

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Novembre

1968

c e c a

17	S.Boží Moc. Hlavní. Tomášek	11
18	P. Novotný	18
19	P. Špidlík	19
20	P. Špidlík M. Turek	20
	P. Ovečka	

1	P. Feřt, S.J.	14	Trasmissione per i malati - Attualità
dal Vaticano	21
2	P. Feřt M. Turek	Intenzioni dell'Apostolato della Pregh.
per il centenario del mondo cattolico	22	
3	P. Ovečka M. Franecová	5 anni dalla incoronazione di Giovanni 23	23	
4	P. A. Kořínek	Sessione del Segretariato per i non credenti
con Papežem	24	
5	P. T. Špidlík	Il purgatorio	25	
6	P. Ovečka	La Chiesa in Mexico - Notizie dal mondo
cattolico	26	
7	Mons. Fr. Rýpar	Problemi sacerdotali nella Chiesa di oggi/7/	27	
8	Don Cirillo Stavěl	L'ideale monastico da San Benedetto	28	
9	P. Feřt	Il Padre Danielou sul Credo del Popolo
di Dio	29	
10	P. Feřt	Omelia per la 23 Dom. dopo Pentecoste	30	
10	EXCEPTE S.E. Mons. Trochta	Impressioni da Roma	31	
11	P. Novotný	La vita della Chiesa ortodossa Russa/1/	32	
12	P. Špidlík	L'uomo di oggi e la fede	33	
13	P. Ovečka	Attualità religiose - La riforma liturgica
-La via alla pace	34	
14	Mons. dott. K. Vrána	Cristo e il cosmo nell'opera del P. Teilhard
de Chardin /1/	35	
15	P. Feřt	Il problema delle religiose nella ČSSR	36	
16	P. Feřt	In memoriam del Emile Card. Bea	37	

ústav pro studium
totalitních režimů

S O S

- 17 S.Ecc.Mons.Frant. Tomášek Saluto ai fedeli della ČSSR *dyh'*
- 18 P.Novotný La Chiesa ortodossa Russa nel 1967 /2/*dyh'*
- 19 P.Špidlík La cognizione di Dio
- 20 P.Špidlík M.Turek La devozione a S.Clemente-100 anni delle Suore Figlie del Divin Amore
P.Ovečka Attualità vaticane e dal mondo cattolico
- 21 Rev.don Vrána Cristo e cosmo /2/
- 22 Den Cirillo Stavěl L'ideale monastico da San Benedetto /2/*dyh'*
- 23 P.Feřt Per il centenario di Mahatma Gandhi
- 24 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 25 P.Novotný Settimana nel Vaticano
- 26 P.Špidlík L'Angelus con Papa
- 27 P.Špidlík M.Turek II Congresso
La Chiesa ortodossa Russa nel 1967/3/*dyh'*
- 28 Rev.don Vrána Cristo e cosmo da Teilhard de Chardin /3/
- 29 P.Ovečka Benedettini nella storia della Chiesa
- 30 R.P.Silhan,S.J. L'inizio del tempo del Avvento

Po tom poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni ke druhým. Několik minut s nemocnými.

Moji drazí přátelé, svátky, které prožíváme: svátek všech svatých a památka všech věrných zemřelých - mám připomínají věčnost a prchavost času. V úterním večerním pořadu vám mluvil vdp. spirituál Spidlík o společenství svatých a příští úterý promluví o očistci. - Cas a věčnost spolu úzce souvisejí. Stěžujeme si někdy, že nám Bůh nedal dosti času, abychom se mohli připravit na šťastnou věčnost. Je to osudný omyl. Meditace z knihy Michala Quoista, kterou vám přeštěme, nám může pomoci najít správnou odpověď. Záleží na ní mnoho, záleží na ní všechno.

-:-

Pokr, str.2 a 3 Registr. / i s úv. 6.30 /

Vložka /varh./ *Závěry z nejí modlitce potvyní i Hna d. Otec.*

Svatý Otec Pavel VI. se pomodlil s věřícími shromážděnými na svatope-trském náměstí Anděl Páně a předtím připomněl krátce význam obou svátků: všech svatých a dušiček. /Záběr začátek.../

Mnoho velkých myšlenek, plných světla a tajemství plní srdce nás vě-řících ~~v těchto dvou dnech~~ Myslíme ~~xxmxxmymyšlenky~~ na svaté, kteří nám připomínají skutečnost nesmrtelnosti lidského živo-ta, jeho dokonalosti a plnosti, ve společenství a společnosti svatých, všech, kteří zvítězili na věky a vešli do blaženého sjednocení s Kristem. Jsou to myšlenky o pravém určení našeho života, k němuž jsme všichni zváni a na který se připravujeme v této zkušebná době času, dovedeme-li využít daru víry a plníme jako křestané zvláštní povinnosti našeho osob-ního povolání. - Svatí jsou naši předchůdcové, naši bratři, naši přátelé, naše vzory, naši přímluvci. Uctívejme je, vzývejme je a snažme se je a-lespoň trochu následovat!

A potom pamatujeme na zemřelé: na naše zemřelé. Je to naše povinnost: vždyť možno říci, že všechno co jsme a co máme, máme od nich. Je to vzpo-mínka blahodárná, která z nás dělá dobré, rozumné, zbožné lidi. Naplní je nás vzpomínkami, které nekončí v neutěšné nostalgii po minulosti, nýbrž pomáhají nám žít dobře, doufat, modlit se! Víme, že náš styk s našimi ze-mřelými nebyl zcela přerušen: ve spojení oživující Kristovy lásky dostává-me od nich tajemné vzkazy, které nás posilují na naší pozemské pouti, někdy tak úhavné a nejisté a povzbuzují nás, abychom šli dále, silni, se

Mám dost času, Pane!

T Všichni lidé si naříkají, že nemají dosti času. To jsou ti, kteří pochlížejí na svůj život příliš lidskýma očima. Vždy máme dosti času splnit, co Bůh od nás žádá. Ale musíme být zcela přítomni v každém okamžiku, který nám dopřává.

Dávejte tedy dobrý pozor, jak se máte chovat! Nesmíte jednat jako nemoudří, nýbrž jako moudří. Využívejte dobré pro sebe času, protože žijeme ve zlých dobách. Nebuďte nerozumní, nýbrž mějte namysli, co Pán chce,

2 Vyšel jsem, pane, venku se lidé procházeli.

Chodili sem a tam, procházeli se, pospíchali, běhali.

Jezdila kola, jezdila auta, jezdila nákladní auta. Ulice se hýbala, město se hýbalo, celý svět se hýbal. Běhali, aby neztratili čas, honili se za časem, aby dohnali čas, aby získali čas.

Na shledanou, pane, omluvte mě, nemám čas.

Vrátím se, nemohu čekat, nemám čas.

Končím tento dopis, nemám čas.

Rád bych vám pomohl, ale nemám čas.

Nemohu přijmout pozvání, nemám čas.

Nemohu přemýšlet, čist, jsem na roztrhání, nemám čas.

Rád bych se vzdálil, ale nemám čas.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ty to chápeš, pane, že nemají čas;

dítě si hraje a nemá teď čas ... později ...

Školák musí dokončit domácí úkoly, nemá čas ... později ...

Student má školu a tak mnoho práce, nemá čas ... později ...

Mladý muž se musí věnovat sportu, nemá čas ... později ...

Novomanžel se musí starat o zařízení bytu, nemá čas ... později ...

Otec rodiny se musí věnovat dětem, nemá čas ... později ...

Dědeček a babička musí hlídat vnoučata, nemají čas ... později ...

Nemochní: mají hodně starostí, nemají čas ... později ...

Umírající, nemají ... už je pozdě! ... už nemají čas!

ustav pro studium totalitních režimů

Tak se lidé honí za časem, pane.

Tráví svůj život v běhu, štvání spěchem, přepjatí, předření, pobláznění, přepracování;

a nikdy nikam nepřijou, schází jim čas, přes všechno jejich úsilí schází jim čas, dokonce jim schází mnoho času.

Pane, ty jsi se asi spletl ve svých výpočtech. Je v nich jedna všeobecná chyba:

hodiny jsou příliš krátké, dny jsou příliš krátké, život je příliš krátký.

Ty, jenž žiješ mimo čas, pane, ty se usmíváš při pohledu na nás, jak zápasíme s časem, a ty víš co děláš.

Ty se nemýlíš, když určuješ čas lidem, ty dáváš každému potřebný čas, aby mohl vykonat, co od něho žádáš.

Ale nesmí se čas ztráct, časem mrhat, čas zabíjet.

Protože čas je tvůj dar pro nás, ale dar pomíjející, Dar, který se nemůže uskladnit.

Pane, já mám čas, všechn můj čas mi patří, všechn čas, který mi dopřáváš, léta mého života, dny mých roků, hodiny mých dnů, všechny mi náležejí.

Mou povinností je dát jím náplň pokojně a klidně, ale naplnit je úplně, až po okraj,

abych ti je mohl nabídnout, a abys proměnil jejich vodu bez chuti ve výborné víno, jako kdysi v Káni jsi ji proměnil pro svatebnany.

Neprosím tě dnes večer, pane, abys mi dopřál času vykonat to a ono;

prosím o milost, abych uměl vykonat svědomitě, co ode mne žádáš, a v čase, který mi dopřáváš.

ústav pro studium
totalitních režimů

Pátek 1/11/1941

/32

Tajemství růžence bolestného.

V zahradě getsemanské.

Ježíš leží vysílen na zemi klesaje pod těhou zkoušky. Jeho duši proniká smrtelný smutek i jeho duch je zahalen v temnotách. Jeho základní úmysl však zůstává nezměněn: odevzdat se do vůle Boží. I ty, Panno Maria, opakuješ v této chmurné chvíli svou naprostou odevzdanost do vůle Boží a říkáš: At se mi stane podle tvého slova. Ty pevně věříš, Ty důvěruješ, život tvůj i život Kristův řídí láskyplný plán. Posílali nás v této důvěře!

SRDCE OSETROVATELKY.

PANNO MARIA. tak dobrá vůči nám.

vypros mi mateřské srdce, plné starostlivosti pro všechny, kdož trpí;

Srdce soucitné, které nezůstane chladným při pohledu na bolest;

Srdce planoucí láskou, hotové podniknout všechno, aby ~~to~~ ^{tuto} bolest zmírnilo;

Srdce tiché a pokorné, šťastné, že může sloužit nemocným;

Srdce trpělivé a dobré, schopné snášet nedůtklivosti a odpouštět je;

Srdce silné, které se nepoddává ani malomyslnosti ani sklíčenosti při pohledu na lidské ubohosti;

Srdce obětavé, které se nevzpírá obětem;

Srdce veselé, které svou radostí posiluje sklíčené a unavené;

Srdce milující, které i při nejmenších službách dává cítit lásku;

Srdce něžné, které umí potěšit jemnými pozornostmi;

Srdce plné živé víry, které v každém nemocném rozpozná podobu tvého Syna.

ústav pro studium
totalitních režimů

vzprímenou hlavou... a také my jim posíláme vzkazy: svými modlitbami a dobrými skutky. Můžeme jim dát nějakou naši zásahu, abychom jim pomohli do věčná radosti, která, doufáme, bude jednou také naší radostí.

Těmito myšlenkami plní dnes naše srdce naše náboženství, která je život, pravda, naděje - končil svatý Otec a vyzval přítomné, aby se s ním společně pomodlili ke Králově nebes, aby nám poměhal svou přímluvou.

-:-

A teď ještě na chvíli se spojíme s modlitbou ~~Vatikánu~~ ošetřovatelky za všechny, kteří slouží nemocným a opuštěným, aby všechny měly srdce plné víry a lásky, které by v každém nemocném zrozpoznalo podobu Ježíšova a dovedlo mu obětavě sloužit:

/ Srdce ošetřovatelky reg. 1,30/

:-:

Připojujeme přehled zpráv z katolického světa.

V Rímě se koná na lékařské fakultě katolické university IX. národní sjezd italských katolických učitelů. Hlavní téma kongresu pojednává o odpovědnosti učitelského povolání a o požadavcích, které na ně klade dnešní doba. Sjezdu se účastní na 800 delegátů, kteří zastupují 64 tisíc zapsaných členů. V obou úvodních referátech - ministerského předsedy Leone a podsekretářky z ministerstva vyučování Baladoni - byla zdůrazněna nutnost změnit staré struktury a přizpůsobit je dnešní době.

Včera se sešla ve Vatikánu rada kardinálů-spravujících římské po-svátné kongregace /nejvyšší ústřední církevní úřady/ za předsednictví kardinála státního sekretáře, aby pojednala o nejdůležitějších církevních problémech.

V pondělí se očekává v Rímě příjezd polského primase kardinála Wyszinského, jenž polská vláda po dlouhé době opět dala dovolení k cestě za hranice státu.

Také v Paříži se připravuje kongres o problémech katolického školství: tak zvané Koloquium 1968. Pořádá je národní komitét katolického vyučování. Účastní se ho na 2 tisíce delegátů. Mezi nimi bude také 150 zástupců studentů. Při Kolloquiu sám vymění zkušenosti a názory o katolickém školství ve Francii.

O dělnících a kultuře bude jednat 15. sjezd Lidových skupin z Belgii v Bruselu. Účelem pracovního sjezdu je hledat cesty, jak lépe šířit

kulturu mezi dělnictvem.

Thaumatoxylon oblongatum - rostrosa filiforme V. árvore de madeira

[radiovaticana.org](http://www.radiovaticana.org)

Česká sekce Vatikánského rozh

www.istavprostudium.cz

totalitního režimu

Ústav pro studium totalitních režimů

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa věnujeme pozornost školským problémům, jimiž se zabývají úmysly apoštola modlitby na měsíc listopad. Zakončíme stručnou liturgickou poznámkou na neděli.

Zprávy: Str. 2. -3.

Apoštola modlitby doporučuje svým členům ~~na celém světě~~, aby se v listopadu zvláště modlili: ~~Aby se vyřešily~~^{na} k duchovnímu dobru dospívající mládeže ~~otázky~~ ~~tykající se~~ školy v pluralistické společnosti,

a aby školy v misích přispívaly k větší úctě k lidské osobě. Na celém světě - v Evropě i v ostatních světadílech - školství :od základního až po ~~vysoké~~ skoly prochází hlubokou krizí. Svědčí o tom nespokojenost studenstva, která se v řadě zemí projevila revolučními nepokoji, při nichž došlo i ke krveprolití. Potvrzuje to i mnohé kongresy o školských problémech, kde odborníci přiznávají, že dnešní škola často neodpovídá požadavkům ~~dnešní~~ doby, a že mladí lidé ~~často~~ mají důvody ke své nespokojenosti. Pluralistický ráz moderní společnosti ještě zvětšuje tyto obtíže. II. vatikánský koncil důrazně připomněl katolickým rodičům jejich základní práva a povinnosti ve výchově ~~svých~~ dětí. Jsou ovšem státy, kde jich nemohou plně uplatňovat. Tím závažnější je jejich povinnost, aby se snažili jiným způsobem doplnit v rodině to, co škola jejich dětem nedává. Příčin dnešní školské krize je mnoho. Chtěli bychom upozornit alespoň na dvě: Dnešní společnost jednostranně se ženoucí za technickým pokrokem a za hmotným blahobytom vychovává ~~Casto~~ k materialistickému a hedonistickému názoru na život a přehlíží mravní a duchovní ideály, které bývaly základem velikosti a blaha národů. Druhá příčina obtíží dnešní školy ~~je~~ rostoucí sebevědomí dnešní mládeže z úspěchů moderní techniky a vědy, ~~v touze~~ po větší svobodě a samostatnosti, která se těžko smíruje s paternalismem starých systémů. Samo o sobě vědomí odpovědnosti, svoboda projevu jsou kladné hodnoty a zvláště v pluralistické společnosti, kde ~~je~~ svobodný dialog tak ~~velký~~ významy mají ~~důležité~~ poslání. Ale tato svoboda nemůže být neobmezená: jinak by vedla ~~k~~ chaosu a anarchii. Jenom takové reformy školy ~~přináší~~ budou ~~moci~~ moci vyřešit kladně tyto a jiné mnohé ~~základní~~ ~~naturální~~ potíže, budou-li mít před očima jako konečný cíl školy: vychovat celého člověka, po stránce intelektuální, mravní, občanské a nezapomenout ~~na~~ duchovní poslání ~~člověka~~ ~~člověku~~ a ~~dají~~ mu možnost, aby ~~se~~ mohl svobodně vyrůstat i nábožensky.

Oznámení a zastavení bombardování v severním Vietnamu vyvolalo živý ohlas a uspokojení i ve Vatikánu, neboť tím je odstraněna hlavní překážka pro jednání o zastavení války. Podle vyjádření ředitele tiskové kanceláře sv. Stolice, mons. Villanaca je třeba posuzovat tento krok kladně. Všem je známo úsilí sv. Otce o světový mír. Proto s ním spojíme i my své modlitby, aby příští dny přinesly další potvrzení těchto nadějí na dosažení trvalého míru pro blaho všeho vietnamského lidu.

— Asi 30 mladých katolíků, pravoslavných a luteránů spojených při jedné protestantské farnosti v Helsinkách ve Finsku, založilo skupinu ekumenické akce pod vedením katolického kněze Teodora Rohméra a luterského pastora Matti Hyrcka.

V Kansas City v Missouri byla v těchto dnech zřízena první ekumenická farnost ve Spojených Státech. Spojuje katolíky, episkopaliány a věřící Sjednocené církve Kristovy.

Na universitě v Akronu v Ohio /USA/ se rozhodli dát kursům o náboženském kultuře ekumeničtější ráz. Hlavním předmětem přednášek profesorů různých vyznání bude tento rok téma: Co znamená být opravdovými lidmi.

Tradiční akademický den katolické university ve Fribourgu ve Švýcarsku se bude letos konat 15. listopadu za předsednictví basilejského biskupa msgre Hänggiho, který je zároveň i profesorem této university.

Msgr. Fulton Sheen biskup v Rochestru v USA řekl ve svém projevu k ředitelům katolických škol, že hlavním úkolem katolického učitele je dnes přetvářet a prohlubovat kulturu a přitom též v žácích upevňovat víru a náboženské cítění.

Veřejší zpráva a kongresu na lékařské fakultě v Rímě.

Mnichovský arcibiskup kard. Döpfner zahájil 1.XI. ve Špýru jedenáctý mezinárodní studijní sjezd hnutí Pax Christi za účasti 420 delegátů z 26 zemí.

V Kalkuttě v Indii zasedala v těchto dnech konference jednající o problémech spirituality. Promluvili na ní zástupci nejrozšířenějších světových náboženství.

Katolické středisko pařížských intelektuálů připravuje na příští čtvrtek studijní schůzi pod heslem "Víra a svoboda".

V příštím roce v listopadu se bude konat v Salt Lake City v Utahu /USA/ národní konference o katolické mládeži. Jejím heslem bude: Vzhůru k dvoutisíciletí.

Počet katolíků na Formose /Taiwan/ stále vzrůstá. Je jich již přes 300.000 z celkových 13 milionů obyvatel. Ostrov je rozdělen na jednu arcidiecézi a 6 diecézí s 834 kněžími, z nichž je 352 číňanů.

Kardinál Zungrana, arcibiskup v Ugadugu bude mít 8. listopadu v Paříži přednášku na téma 'Africká církev a misionářské instituce'.

Katolická a protestantská charita v Německu odeslala do Biafry již přes 500 zásilek léčiv a potravin.

Při schůzi Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj v Paříži předložil jeden z jejích komitátů návrh, aby byly zřízeny zvláštní skupiny mladých lidí, kteří by poučovali o metodách moderní techniky obyvatele málo rozvinutých zemí a současně jim i prakticky pomáhali.

Mons. Stella, biskup v La Spezia zdůraznil ve svém listě důležitost větší
áboženské péče o námořníky a vyzdvíhl význam tzv. 'Stellae maris', tj. katolic-
kých náb. středisek a útulků pro námořníky, založených v různých významných svě-
tových přístavech.

Benediktini z opatství Fort Augustus ve Skotsku se přihlásili jako dobrovolníci do místního hasičského sboru.

Sv. Otec jmenoval prefekta kardinála Antonína Samoré prefektem posvátné kongregace pro udílení svátostí na místo zemřelého kardinála Francise Brennana.
1.XI. navštívil sv. Otec ~~uvolně~~ mons. Luigi Centoze titulárního arcibiskupa
Vedensky vlastní zastava na vicecamerlenga sv. Římské církve, a v těchto dnech
je ošetřován v jedné z římských nemocnic.

Jenom tak školské reformy budou k duchovnímu dobru mládeže.

V misijních zemích a v misijních školách má mimořádný význam, aby se mládeži vstěpovala úcta k důstojnosti lidské osobnosti. Jenom budou-li přesvědčeni, že každý člověk je živým obrazem Božím, ^a ~~je~~ naším bratrem, budou moci překlenout a vyřešit rozpory politické, kmenové, rasové, jež ohrožují mladé státy, a nestanou se pouhými roboty s nejmodernější technikou a zevnějším kulturním náterem, ale bez ^{a bez lásky} ~~dusei~~. V tomto ohledu mají misijní školy ~~nenechávat~~ ^{nenahraditelné} Máme pomáhat alespoň svou modlitbou k dosažení těchto cílů a sami se o ně snažit.

To byla poznámka k měsíčním úmyslům apoštolátu modlitby na listopad.

-:-

A na konec myšlenku na neděli XXII. po svatém duchu, kdy nám evangelium připomíná Kristova slova: Dávejte tedy ~~co je císařovo, císařovi,~~ a Bohu, co je Boží. - Máme plnit věrně své povinnosti vůči státu, vůči společnosti, ale nesmíme zapomínat na naše povinnosti vůči Bohu a vůči Církvi. ^{a je to chvíle obětování při mším svaté, kdy si máme uvědomit tuto naši povinnost:} nepřijdeme na mši svatou s prázdnýma rukama, budeme se svým i sebeskromnějším darem podílet na společné oběti církevní obce, ^{3 1 2 1} bude ~~tak i naše, i má oběť. Nebude to nikdy prázdné gesto, bude to výraz naší vděčnosti, naší lásky k Bohu.~~ Ale bylo by to málo: dát jen nějaký hmotný dar, které symbolizují chléb a víno ^{po} na oltáři. Když kněz obětuje chléb a víno ^{po} zvedá je, máme pozdvihnout své srdce ^k Bohu! Tak bude naše oběť milá Bohu a Pán přijme oběť z rukou svého kněze ke chvále a slávě svého jména, ale i k užitku pro nás i pro celou svou svatou Církev.

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravt Ceco 3-11-68

Jako vzpomínu na 10. výročí papežské korunovace Jana 23 uslyšte úryvky z dopisů, které papež Jan ~~XXXI~~ napsal k smrti svého otce a své matky. Nejdříve několik zpráv z Vatikánu.

Polední Anděl Páně měli věřící shromáždění na náměstí svatého Petra obětova za m r vs světě. Vyzval je k tomu papež Pavel v krátkém obvyklém proslovu. Zmínil se nejprve o potěšujících zprávách z Vietnamu, a pak dodal: Mír ale neznamená jen že mlčí zbraně; je nutná přeměna myslí podle vyšších principů rozvážnosti, spravedlnosti, svobody. Avšak ani ty nezaručí pravou svornost mezi lidmi, nebudou-li doplněny zásadami bratrství, vzájemného odpuštění, poctivé spolupráce, jedním slovem lásky. Jen pozvolna postpuje vpřed tato převýchova myslí. Kéž nám ^{úže} pomáhá rozhodnout se pro ni vzpomínka na ostatní rány, z nichž lidstvo krvácí, jako např. na výročí zakončení 1. světové války. Modleme se k Bohu o tuto převýchovu a o sílu, abychom ji uskutečnili.

Při středeční generální audienci sv. Otec blahopřál přítomným Čechům a Slovákům k 50. výročí vzniku ~~Č~~ Československé republiky a k podepsání zákona o federálním ~~právě~~ ^{práci} státu.

Pražský arcibiskup kardinál Beran udělil na svátek Všech svatých biřmování v koleji kaple Nepomucena jednomu z alumnů, který tuto svátost dosud nepřijal. ~~V~~ ^{Odpoledne si} ~~B~~ vyjel na pouť k hrobu svaté Marie Goretti v Nettunu.

Na svátek Dušiček navštívil římský hřbitov Campo Verano a pomodlil se ~~u~~ hroza zemřelé pochované v boké koleje Nepomucena.

V Římě dle v těchto dnech pražský apoštolský administrátor otec biskup František Tomášek. Účastní se zasedání sekretariátu pro jednotu křesťanů. Tento týden jsou očekáváni též litoměřický biskup Štěpán Trochta a brněnský Karel Skoupý.

^{Rím} V Lurdzech začala v sobotu plenární zasedání francouzské biskupské konference. Je přítomno 121 kardinálů, arcibiskupů a biskupů. ~~Z~~ ^Zasedání má dvě významné novoty: je přítomno šest ~~řeholníků~~ provinčních představených, a na zasedání promluví tři laici a jedna řeholní sestra dominikánka, kteří uvedou první část diskusí. Bude jednáno též o otázkách týkajících se rodiny, katecheze, liturgie, kněží dále o encyklice Humanae vitae. Očekávají se významná rozhodnutí stran zavedení jáhenství jako stálého stavu v církvi a o práci kněží dělníků.

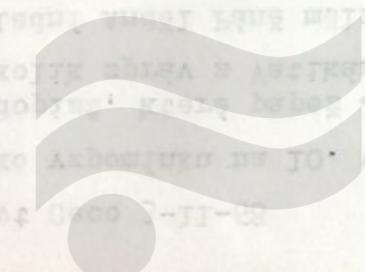
K 75. výročí příchodu salesiánů do Uruguaye vydaly uruguajské pošty pamětní známku. Je na ní znázorněn svatý Don Bosco; po jeho levici je kovadlina a ozubené kolo, které jsou symbolem sociálního povznesení mladého dělníka a

po pravici bible a plamen:ty představují posvěcení práce.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Deset let od papežské korunovace Jana 23.

Mezi výročími a jubiley těchto dnů, která jsme si připomínali, zaslhuje vzrušení i desáté výročí korunovace služebníka Božího papeže Jana Anděla Josefa Roncalliho. Za nástupce Petrova byl zvolen 28. října a 4. listopadu, italský národní svátek, zakončení války, zvolil si za den své korunace; na zakončení pěti hodinové slavnosti (na vnějším balkonu baziliky) nejstarší kardinál jáhen mu vložil na hlavu tiaru a papež Jan nám dal své slavné apoštolské požehnání. Necelých pět let řídil církev, ale i za tuto poměrně krátkou dobu, on prý přechodný papež si získal srdce všech a začal novou epochu v církvi, získal jí nevídanou vážnost u věřících i nevěřících svou hluboce lidskou, přirozenou dobrativostí, za kterou se skrávala pravá milice svatost. Tyto dvě vlastnosti, přirozenou dobrativost, ale zároveň i hlubokou svatost můžeme číst z každého rádku dopisů, které napsal svým příbuzným k smrti svého otce a své matky. Dopisy byly uveřejněny v těchto dnech kolem svátku Dušiček. Otec Battista Roncalli zemřel 28. července 1935. Syn Angelo Giuseppe, byl tehdy v Istanbulu, jako apoštolský delegát pro Bulharsko a Turecko. Hned posílá matce a sourozencům soustrastný telegram. Ve večerních hodinách on 54letý syn, biskup, sedá ke stolu a píše dlouhý dopis:

Moje drahá maminka, milí sourozenci, Pán Bůh tedy chtěl, aby naše oběť byla úplná. Už jsem vám to napsal v telegramu dnes ráno; plácu s všemi vámi. Když jsem ráno dostal onu smutnou zprávu, potřeboval jsem se usebrat zcela sám v kapli a poplakat si jako dítě. Teď už jsem poněkud klidnější, ale oči jsou stále plné slz. Utěšuji se pohledem na tvář našeho milovaného tátinka. Jeho oči jsou plné světla a radosti. Dívají se na mne, dívají se na vás, z ráje, kde se konečně octl, pro milosrdenství Boží, ve které vždy věřil a kterého měl opravdu rád. Jak teď těší vzpomínka na jeho věrnost náboženským povinnostem, na jeho každodenní mši svatou, na ~~zajímavou~~ jak se zajímal o církev a její starosti, na jeho až úzkostlivou poctivost, na jeho některé jeho roztomilé formy zbožnosti k Panně Marii neposkvrněné, k Jezulátku; byly radostí jeho života a ke vzdělání jeho dětem a vnučkům.

Zemřel v 81 letech, ale připadá mi, že zemřel ještě příliš mlad. Byl opravdu mlad pro naši lásku, která by chtěla, aby žil stále, nebo alespoň o trochu déle. Její radost mu v nebi asi připravil náš bratříček Anděl, sestřička ^{Angelicino} Jindřiška a všichni ti, kdo zemřeli v požehnaném věku, ať už z rodiny jeho Enrica.

nebo matčiny. Musíme se těšit myšlenkou na tyto věci, které v sobě skrývají svatosvaté pravdy, myšlenkou na nebe, kde se s naším tatínkem ~~xxx~~ shledáme a kde se budeme radovat společně a na věky v Božím svatém světle a v jeho lásce... Jak rád bych, aby moje slova potěšila především vás, milovaná maminka; od nynějška ~~xxx~~ vás všichni máme tím více rádi a jste pro nás tím vzácnější. Co vám mám říci? Takový je zákon přírody, zákon bolesti. Náš tatínek se stal neviditelným pro naše oči, ale žije stále uprostřed nás. Má nás rád, opatruje nás a na nás čeká. Vaše děti jsou kolem vás, aby vás potěšily a vás pozvedly. Odpočínte si trochu. Můj dům v Camaitino je vám k dispozici. Víte, že váš syn biskup není bohatý, ale prodal by i svůj biskupský kříž, jen aby vám nic neacházelo. Doufám, že vás uvidím v září. Budu s vámi potom. Váš Battista vás opustil, když mu bylo 81; dovoluji vám myslit na smrt, až vám bude 90. Budete radostí a láskou nás všech."

Za čtyři roky mons. Roncalli psal nový smutný dopis. 20. února 1939 - byl stále v Istanbulu - zemřela jeho matka. Ani nyní mu jeho povinnosti nedovolily jet na pohřeb. Dlouhý dopis je adresován sourozencům:

Bolestná zpráva o smrti naší maminky mě nepřekvapila. Když člověk dojde jistého věku, organismus je velmi citlivý a stačí malichernost, aby povolil. Je to zákon přírody. Kdybych byl rychle přišel, sotva bych ji mohl pozdravit a asi bych byl zanedbal jednu z významných příležitostí, vykonat vzácnou službu církvi. Jsme jako vojáci ~~xxx~~: Oběť, kterou jsme společně přinesli, jistě prospěla mamince, která šla do nebe s novými zásluhami; a prospěla i mně, cítil jsem sílu jejích modliteb jako křesťanské matky při své práci... Jakou bolest mi působila v těchto dnech vzpomenout si na ni. Měl jsem ji stále před očima, ve dne i v noci, při modlitbě, při práci, při návštěvách, za krátkého nočního odpočinku. Ríkal jsem si: ona trpí daleko ode mne, a já tady, když myslím na ni. Náše oběť se ale spojuje, je milá Bohu a zjedná požehnání všem. Vélti měl potěšila a těší slova, která napsala sestra Ancilla, že maminka by mě ráda viděla, ale když to není možné, že se uvidíme v nebi. Ano, v nebi se shledáme všichni, jestli zůstaneme věrní tomu, co nás maminka naučila slovem a příkladem... ~~xxx~~ Každého to jistě musí velmi dojmout, když vzpomenem, co pro nás byla naše maminka: její svědomitost, víra správná a svatá láska k rodině, ~~xxx~~ klidomyšlnost, klid myslí při všem, ochota vše zaměřit a obětovat Pánu. Vzpomínám na ni a pláči s vámi; ale zároveň pocituji blaho a lahodnost, které myslím jsou bezpečným znamením, že ona už je mezi nebeskými sbory světců, spolu s naším tatínkem a ostatními našimi drahými zemřelými. My tu pláčeme, ale oni

se radují, na nás čekají, povzbuzují nás, abychom i my vytrvali v dobrém, a nám žehnají... Doufám, že jste zaplatili všechny výdaje, spojené s pohřbem. Všechno vám to vyrovnám. Ať je vše důstojné. Je to matka biskupova. Úcta a láska k rodičům jsou ty nejsvětější věci na zemi. Chci dát druhý i v tom dobrý příklad. Vše to, co uděláme pro rodiče, promění se v požehnání pro celou rodinu." *(Ukázka hlasu)*

Mons. Roncali končí dopis pokyny stran poslední vůle, zmiňuje se o účasti, které se mu dostalo v Istanbulu při zprávě o smrti jeho matky a končí prosbou o další podrobnosti stran její poslední nemoci a smrti.

To byl papež Jan milý ke všem, a zvláště ke svým rodičům. Jejich fotografie a fotografie celé rodiny zdobila jeho papežský pracovní stůl. Jsme mu vděčni za jeho příklad svatého života a svoz vděčnost vyjadřujeme modlitbou za šťastný průběh procesu blahořečení. Necht nám žehná z nebe, jako nám tolikrát žehnával zde na zemi:...

D) Všem našim posluchačům Karlům a především biskupům: Karlu Skoupému z Brna a Karlu Otčenáškovi platí naše blahopřání k jmeninám a modlitby, aby Bůh na přímluvu jejich nebeského ochránce je sílil v jejich práci.

Své posluchače upozorňujeme, že v našem pořadu v pondělí večer promluví dp. Alois Kořínek o zasedání evropských poradců a členů sekretariátu pro nevěřící; zasedání se konalo v září ve Vídni.

V městě Palai v Indii byla založena řeholní společnost sester, které pečují o nevylečitelně choré; sestry jsou oděny v charakteristický ~~xxx~~ šat indických žen. Společnost přijala jméno "Sneba giri", tj. hora lásky.

V Gold River v kanadské provincii Britská Kolumbie otevřeli kapli, která bude sloužit jako místo bohoslužeb pro katolíky, anglikány a další protestantské církvi. Bohoslužby se budou konat postupně. ~~Na~~ Postavení kaple si uhradili věřící tří náboženských společností společnou sbírkou.

Naděje na mír ve Vietnamu probouzejí naději, že nyní více peněz bude možné vynaložit na mírové podniky, prohlásil generální sekretář organizace UNESCO René Maheu. Zdůraznil též nutnost spolupráce při pomoci rozvojovým zemím. Za deset let spolupráce se pro Třetí svět vykonalo více než za padesát let kolonialismu.

Z podnětu 36letého amerického misionáře Benedikta Zwebera z řeholní společnosti maryknollské povstalo na ostrově Tek Juk Do v jižní Koreji pomocné středisko "Schweitzer". Je to nemocnice, elektrická centrála, vodovod a jin.

telefonní centrála, dalsí podniky. Mohly vzniknout za pomoci severoamerických katolíků a jiho-korejské vlády.

Máme u mikrofonu dpr Aloise Kořínka, profesora na Pap.universitě Gregoriáně v Římě. Promluví o zasedání odborníků sekretariátu pro nevěřící, je muž byl přítomen.

Zprávy z kat.světa: Svqý Otec Pavel VI. posal soustrastbý telegram bis-✓ kupům diecézí v severní Itálii, jejichž území bylo stiženo katastrofálními zátopami. Pro první pomoc posal svůj osobní dar.
4.listopad byl v Itálii státní svátek - výročí zakončení 1.světové války. MaxRímaxx Velmi mnoho Italů a také cizinců využilo tohoto svátečního dne k pouti do Říma. Svatý Otec jim udělil hromadnou audienci v bazilice sv.Petra. Zvláštní pozdrav adresoval katolickým učitelům, kteří právě skončili svůj sjezd, dale lekarům z nemocenských pojistoven, členům výkonného výboru Světové federace katolické mládeže a skupině vojáků z Německa, ke kterým byly výkly výkly mxxm. V samostatné audienci přijal universitní studenty z Boloně, kteří patří k dílu "P.Maria matka důvěry" založenému kard.lercarem, bývalým bolonským arcibiskupem. Mluvil k nim o tom, co církev může poskytnout universitní mládeži a že pak o tom, co mládež může dát církvě. Církev může poskytnout mládeži, před plné neklidu skepticismu a touhy po nezávislosti, naplnění jejich pravých skrytých tužeb a vnitřní obrodu. Pro církev je mládež jakoby zkušebním polem pro aktuálnost její spásonosné činnosti; církev stojí maximálně vůči mládeži plná důvěry, trpělivosti, nadšení a lásky.

Vídenskému arcibiskupovi kard.Königovi bylo uděleno četné občanství města Vídně; je to projev uznání za významné služby, které vykonal pro vlast a pro svět. Kard.König právě slaví 10.výročí svého jmenování kardinálem. Je to po prvé, že církevní hodnostář dostává čestné občanství města Vídně. Dosud se dostalo této pocty jen presidentu Jonasovi a malíři Oskaru Kokoskovi.

Kapucínský generální definitor a apoštolský administrátor kapucínské provincie z Foggie P.Klement ze Santa Maria in Punta dostal plnou moc nad podniky, které založil P.Pio v San Giovanni Rotondo; je to především velké sanatorium Dům úlevy v utrpení. Bylo rozhodnuto pokračovat v práci kterou P.Pio založil.

Protestantská ošetřovalka slečna Nothardová byla vyznamenána katolickou ekumenickou medajlí; medajli jí odevzdal ařc. z Johannesburku mons.Gordon. S.Nothardová byla předsedkyní Jihoafrické rady ošetřovatelek, a přes velký odpor dosáhla, aby afričské ošetřovatelky byly posílány do misijních nemocnic, aby se v nich zdokonalily kmeny ve svém povolání.

4 NOV. 1968

12

Na dny 10. a 11. září svolal Sekretariát pro nevěřící do Vídně své členy a odborníky ke dvoudennímu studiu ateismu a sekularisace. Bylo přítomno 7 biskupů a na 40 poradců. Studijním dnem předesedal arc. vídeňský, kardinál František König. Mezi poradci nebo členy Sekretariátu byly velmi významné osobnosti: na příklad Jean Guiton, profesor na Sorboně; Karel Rahner, Henri de Lubac a Heinrich Fries známí profesoři teologie; Jan Yves Calvezm Gustav Wetter a Jiří Cottier, odborníci v marxismu; Alber Dondeyne, Jan Křt. Lotz a Adolf Alonso profesoři filosofie. Světovou radu církví zastupoval Gabriel Widmer, ortodoxní Církev archimandrita Ondřej Scrima, anglikánskou Církev prof. Richard Webster, jenž pozdravil přítomné jménem arcibiakupa z Canterbury. Byli přítomni dva delegáti ze Spojených států, kde se mají vzbuzku konat podobné studijní dny. Byla zastoupena Msgr. Karlem Moellerem kongregace pro nauku víry, jakož i unijní sekretariát a sekretariát pro nekřesťany.

Po krátkém pozdravu kard. Königa upozornil arcib. pařížský Msgr. František Marty na obojakost, tající se v ~~zájmu~~ sekularisace: této procesu může vyústit buď v popření Boha beno v osobnější spojení s Bohem.

Proto prof. teologie na mnichovské universitě, Jindřich Fries rozlišil ve své přednášce mezi sekularisací a sekularismem: kdežto sekularisace je proces emancipace lidské společnosti, kultury, vědy, politiky, světa, člověka a dějin z vlivu náboženství a náboženských institucí, sekularismus jde dál: vytváří svět, který se uzavírá Bohu a odmítá ho. Proces sekularisace ve své čisté formě je důsledek správně chápané víry ve stvoření. Víra ve stvoření světa Stvořitelem rozptyluje mythy, jež hálily tvorstvo a ztotožňovaly je s božstvy a božskými silami. Ústupem mythů pojmem Boha vystupuje ve své ryzosti a přesážnosti, člověk pak a vesmír nabývají své pravé podoby, zbavené mythů. V pláně stvoření je člověk bytostí umíštěnou mezi Bohem a vesmírem, bytost autonomní, povolaná Bohem k tomu, aby vládla vesmíru a podrobila si jej. Každá ideologie, zatížená mythy, ochzuje Boha i člověka, zastírá ~~jejich~~ bezprostřední skutečnost vesmíru. Tento příznivý výsledek sekularice je mařen sekularismem: jako ideologie ochzuje pohled na svět, nespokojuje se

popřením Boha a náboženství, vytváří nová božstva, halí skutěnost v nové mlhy mythologii, přebírá funkci nového náboženství. Ochzuje člověka jeho plnou svobodu, zodpovědnost, osobitost a spontánnost, uvádí ho v područí neosobních sil a vykouzlených mýthů. Hrozí mu stálé nebezpečí opustit skutečnost a stát se obětí utopií. Proto je v zájmu plného, reálního lidského života, morálky moci a politické a sociální odpovědnosti postavit se kriticky proti sekularismu. Sekularismus je stálým a hebezpečným pokušením sekularisace. Proces sekularisace ~~zachová~~ jen tehdy ~~zachovává~~ vlastní hodnotu světa člověka a společnosti, uzná-li Boha ve své jedinečné, absolutní svatosti a dokonalosti a uchová-li člověku a světu jeho reální podobu; podobně i všechna činnost sekularizovaného světa bude hodnotná, bude-li odpověď na výzvu Stvořitele pokračovat v díle stvoření. Takto chápána tvůrčí činnost sekularizovaného světa je chválou a klaněním Tvůrci u uznání jeho svatosti. Kácat modly a rozptylovat falešnou posvátnost světa je možno takto ve jménu třikrát svatého Boha. Křeštan se proto zúčastní s plnou odpovědností budování světa, bude spolupracovat ze všech sil na uskutečnění pravé lidskosti, bratrství a spravedlnosti. Než neztratí při této spolupráci svou tvář křeštana, bude svědkem Kristovým, bude sice ve světě, ne však zesvěta/Jan 17,15-19/.

Prof. Karel Rahner rozvedl ve své přednášce tři myšlenky: především že neznamená mnoho opakovat proti ateismu sekularisace, s jeho pragmatickým a positivistickým zaměřením : "bez Boha to nepůjde!" Neboť tito ateisté se odvolají na výsledky svých snah a řečí: "a přece to jde bez Boha!" Neboť mnoho úspěchu individuálního a sociálního života, jež byly nerozlučně spány s Bohem, lze uskutečnit mimo prostředí vysloveného teismu. Je třeba dnešnímu člověku učinit přístupný pojem Boha, jenž není pojat výlučně ve funkci potřeb nebo plánů člověka. Bůh neexistuje jen proto, aby byl předponaděm splnění našich plánů a žážeb. Bůh je Bůh, a jako Bohu nupatří náš hold a naše klanění.

Dále krátce nastínil, že plně uvědomnělé křestanství nebude v budoucnu náboženstvím početných jedinců a sociálních skupin; spásu ostatních bude v tak zv. anonymním křestanství. Podobně vedle plně

prožitého theismu bude v budoucnosti rozšířen ateismus, jenž však může být v konkrétních případech abonymním nevysloveným theismem. Plně uvědomnělý theismus budenáboženství elity, vyspělé třídy lidí, jež plně a uvědomněle uzná Boha jako smysl lidského života. Právě toto svrochovanou moudrostí bude tato elita imponovat a vábit.

Proti tomuto názoru se ozval Henri deLubac, jenž namítl, že Evangelium je určeno masám chudých a ubohých. Téhož názoru byli i jiní, mimo jiné i předseda Sekretariátu pro nekřesťany. Jedno však odhalil názor Karla Rahnera: totiž že víra a osobní uvědomnělý vztah k Bohu je darm milst!

Kynečně zdůraznil Rahner proti šířícímu se ateismu nutnost návodu k náboženské zkušenosti či k prožití nějakých nadpřirozených skutečností, nikoliv jen pouhému abstraktní výuky abstraktních pravd víry. V ovzduší pragmatismu a positivismu, jež dýchá dnešní člověk, by nemohlabyt účinná pouhá výuka abstraktních pravd víry. Proto je nutno aby ti, kdož vyučují náboženství nejen znali náboženské pravdy, býbrž aby prožívali nadpřirozené skutečnosti, hlavně pak styk s živým Bohem. Kromě toho by seměli snažit v existenčním prožitku proniknout do oněch poloh a zápasů, z nichž se rodí různé formy ateismu.

Dvě přednášky a diskuse byly věnovány příčinám ateismu: Dle prof. René Marle proces sekularisace začal ve XIII století emancipací rozumu ve filosofii, jež připravila emancipaci pozitivních věd, politiky a na sociálním poli. V důsledku toho ateismus pronikal určitá odvětví spekulativní činnosti. Sekularizační proces ovšem nil protestantská reformace tím, že oddělila víru od pozemských skutečností, tāle tím že roztrhla jednotu křesťanství a konečně tím, že prohlásila poznání Boha za samozřejmé. Křesťanství bylo ponáženo naprovincialismus. Osvícenství pak, tím že vyprázdnilo pojem Boha a zbavilo jej konkrétního, aktivního obsahu, proměnilo jej v prázdnou ideální vidiš, neužitečnou, ba škodlivou. Tento názor na náboženství je dnes velmi rozšířen. Se strany teologie, především protestantské, se projevila snaha přiblížit dnešnímu člověku náboženství, očistit je od nánosu minulých dob a vrátit

pojmu Boha jeho čistotu a vznešenost. Vlivem protestantské teologie byl však vytvořen pojem Boha vzdáleného člověku, na škodu člověka samého. Byli to především teologové Bonhoeffer, Gogarten Cox, Vahanian, Van Buren, Hamilton a Altizer; tři poslední ve snaze přiblížit se mentalitě a kultuře dneška, v níž je Bůh mrtev, došli nebo kloní sek závěru, že Bůh je dnes mrtev v theologickém smyslu slova.

V debatě k této přednášce bylo poukázáno nato, že proces sekularisace začal vlastně již před XIII stoletím, v době východního rozkolu, ba možno jej odhalit v některých výhladech sv. Augustina, ^{emancipaci rozumu v} ba již v Aristotelově filosofii

Dle prof. Antonína Grumellipřechod ze sakrální společnosti k sekularisaci byl uskutečněn vlivem tří faktorů: ideologickým pluralismem, požadavkem racionalisace a industrialisací. I blahobyt bývá často zdrojem ateismu. Je zřejmo že rostoucí sekularisace podněcuje rozvoj ateismu, jenž je chápán jako výsledek shání po osvobození člověka vědou a sociálními a politickými převraty. Než je-li snadný přechod ze sekularisace k ateismu, je možný iopak: prohloubení a vazrání náboženského vědomí. Neboť vlivem sekularisace se rozvíjí osobní autonomie člověka a tím i zrání osobnosti.

Konečně prof. Alber Dondene velmi správně vystihl ve své přednášce, že zájmem dnešní filosofie, jak ateistické tak křesťanské, je člověk, tvůrčí člověk, jeho výrazovost v řeči a v práci a mrvní hodnoty. Tento člověk může být proto středem dialogu s ateisty a jejich cestou návratu k Bohu.

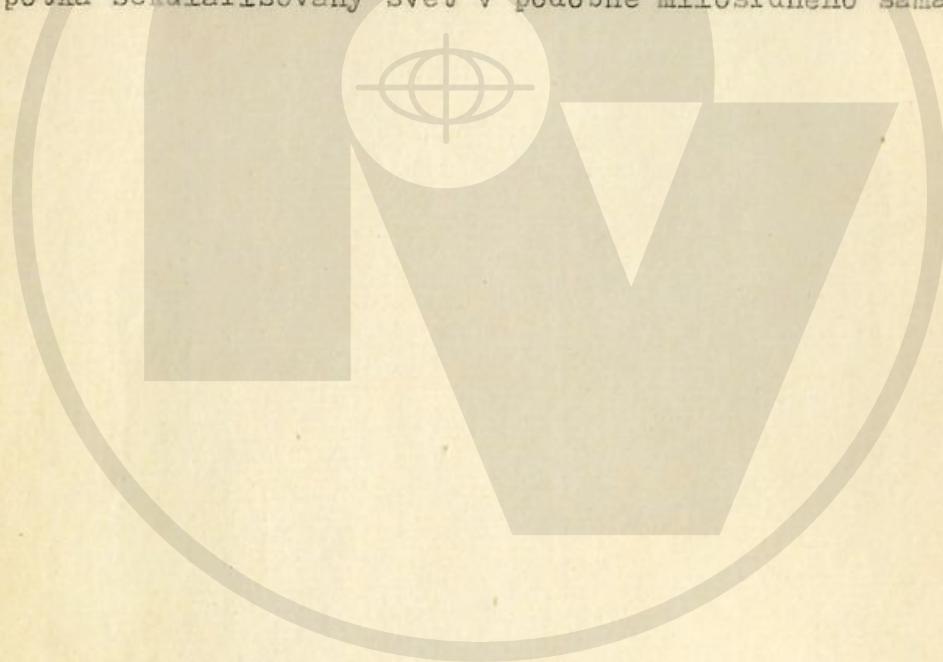
Je třeba jen pročistit aprohloubit pojem člověka, především jeho etickou stránku. Ve vztahu člověka k člověku se často ozve hlas zvoucí pro absolutní nasazení pro druhého; tento hlas není možno jinak vysvětlit než odkazem k Bohu.

Dále je nutno pročistit pojem Boha a náboženstkovu mluvu. Mnoha ateistům sezdá, že člověk je ohrožen Bohem ve své svobodě; ve skutečnosti je ohrožen jen modlami, nikoliv správným pojmem Boha. Jako nesprávné a neblahé pojmy Boha udal prof. Dondene pojem Boha jako doplňku nevědomostí vědy nebo bezmocnosti člověka, Božia -utěchy ve tvrdé skutečnosti, a konečně Boha policisty.

- 4 NOV 1968

16

Není možno shrnout velmi živé a dlouhé diskuse ,jež následovaly po každé přednášce.Všem bylo na konci dvoudenního studia z diskusi jasno, že Sekretariát pro nevěřící se nesmí omezit na teoretický, abstraktní dialog,nýbrž musí uskutečnit co nejdříve praktický konkrétní dialog,má-li splnit svůj úko l.Udůraznil to vzávěrečném sezení i kardinál König, jež vyzvedl pastorační náměty plynoucí z přednášek a skončil slovy sv.Otce,že Církev ~~musí~~ musí potka sekularisovaný svět v podobně milosrdného samaritána.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

HOVORY O NÀBOZENSTVÌ. Katechismus pro křestanské rodiny.

Dp. Tomáš Spidlík nám dnes něco poví o očiství. Začneme přehledem zpráv z katolického světa.

Z VATIKÁNU. - V pondělí v úterý o půl jedenácté se konala v Sixtin-ské kapli za osobní účasti sv. Otce zádušní mše svatá za 12 kardinálů zesnulých v posledním roce. Pontifikální mše sv. celebroval kardinál velký pemitenciář Giuseppe Feretto. Bylo přítomno 30 kardinálů, mezi nimi i nás otec kardinál Josef Beran, a diplomatický sbor u sv. Stolice.

V pondělí začalo v Rímě za účasti asi 40 kardinálů, arcibiskupů a biskupů, mezi nimi a pražského apoštolského administrátora otce biskupa Františka Tomáška, valné zasedání sekretariátu pro sjednocení křesťanů. Jedná se především o schválení druhé části Direktáře o ekumenické formaci na vyšších vzdělávacích institucích a o ekumenického dialogu. Zasedání skončí asi 14. listopadu.

Z ITALIE: V úterý po čtvrté hodině odpoledne doletěl na římské mezinárodní letiště litoměřický biskup, nejdůstojnější otec Dr. Stěpán Trochta. Po dobu římského pobytu bude hostem papežské koleje Nepomucena.

V těchto dnech byla severní část Italie, zvláště Piemont, postižena katastrofálními průtržemi mračen a bouřemi, které vyvolaly na mnoha místech povodně, které si bohužel vyžádaly asi 170 lidských životů. Materiální škody se odhadují na 100 miliard italských lir. Svatý Otec dal ihned poslat soustrastné telegramy biskupům postižených diecézí spolu se značnou finanční podporou pro první pomoc obětem.

Z FRANCIE. V Lérdech byla minulou sobotu zahájena plenární schůze 120 francouzských biskupů. V úterý končí její prvá část, věnovaná prohloubení aktuálních dogmatických témat. Z různých referátů uváděme např. "Situace dnešního člověka vzhledem k jeho vlastnímu určení, v níž msgre Matagrin, pomocný biskup v Metách dokazoval, že moderní člověk hledá nové struktury, které by mu umožnily skutečný rozvoj jeho osobnosti. Promluvili též dva laici o skušenostech získaných při dialogu s nevěřícími a o šíření víry v universitním prostředí. Na pořadu byl i přednášející sestry dominikánky o apoštolátu na venkově. V příštích dnech až do soboty bude věnována pozornost zejména otázkám souvisícím s encyklikou Humanae Vitae, s katechismem, liturgickou obnovou, problémy klérku a s apoštolažem mezi dělníky.

V neděli skončil v Paříži kongres Unie francouzských řeholnic, které

konají sociální apoštolát v nejširších lidových vrstvách a v nemocnicích.

X Z NĚMECKA A RAKOUSKA. Telefonická mezikonfesijní poradna v Hamburgu zaznamenala v minulých dnech stotisící rozhovor. Byla založena r. 1965 a dnes má 25 automatických linek. Podobné porady byly zřízeny i v mnoha jiných německých městech.

X V neděli byl ve Spýru za předsednictví utrechtského arcibiskupa kardinála Alfrinka zakončen sjezd Mezinárodní rady hnutí Pax Christi. Účastníci schválili závěrečnou rezoluci žádající zmírnění napětí v mezinárodních vztazích.

X Z FINSKA. - Ve Finsku je z celkového počtu 4,650.000 obyvatel 2.616 katolíků. Jsou seskupeni v 5 obcích, které patří do helsinské diecéze, jediné v zemi. O věřící peče 20 kněží, z nichž pouze jeden je Fin a pomáhá jim 37 řeholních sester, z nichž 7 je domorodých. Před několika měsíci se katolíci stali též členy Finské rady církvi.

X Clenové rakouské katolické biblické akce shromáždění v Klosterneuburgu žádali, aby byl společně se souběžnou německou a švýcarskou akcí slaven eukumenický biblický den.

Konec zpráv GONG

Mluví páter spirituál Spidlík. /Registrováno 9,30 minut/

Slyšeli jste patera spirituála Spidlíka. Příští úterý bude mluvit o dnešním člověku a náboženství.

Pořad "Hovory o náboženství" - Katechismus pro křesťanské rodiny vysíláme každé úterý o půl deváté večer a opakujeme následující středu o půl druhé odpoledne na obvyklých vlnách.

Ve čtvrtek večer ukončí mons. František Rýpar svůj seriál o kněžských problémech.

NB! /ke zprávě 3. na str.1/: Provází ho salezián Dr Skurka. Zvláště srdečné bylo setkání Otce Biskupa s Otcem kardinálem v Nepomucenu.-Na letišti bylo mimořádně rušno, poněvadž ve stejném letadle přiletěli manželé Odložilovi, tak známí z poslední Olympiady. -

- 5 NOV. 1968 /ukázky/

Očísteč Drahí přátele! Poslední jsem mluvil o svaté tomu, co dříve katolická nauka o mytí, ~~že~~ kteří jsou v nebi.

"Bůh nemůže změnit svou vlastní bytost, píše Newman, on musí být svatý, nemůže žádnou nesvatou duši v nebi snést." Kdo z nás však umírá jako světec? Tato úvaha vedla a vede katolíky k zamýšlení o očistci.

Čím to je, že ostatní křesťanská vyznání nechtějí uznat katolickou nauku o očistci? Musíme si přiznat, že by nebylo snadné dokazovat nutnost očistce nějakými čistě rozumovými důvody. I samo Písmo svaté a podání nejstarší Církve jsou o tomto stavu duší víc než skoupé na slova. Otevřeně se mluví o očistci teprve od dob svatého Augustina. Plně se nauka rozvíjí až po koncilu tridentském.

A přece křesťané vždycky pevně věřili tu pravdu, která je základ celé nauky o očistci. Byli vždy a jsou nezlovně přesvědčeni, že je dobré a spasitelné se modlit za ty, kteří zemřeli. (2 Mak 12, 43-44) Vždyť se rádi modlíme nad hrobem zemřelých: "Odpouštění věčné dej jim, pane, a světlo věčné ať jim svítí!"

V diskusích s křesťany pravoslavnými na ~~římskokatolickém~~ koncilu florentském i v misijních snaženích na Ukrajině se stále a stále vracívali k tomuto důvodu. I katolíci i pravoslavní konají zádušní bohoslužby. Je-li duše v nebi, už modliteb Církve nepotřebuje, je-li v pekle, pak jí nepomohou. Je tedy těsně po smrti ještě v takovém stavu, že jí můžeme pomoci.

Ovšem, že není snadné si tento stav představit. Křesťanským kazatelům nezbylo než mluvit v obrazech a přirovnání, apokryfní vypravování pustily uzdu obrazotvornosti. Zvláště živá líčení událostí po smrti se vyskytovala v křesťanské literatuře egyptské. Něco málo z toho proniklo do latinské liturgie. Tak na př. verš k obětování při zádušní mši svaté mluví o "lvím chřtánu" a "hlubokém jezeře", kudy "praporečník" sv. Michael má provést duši. Pravoslavný východ zná ze své liturgie představu bran, kterými duše po smrti musí projít. U každé brány sedí celník - ďábel a vymáhá "mýtné", tj. nedoplatky za tu neb onu povinnost.

Střízlivému západnímu člověku se nikdy tyto obrazy nelíbily. Kromě

- 5 NOV. 1968 (Církev)

toho se bohosloveci vědycky obávali, a ne neprávem, že by mohli prostí lidé vzít tato obrazná líčení doslova. Začali proto mluvit prostě o očistci, tj. o stavu duše po smrti, která ještě nedospěla definitivní blaženosti, která se očišťuje.

Jaký je tento stav? Církev nemůže úředně zaručit hodnověrnost různých soukromých zjevení, ani nemůže svou nauku o ně opírat. Nedivíme se tedy tomu, že často populární knihy, určené pro lidovou zbožnost, o očistci mluví více a názorněji než teologové. Ti se musí spokojit s vypočítáním několika základních skutečností.

Na prvním místě je potřeba zdůraznit, že jde o duše, které jsou v posvěcující milosti, které ~~mamky~~ "usnuly snem míru". Prožívají radostnou jistotu, že uvidí Boha tváří v tvář. Této jistotě se žádná radost na světě nevyrovná. Není proto správné mluvit jen o očistcových mukách a zapomínat na tuto nesmírnou radost duší zemřelých. Mystická duše Lucie Christina piše v deníku, že prosila Pána, aby jí naznačil, jaký vztah má k duším v očistci. Kristus jí řekl: "Mezi láskou a láskou je jenom láska." Na to viděla Lucie světlo ~~z~~ lásky, které všechny ty duše proniká a jakoby ztravuje.

I my zde na zemi můžeme mít styk lásky se všemi dušemi, které jsou v Boží milosti. Je tu obecování svatých, zvláště v modlitbě. Duše v očistci naše modlitby zvláště potřebují. Musí se totiž ještě očistit. Smrtí však končí doba získávání zásluh dobrými skutky. Tu se očištění děje ve formě trestu za hřichy a nedokonalosti. Lutherovi se zdálo, že by ~~zde~~ duše musely cítit k těmto trestům nepřekonatelný odpor. To se však nedá předpokládat. Duše zemřelých přijímají i tyto tresty vděčně, jako lék od Boha poslaný.

To však neznamená, že by tento lék nebyl dost trpký. Svatá Kateřina Sienská přesvědčovala všechny své posluchače, že "je to trest tak velký, že to žádný jazyk nemůže vyjádřit a žádný rozum jeho dosah pochopit."

Podle Bellarmina víme o očistcových trestech tři podstatné věci.

Hlavní trest je v tom, že duše nevidí dosud Boha, po kterém celou svou bytostí touží, ^{ale} touhou, která se se žádným přáním že na zemi nedá srovnat. Uvědomují si, jak snadno bylo toto štěstí dosažitelné v nedozírné míře a co všechno se zanedbalo, když byl ještě čas. Není to stav zavřených, ale přesto je i v očistci jakási bolestná rozpolcenost, i když prozatímní.

Kromě toho je tu i trest smyslový, kterému se říká oheň. Bellarmin myslí, že jde o oheň skutečný, jiní jsou toho názoru, že je ~~žádoucí~~ lépe ten výraz ponechat jako metaforu, přirovnání. Svatému Bonaventúrovi se ani nelíbilo to, co se někdy říká, že by totiž nejmenší oheň očistcový více páliil než všechny tresty zde na zemi.

Nepochybujeme o tom, že tyto tresty trvají delší nebo kratší dobu. Velmi obtížné by však bylo cítit délku očistce měřit naším slunečním a měsíčním časem. Ze stanoviska teologického jsou tedy dost problematické výrazy, že někdo byl v očistci na př. deset či dvacet let. Vyskytuju-li se/ tato tvrzení v soukromých zjeveních, zdá se, že tu jde o antropomorfický, přibližný způsob mluvy.

Z těchto úvah je zřejmé, že nevíme o očistci tak mnoho, jak by mnozí rádi věděli. Není ~~žádoucí~~ divu, že si pak vypomáhají představami více nebo méně pravděpodobnými. To málo však, co víme určitě, je dostačující a podstatné. Málo nám říká Písmo o Životě Panny Marie, a přece víme určitě to nejdůležitější, že totiž je Matka Boží. Jedna věta charakterizuje svatého Josefa a ta říká o něm více než všechna apokryfní vypravování, že totiž byl "muž spravedlivý" (Mt 1,19)

I z malé vědomosti o stavu duší po smrti plyne velké a důležité poučení pro nás. Velké a neuvěřitelné dobrodiní je život zde na zemi. Malá práce je pustit srnko do země. To všechno se však může dít jenom v době setby, dokud je čas, aby vzkličeilo. Náš život je doba setby. Věčná škoda, kdo v té době lenoší.

Píše proto Následovní Krista: "Je lepší se z hříchů očistit už teď, a své chyby odstranit, než ponechávat jejich očistu do budoucna."

..zprávy a aktuality z Vatikánu a katolického světa a pohled na život Církve v Mexiku.

Zátopy, k nimiž došlo poslední dní v severozápadní Itálii, poskytly sv. Otci příležitost, aby při generální audienci promluvil o soudržnosti s trpícími. Pavel VI. děkoval všem, kdo postiženým přispěli na pomoc a potom pokračoval: Bolest spojuje, ještě více než radost. Nikdo se dnes nestydí cítit s tím, kdo trpí bolest, nouzi, kdo si nemůže sám pomoci, aby žil a přežil; patří dokonce k ideálům moderního světa usilovat o úctu a spravedlnost můži nemocnému, hladovějícímu, chudému, vůči tomu kdo nedosáhl patřičného stupně rozvoje, kdo jedním slovem, nemá dost prostředků k životu a k plným svým právům. K tomuto růstu spolucítění s potřebnými přispělo velmi i křesťanství; ani, vědomí, že všichni máme stejnou lidskou přirozenost a stejný cíl, jsou pojmy ~~zákon~~ křesťanského původu a právě v křesťanství lze je správně pochopit a dát jim plnou vnitřní dokonalost. A křesťanům tuto povinnost, cítit s trpícími připomněla konstituce O církvi v dnešním světě hned ve svých prvních slovech. Sv. Otec ^{vzal} závěrem přítomné a všechny katolíky, aby podávali ^{před světem} každý na svém místě svědectví o lásce, která je vlastní církvi a aby hajně přispívali na různé pomocné akce.

Krátký italský pozdrav ^{ce} sv. Otec též skupinu přítomných Čechů a Slováků:

Vítal je ~~ze~~ v bazilice mezi katolíky z ostatních zemí; vzpomněl, že minulý týden jím tu blahopřál k změně ústavy. Jejich přítomnost zde v bazilice je důkazem jejich víry, důkazem věrnosti křesťanským tradicím. Církev se k vám dívá s velkou nadějí, končil sv. Otec; vzývá nad vaši zemí ochranu vašich světců, především těch, kteří před víc jak 1000 lety vám přinesli evangelium. Vám platí ~~její~~ modlitby a moje zvláštní apoštolské požehnání.

Na Papežské universitě otců dominikánů Angeliku zahájil v úterý P. Jiří Maria Veselý svůj kurs o ~~dile~~ misijním a kulturním sv. Cyrila a Metoděje a o cyrilome odějském ekumenismu. V první přednášce P. Veselý mluvil o tom, jak svatí Cyril a Metoděj mohou být příkladem všem, kdo dnes chtějí nést Krista nevěřícímu světu. Kurs je uspořádán k 1000. výročí smrti sv. Cyrila, které připadá na příští rok. - Čeští katolíci ^{v zahraničí} hodlají oslavit toto jubileum manifestační poutí do EKK Říma, k hrobu sv. Cyrila, a to ve dnech 18. až 25. července. ~~Římských~~

V Římě začalo výroční zasedání Rady mezinárodní unie generálních představených ženských rádů a řeholních společností. Jsou přítomny generální představené z 20 zemí. též z Indie, Libanonu, Kamerunu a Keně.

Svatý Otec vyhověl žádosti kard-Alberta di Iorio aby byl zbaven úřadu zástupce předsedy Papežské komise pro stát vatikánského města. Prozatímním zástupcem byl jmenován mons. Sergio Guerri. Kard. Di Iorio má 84 let a zástupcem předsedy komise ho jmenoval papež Jan; předsedou této komise je státní tajemník. Mons. Guerri, nemuž je 63 let, pracuje téměř 30 let ve finančních úřadech Svaté stolice.

Upozornění na některé pořady příštích dnů: ve čtvrtek ~~mons~~^{mon}: Rýpar dokončí svůj cyklus konferencí o kněžských problémech; v pátek večer emauzský benediktin P. Cyril Stavěl promluví o mníšském ideálu sv. Benedikta.

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Církev v Mexiku

Mexiko, stát, který zeměpisně a hospodářsky patří k severoamerickému světadílu, kulturně a nábožensky ale k jihoamerickému, stalo poslední týdny ve středu zájmu sportovního světa. Konaly se tam 19. Olympijské hry. Jak žijí katolíci? Křesťanství tam přišlo ke španělskými objeviteli. R. 1518 sloužil Juan Diaz první mše svatou na mexické půdě. R. 1524 přistála první skupina misionářů, 12 františkánů; papež Hadrián VI. jim dal oficiální list s pověřením kázat tam evangelium. Dva roky potom bylo založeno první biskupství v dnešní Pueble. Podle věrohodných pramenů měli misionáři velký úspěch díky vysvětlit hustotou obyvatelstva na místech, kde misionáři bydleli a pak odporem proti krvavým obětem, které byly v obyčejí u tradičního aztéckého náboženství; velký vliv tu mělo též učení o rovnosti všech lidí před Bohem – domácí obyvatelstvo dosud slyšelo od svých kněží, že v budoucím životě budou v téže sociální pozici, jako byli na zemi. A nezapomeně ani na guadalupský zázrak: V prosinci 1531 se podle zbožné tradice zjevila P. Maria jednomu Indiánovi a poručila mu natrhat růží na neporostlém vrcholu Tepeyak a přinést je biskupovi. Na rubu pláštěnky, v níž růže nesl, našel otisklý obraz P. Marie; obraz je uctíván dodnes a modlitbě před ním se přikládají mnohá nevysvětlitelná vyskytůvka. S křesťanstvím nesli Španělé do Mexika také vzdělanost: R. 1541 byly vyzvány fary, aby vedle kostela postavily i školu a nemocnici; 1553 byla v městě Mexiko založena Královská papežská universita, která je nejstarší universitou v celé Americe. Až do r. 1765 mohla církev nerušeně pracovat a zakládat školy a charitní ústavy. Tehdy došlo k prvnímu zásahu státu: ze Španělska přišel rozkaz, že osiřelá biskupství musela všechny své příjmy odvádět do prázdné státní pokladny. K zlomu ve vztahu mezi církví a státem došlo, když Mexiko se osamostantnilo od Španělska. Bylo to r. 1821. Liberální a antiklerikální síly nabyla vahu. R. 1800 bylo v Mexiku na 7 a půl tisíce kněží; jejich počet klesl na polovinu, protože španělští kněží byli vypovězeni ze země, semináře zavřeny jeden po druhém. R. 1829 byl na území Mexika jen jeden biskup. R. 1857 byla pojata do ústavy odluka církve od státu. Řeholní rády a společnosti byly zrušeny, církevní majetek zestátněn, zavedeno povinné občanské manželství a občanský pohřeb. Nynější ústava, která byla přijata r. 1917, zakazuje církvi mít pozemkový majetek, vyučování náboženství na státních školách, kontrolu církevních ústavů, jen rození Mexičané mohou zastávat vedoucí úřady v církvi a kněží nemají volební právo. V živé paměti starší generace je pronásledování z let 1920–1926, které vyvrcholilo v letech 1925 a 1926. Pronásledování padlo za oběť na 5000 věřících, mezi nimi asi 300 kněží; je začáten proces blaho-

řečení u některých z nich, jako u jezuitů P. Pro. Toto pronásledování má za podklad slavný kněžský román Grahama Greena Moc a sláva. Proticírkevní zákony platí stále, ale ~~nejsou~~^{funkce} urgované, takže zvláště po II. světové válce nastalo v poměru mezi církvi a státem velké uvolnění. Od r. 1949 je v Mexiku apoštolská delegatura. Pohlédneme-li na statistiky, hlásí se dnes ke katolické církvi i přes léta ještě ne tak dávného pronásledování, ~~že~~^{že} ze sta Mexičanů; ~~však~~⁹⁴ třeba však přiznat, že většina se spokojí jen s tím, aby byli pokřtěni, aby přijali popelec, uctívali P. Marii Guadalupskou a svaté, a občas přišli na bohoslužby. Jako všechny latinskoamerické země i Mexiko trpí nedostatkem kněží, jejichž počet sice roste, ale ne úměrně s rastem obyvatelstva. A také druhá nemoc latinskoamerického katolicismu a vůbec latinskoamerického světadílu: ~~vyřešení~~^{funkce} sociálních těžkostí. Na nedávném sjezdu Ústředí katolických spolků, kněmuž patří 48 organizací laiků, byla přijata také tato rezoluce: „Jsme přesvědčeni, že musíme změnit sociální struktury a přispět k rozvoji jejího obyvatelstva a probudit v něm odpovědnou účast a zájem na společném blahu.“ Není pochyby, že tento přínos katolických laiků k povznesení země přispěje i k zlepšení poměru mezi církví a státem.

X Do Říma přijel dnes ve středu dopoledne vršavský arcibiskup Kard. Štěpán Wywiński. Provázeli ho též arc. z Poznaně mons. Baraniak a ~~monseigneur~~^{světící} biskup varšavský mons. Modzelewski. Přišla ho přivítat polská římská kolonie a asi 10 dalších polských biskupů, kteří v tyto dny jsou v Římě, dále kard. dell'Acqua, někdejší substitut státního sekretariátu a dnes generální vikář sv. Otce pro římskou diecézi, sekretář Rady pro veřejné církevní záležitosti církve mons. Casaroli. Je to první cesta kard. Wywińského do zahraničí a do Říma od r. 1965, tj. od zakončení sněmu.

Rakouští katolíci vzpomenou 50. výročí prohlášení republiky slavnostmi (rázu náboženského a kulturního) 11. listopadu bude v dómu sv. Štěpána ve Vídni koncem letošního měsíce svatá všechna 11 rakouských arcibiskupů a biskupů. Jsou ohlášeny též ekumenické pobožnosti, jichž se společně zúčastní katolíci, protestanti, pravoslavní a starokatolíci. V neděli bude arc.kard. König mluvit v televizi na téma: Církev a stát v Rakousku. Je na pořadu též diskuse u kůlatého stolu na téma: 50 let republiky, církve a státu v Rakousku.

Pošty Spojených států severoamerických vydaly známku s vánoční tématikou. Je na ní znázorněn archanděl Gabriel ze slavného obrazu „ana van d'Eycka Zvestování.“

Pokoncillové aktuality. Církev a víra v problematice dneška. Dr. František Rýpar nastíní v dnešní úvaze ideál kněze. Nakonec připojíme přehled zpráv z katolického světa. - Mluví Dr. František Rýpar /registrováno 11,15 m./

Děkujeme Vám, pane doktore, za vaše poutavé přednášky o kněžských problémech, které se jistě setkaly se živým zájmem našich posluchačů, zvláště kněží. Příští čtvrték zahají dp. Dr. Karel Vrána nový seriál. Bude se v něm zabývat kosmochristologickou vizí Teilhard de Chardina: Kristus a vesmír.

Tento pátek promluví emauzský benediktin P. Cyril Stavěl o miniském ideálu sv. Benedikta.

V neděli dopoledne asi v 10,15 hodin dopoledne si můžete vyslechnout českou homiliu na krátkých vlnách v pásmu 41, 31, 25 a 19 m.

Připojujeme několik krátkých zpráv.

1. Svatý Otec zaslal nově zvolenému presidentovi Spojených Států Richardu Milhouse Nixonovi blahopřejný telegram tohoto znění: Přijměte naše blahopřání ke svému zvolení. Ujišťujeme Vás našimi modlitbami, aby Vám Bůh udělil mnoho síly, osvítil Vás při plnění budoucích těživých povinností a dělal Vám, Vaší rodině a milovanému americkému národu hojnou a štěstí ve spravedlnosti a dokonalém míru.

Svatý Otec přijal dnes ve čtvrtku v soukromé audienci bývalého montrealského arcibiskupa kardinála Légera, který odešel k malomocným do misí a polského kardinála Štěpána Wyszyńskiego.

Svatá Stolice schválila závěrečný dokument generální konference biskupů Latinské Ameriky, kterou sv. Otec 24. srpna osobně zahájil ~~ve~~^{WMO} v Kolumbii.

✓ Svatý Otec zaslal presidentovi Svazu katolických italských novinářů Dr. Manzinimu při příležitosti čtvrté schůze tohoto svazu dopis, v němž schvaluje základní téma schůze: Kodex profesionálních novinářských předpisů a jeho vliv na život a mravy národa. V listu zdůraznil, že novináři vždy mají respektovat pravdu, což vylučuje jakoukoliv stranickost a neúplné informování veřejnosti a dále pak ůuctu k nejvyšším duchovním a mravním hodnotám soukromého i veřejného života. Podotkl též, že hlavním ůčelem není honba za sensací a vytkl tisku, že přispívá bohužel podstatnou měrou k vytváření dnešního materialistického smýšlení. Katoličtí novináři mají mít naopak na mysli i pastorační ůkol tisku.

V Lurdech pokračuje valná schůze francouzského episkopátu. V minulých dnech byl projednáván zejména misionářský úkol církve.

Příští neděli vykoná kardinál König spolu s vídeňskými katolíky tradiční poutě k hrobu sv. Leopolda v Klostereuburgu.

✗ V Rottenburgu bylo v neděli 9 ženatých mužů vysvěceno na jáhny. Jsou mezi nimi učitelé, lékaři, úředníci a obchodníci. Dalších 50 kandidátů se v téže diecézi na diakonát připravuje.

✗ V německém Freiburgu byl v minulých dnech otevřen pedagogický ústav pro studium moderních veřejných sdělovacích prostředků. Je prvním ústavem tohoto druhu v zemi.

✗ V neděli 29. listopadu lisabonský patriarcha kardinál Gonçalves Cerejeira zahájí slavnostně *němčinou* vyučování na nové katolické universitě v Lisabonu.

✗ Reditelem semináře v Pockea v Ugandě byl jmenován domorodý kněz Štěpán Opira. V semináři se připravuje na kněžství 120 domorodců.

✗ Předseda organizace severoamerických katolíků "Catholic Relief Services" mons. Swanstrom prohlásil v Ženevě, že hlad v Biafře není překonán, nýbrž že naopak koncem roku se ještě zvýší.

Další a podrobnější zprávy si můžete poslechnout ve slovenském vysílání.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vážení posluchači,

V dnešní ztechnisované společnosti poznamenané materialismem, se často hovoří i o křesťanské křesťanské křisi nadpřirozených hodnot a v souvislosti s ní se hovoří i o křisi kněžství. Pojem kněze se stává pro dnešního člověka problematický, jeho postava je pro něj stále více nepochopitelná a cizí. Cizí je mu kněz jako člověk, ale mnohem cizejší se mu jeví jako duchovní, posvátná osoba. Cím více mizí dnes z kultury a z života smysl pro posvátno, tím více mizí z duše lidí i smysl pro svátostné katolické kněžství. Dnešní svět ve svém podnikání a myšlení sleduje především hmotný prospěch, oceňuje nade vše výkon a jeho měřitelné výsledky. Vlna naturalismu se valí lidstvem a proniká i do našich řad.

A tu se ptáme: Co znamená dnes prakticky slovo "kněz" pro nás a pro naše věřící? Je v nás obraz kněze, vzhledem ke kulturnímu ovzduší, které nás obklopuje, ještě dosti výrazný a živý? Uchovali jsme si v nitru duše smysl pro to, co je u každého kněze prvotní a podstatné? Máme ještě opravdový smysl pro jeho posvátný charakter? Dnes, bohužel, - jak všichni víme - pro mnohé lidi je kněz docela dobře představitelný jako kulturní nebo sociální pracovník, je docela dobře myslitelný jako rádce a učitel svého lidu, jako hlava, jako vedoucí funkcionář farnosti, - ale kolika lidem žijícím mezi námi napadne vidět v něm na prvním místě vyslance Božího, nositele zvláštní posvátné moci, "služebníka Krista a správce Božích tajemství?"

Druhý vatikánský sněm věnuje této vnitřní, posvátné stránce kněžství velikou pozornost a chce, aby chom jí věnovali tutéž pozornost i my. Podle dekretu "Presbyterorum ordinis", katolický kněz je a zůstává na prvním místě osobou duchovní, posvátnou, zasvěcenou zvláštním způsobem Kristu. Je zasvěcen Kristu, aby mohl vést a posvěcovat věřící. K tomu je "vybrán" z ostatních lidí, k tomu je zvláště oddělen - "ex hominibus assumptus et segregatus" jak říká Písmo svaté, - k tomu dostává od Krista - hlavy církve - autoritu a posvátnou moc. V tomto ohledu zmíněný koncilní dekret praví: "Kněží jsou připodobněni Kristu - knězi jakožto služebníci Hlavy ... jsou připodobněni Kristu-knězi tak, aby mohli jednat jménem Krista jakožto hlavy ... anebo: úřad kněžský má účast na autoritě, již sám Kristus buduje, posvěcuje a řídí své tajemné tělo" /č. 12/. Podle těchto slov dekretu se knězi dostává svěcením něčeho, co

nemají pouze věřící. Dostává se mu v církvi autority, aby mohl řídit a vést.

To, co však kněze odlišuje ještě více od ostatních věřících a co jej staví nad ně, je moc udělovat svátosti. Kněz dostává svěcením zvláštní nezrušitelné znamení a je vybaven zvláštní mocí k tomu, aby mohl přinášet mešní oběť, aby mohl v duších rozžíhat, udržovat a rozvíjet život milosti. Kněz je uprostřed Božího lidu zvláštní, posvátná osoba, protože je povolán k tomu, aby byl pro své bratry a sestry prostředníkem posvěcení a spásy. Koncilní dekret k tomu pojmenovává: "Bohu, který je jediný Svatý a jediný Posvětitel, se zlíbilo přibrat si lidi za spolupracovníky a pokorné služebníky svého posvětitelného díla. A proto skrze biskupa posvěcuje Bůh kněze, aby tím, že nabývají zvláštní účasti na kněžství Kristově, působili při slavení posvátných tajemství jako sluhy toho, jenž skrze Ducha svatého vykonává nepřetržitě v liturgii svou kněžskou funkci. Kněží uvádějí křtem lidi do společenství Božího lidu; svátostí pokání usmířují hříšníka s Bohem a s církví; pomazáním nemocných přinášejí úlevu těm, kteří trpí; a hlavně: sloužením mše svaté obnovují svátostně Kristovu oběť". /č. 5/

Kněz, spolupracovník na posvětitelském díle Božím! Správce a přísluhovatel svátosti! Prostředník a nástroj nekonečné Boží milosti a moci! – To je první a podstatná složka kněžství, první a poslední důvod existence katolického kněze. Složka vpravdě podstatná, bez níž obraz katolického kněze je nejen neúplný, ale i přímo nemožný! Běží zde o vnitřní stránku kněžství, stránku nadpřirozenou a tajemnou; vznešenou a nepochopitelnou zároveň; jde zde o skutečnost přístupnou jen víře! Je to tajemné jádro kněžské osobnosti, životodárné centrum, kolem něhož se točí celý život kněze a z níž pramení celá jeho činnost. Kněz je jen proto na zemi a pohybuje se mezi lidmi, aby při určitých jedinečných příležitostech vyslovoval svátostná slova: "Toto je tělo mé; toto je má krev; anebo: "Já tě křtím, já tě rozhřešuji od tvých hřichů ..." Kněz jako misionář a kazatel pronáší ve svém životě mnoho slov; ale všechna ta slova nejsou ve skutečnosti ničím jiným než ozvěnou, než pouhým vysvětlením a komentářem oněch věčných a základních slov své kněžské existence, jež vyslovuje ve vrcholném okamžiku mešní oběti a při udělování svátosti.

Kněz vyzbrojen posvátnou mocí, stojí zde v mnoha případech uprostřed nesčetných davů, zcela osamělý, jakoby cizí. Rozdává tajemství Kristova,

uděluje svátosti, ale lidé si žádají od něj často něco jiného: dožadují se chleba, řešení sociálních problémů, touží po laciných receptech, aby se mohli stát šťastnými na této zemi. Jedni jsou podrážděni, jiní se zase nudí, zůstává-li kněz při svém a předkládá-li jim stále jen svátostná gesta a slova, která jsou předmětem víry, která mají svůj účinek jen v duši a pro věčnost a jejichž cena se nedá odhadnout podle měřítek platných na tržištích tohoto světa. Ale kněz zůstává a musí zůstávat i nadále při svém. Slouží mě svatou, přisluhuje svátosti, pronáší věčně tatáž slova. Jsou to jeho kněžská slova, slova svátostná, jejichž účinek se nedá zvážit nebo ověřit v laboratořích lidí, kteří jsou ochotni uznat za skutečnost jen to, co se dá ohmatat. My však, kteří věříme, víme, že účinek zde je. Tam, kde je kněz se svým svátostným slovem a znamením, dějí se veliké věci základního významu: tam se začíná nový život dítěk Božích, ospravedlňuje se hříšník, slaví se eucharistická hostina; tam z temných hlubin smrti se rozbřeskuje světlo, které nehasne.

V dnešním tíživém ovzduší náboženské vlažnosti stojí kněz se svým vnitřním bohatstvím uprostřed lidských davů jako velký neznámý; často nám připadá jako vyhoštěnec tohoto světa. Je to poutník na rozhraní dvou světů. Stojí se svou nabídkou Božích tajemství na nárožích ulic, po nichž spěchají nesčetné zástupy lidí se svými osudy, o nichž je těžko říci, zda spějí vstříc životu nebo smrti. Kdo se z nich zastaví a přijme nabídku, ten přijímá dar Boží, ten proměňuje pomíjející vezdejší čas ve věčnost, přechází ze smrti k životu, dochází spásy.

To znamená pro nás kněz se svou posvátnou mocí, se svou existencí. To je obraz kněze, jak nám jej předkládá víra. Kéž je tento obraz v nás vždycky živý; kéž je a zůstane pro celý svět znamením přítomnosti Boha, jeho milosrdenství a lásky!

ústav pro studium
totalitních režimů

-9. Dr. W.H. Fox saw mead. until Ch. Vg. C. Ind. a little
N. of Ch. Vg. I. B. Ch.

Ravat CECO 8-11-68

RaVat CECO 8-11-68 min. v. hr. 44 ~~Pro období 1. 10. - 30. 10. 1968~~: 502 aktů do města
Dne 16. 10. 1968 bylo zahájeno konání konference o žehelním životě.

Po dlouhé přestavce se dnes vracíme ke konferencím o reholním životě.
Už jsme mluvili o jeho vzniku a o jeho prvních představitelech:^{egyptských} poustevní-
cích, kteří utíkali ze světa na poušť, aby tam žili s Bohem a tak se co
nejvíce ~~přiblížili~~ ideálu člověka, jak vyšel z rukou Božích. Druhou etapou
~~využívajícího využití myšlenky~~ můžeme nazvat vznik klášterů: společného života
řeholního, zakládají se vesnice, v nichž ^{mniší} bydlí společně pod vedením před-
staveného. Z východu ~~IRENICKA~~ ^{mnišská} myšlenka přešla na Západ. Za otce západního
řeholního života je všeobecně přijímán sv. Benedikt, zakladatel benediktinů.

Jeden z nich, p. Cyril Stavěl, člena emauzského opatství, který s hrstkou svých spolubratří dle v rodišti sv. Benedikta Norcii, Nursii, vám nyní poví něco o benediktinském ideálu mništví.

Mluvil dp.Cyril Stavěl, emauzský benediktin. Ve své konferenci o benediktinském ideálu mnich ství bude pokračovat za 14 dní.

Z výdne, když v nejbližších dnech odletí do Biafry letadlo s 30 tunami potravin a léků; je to dar rakouské katolické charity, která odesílá do Biafry též lákaře a čtyři ošetřovatele. V Rímě zasedal výkonný výbor Světové federace spolků katolické mládeže;

v závěrečném prohlášení čteme pevnou vůli federace spolupracovat s členy mezinárodních katolických organizací, především s organizacemi mládežnickými, v rámci Laické rady a Papežské studijní komise Spravedlnost a mír; Federace tak chce přispět k vzájemnému sblížení mezi ^{zdílnými třídami,} národy a rasami. k upevnění míru, rozvoje a ekumenismu.

Fancouzští biskupové na svém plenárním zasedání jednali ve středu o novém katechismu pro základní a střední školy,^a dále o plánu na pastoraci mezi snoubenci. Předmětem diskuse bylo chystané společné prohlášení o encyklike *Humanae vitae*.

Slavnostní vyhlášení nové rakouské diecéze, feldkirchské, se bude konat 15. prosince za přítomnosti všech rakouských biskupů, apoštolského nuncia rakouských politických, občanských a náboženských osobností a biskupů z Německa a Švýcarska. Dohoda mezi Svatou stolicí a Rakouskou spolkovou republikou o založení této nové diecéze byla podepsána 7. října.

Účastníci první pokoncilové synody vídeňské arcidiecéze se představí veřejně 15.listopadu v kostele sv. Klemence, kde bude zasedat II.vatikánský sněm; synoda bude zasedat ve dnech 15. až 19. ledna. Synodě bude přítomno 340 kněží, řeholníků, řeholních sester a laiků.

Po Salphularia i Vitoria 2° nat. locusta, huk hi' an wong zo u.v.m. ^{oso: larva ji 155-} aleuron 3x i 1° pos. huk

Westminsterský arcibiskup kard. Heenan vyzýval katolíky, aby více usilovali o překonání rasistických tendencí, které stále existují ve Velké Británii. Zvláště odsoudil tzv. Powellismus, hnutí nazvané po jednom britském politikovi, který navrhl, aby byla zastavena imigrace ~~nebezpečného~~^{barevného} obyvatelstva, a aby ti, kdo se přistěhovali, byli na útraty vlády odsláni do zemí, odkud pocházejí.

V Bombaji se konalo studijní zasedání o otázkách řeholního života. Bylo přítomno 180 řeholních sester; 56 bylo provinčních a generálních představených. Bylo jednáno o duchovním životě sester, o jejich přípravě a o formách apoštolátu, v nichž mohou pracovat. Podle posledních statistik je v Indii na 33 000 řeholních sester.

..v neděli večer pozdraví naše posluchače litoměřický pan biskup Štěpán Trochta, který tyto dny dlí v Římě.

The permit holder has volunteered to Mr. Leo Thiviet Phuoc

Rio, Mts. Río Grande with sp. spash 10. min

¹⁰ ~~but~~ Me dom mi w. te whij uho duot a ^{dom'} ~~don't~~ ~~rele~~ set stel.

points made about wine by Mr. Tracy., Then show
Mr. A. what do you think.

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa připojíme Poznámku:

Pater Jean Danielou z francouzských ÉTUDES k vyznání víry Pavla VI.

Zakončíme myšlenkou k nedělní liturgii.

Zprávy. - KONEC ZPRÁV.- Následuje poznámka: Pater Danielou k vyznání víry Pavla VI. -

Dastal jsem právě, milí posluchači, třetí bohaté a zajímavé číslo nového českého časopisu pro teologii: VIA. Na čestném místě je uveřejněn překlad úplného textu Vyznání víry, kterým svatý Otec Pavel VI. zakončil rok víry. Zároveň mi přišlo listopadové číslo francouzského měsíčníku Études, kde jsem našel v oddílu pojednávajícím o životě Církve článek P. Jeana Danielou O vyznání víry Pavla VI. Domníval jsem se, že vás bude zajímat, jak se tento známý a vlivný teolog dílá na papežovo Kredo. Je to více než osm stran tištěného textu, proto se musím omezit je na obsah a zmínit se pouze o podstatných věcech.

P. Danielou říká hned v prvním odstavci, že Vyznání víry Pavla VI. je vedle encykliky Humanae vitae nejzávažnějším projevem papežovým v tomto roce. Není jde o dogmatickou definici ve vlastním slova smyslu, jak svatý Otec sám v úvodu připomíná. Za druhé papež zde mluví jen za svou osobu - neodvolává se na sbor biskupů celé Církve. Chce tak plnit poslání, které Kristus dal Petrovi, aby posiloval víru svých bratří, NEboť víra je opravdu v nebezpečí. Vedle sociologických problémů je to především hluboká krize víry, která se dožaduje vyřešení. Papež konal svou pouť do Fatimy, jak sám řekl, aby vyprosil světu mír a církvi vyřešení hluboké krize víry. Dnes nejde jen o některá dogmata, jde o základní krizi samého poznání: mnozí dnes pochybují, zda vůbec můžeme něco s jistotou poznat či všechno naše poznání je jen subjektivní a relativní. Pavel VI. chtěl připomenout, že můžeme rozumem, mimo vnější, vědecky ověřitelný jev poznat to, co jest, a nejenom domělé významy struktur nebo procesu lidského vědomí. A druhý důvod je hermeneutický: dnešní exegese často vidí tvrzení spisovatelů svatých knih spojené s mythickou mentalitou a chce proto dávat textu nový smysl, aby prý byl

dnešnímu člověku přijatelnějším. Proto ~~předekšíká~~ Pavel VI., že při výkladu Písma musíme vystihnout význam, který text vyjadřuje, a ne jej přetvářet podle libovolných domněnek. Dnešní problém víry se točí kolem samých základů víry. Jestliže jsou jen domněnky a hypothéze a neexistuje žádný jistý poznatek, pak mluvit o pravdách víry, nemá smyslu. Papež tím že hájí schopnost lidského rozumu poznat pravdu, hájí nejen Boha, nýbrž člověka samotného v tom, co je v něm největší. -

Ale je třeba všimnout si také obsahu vyznání víry Pavla VI. Papež vy-počítává všechny hlavní články víry: Od Boha stvořitele a stvoření andělů, viditelného světa, nesmrtné lidské duše až k tajemstvím Kristova života a Panně Marii věnuje celý odstavec a výslovně mluví o posledních dogmatech neposkvrněného početí a nanebevzetí, právě tak jako připomíná nauku tridentského koncilu o dědičném hříchu a o nejsvětější svátosti oltářní nebo I. vatikánského sněmu o papežské neomylnosti. Papežovo Krédo není ani homilií, která pojednává podrobně o některém bodu víry, ani pouhé kerygma, které se omezuje na podstatnou zvěst o spásce člověka, ani katechése, která probírá soustavně všechny pravdy víry. Papežovo vyznání je stručným, ale úplným souhrnem tradičního učení církve, tak, jak si je Církev ujasňovala během staletí.

Někdo by mohl namítnout - píše P. Danielou - že katechése je tradování víry apoštolů a tam není nic o neposkvrněném početí ani o transubstancií? To je pravda. Nesmíme však zapomenout, jak se v Církvi pod vlivem Ducha svatého prohloubilo toto poznání. Tak v nicejskocárihradském ~~kyzumáni~~ Krédu je zaregistrována definice o božském Mariině mateřství prohlášená na koncilu efesském, o spojení lidské a božské přirozenosti v jediné osobě Syna, jak to prohlásil sněm v Chalcedonu. Pavel VI. uzavřel do svého symbolu všechna další dogmata ostatních obecných sněmů až k tridentskému a k oběma vatikánským obecným koncilům. Všechna tato dogmata nepřidávají nic ke Zjevení. Jsou jen postupným vysvětlením neomylného učitelského úřadu Církve toho, co bylo ve zjevení řečeno jen náznakově a nejasně.

Dnes někteří teologové nedabají na tento vývoj. Chtěli by se omezit jen

na to, co je výslovně řečeno v bibli. Jsou to především protestantští teologové, kteří tak postupují. A tak kristologie Harnackova je stejná jako kristologie ebionitů, Bultmannova je poznamenaná gnosticismem atd. Ti, kteří chtějí být nejpokrovějšími, docházejí k nejarchaistějším závěrům a negují působení Ducha svatého v Církvi. Newmen viděl právě v postupném hlubším chápání zjevení známku působení Ducha svatého v římské Církvi a její autencitu.

To má velký význam i pro katechési. Některí by ji chtěli zúžit na kerygma, na hlásání základních pravd historie spásy. A to je hlavní nedostatek holandského katechismu, který přechází řadu dogmat nebo je formuluje jen neurčitě. Něco jiného je ~~zmůžit~~ snažit se pravdy víry vyjadřovat srozumitelně pro dnešního člověka a něco jiného zužovat je nebude nechávat je v mlhavé neurčitosti.

Pavel VI. chtěl v chaosu tolika mírnění říci, co dnes Církev věří, kam až došel vývoj dogmatu. Dogmata vymezují hranice, určují směr, kterým se má ubírat teologické bádání, ale nechtějí rozřešit všechny problémy, které zatím vyřešeny nejsou. Pro teology zůstává tedy stále ještě široké pole působnosti. A ještě na jednu věc upozorňuje Pater Daniélou: papež volil raději formu symbolu a nikoliv encykliky, poněvadž tak mohl vyjádřit po- sitivně, co Církev věří; v jiném dokumentu by byl musel nutně mluvit o bludech. Proto v podstatě ~~např~~ Krédo Pavla VI. je projevem důvěry k práci teologů a pobídkou, aby v ní pokračovali.

V závěru upozorňuje Pater Daniélou, že dnešní krize víry vede k určitému defaitismu křesťanému vzhledem k jejich vlastnímu přesvědčení. Křesťanství bez vnitřního dynamismu nemůže dát světu nic z toho, co dříve něj svět očekával. Pavel VI. - proti všem prorokům neštěstí - chtěl křesťanům vliv důvěru v aktuální hodnotu jejich víry a tak jeho krédo bude zdrojem křesťanské obnovy a podstatným doplňkem díla druhého vatikánského koncilu.

To byla poznámka: Pater Daniélou k vyznání víry Pavla VI.

-ö-

Připojíme na konec několik myšlenek Otce Ladisöava k liturgii mše svaté:

Ekumenický patriarcha Athemagoras oslavil v těchto dnech tiše a v ústraní 20leté výročí svého zvolení za řecko-katolického biskupa cařihradského, čímž získal právo na titul ekumenického patriarchy. Vlastní oslavy se budou konat v den slavnostní intronizace 27. ledna 1969.

Jugoslávští biskupové zaslali parlamentu společný protest proti připravovanému vládnímu uzákonění potratu. Petici podepsal předseda jugoslávské biskupské konference, lublaňský arcibiskup Jože Poganznik.

Švédská vláda letos poprvé přiznala státní finanční podporu duchovním neluterského vyznání, tj. ve Švédsku narozeným 6 pravoslavným kněžím, kteří pečují o přibližně 20.000 pravoslavných věřících v zemi.

2) Svatý Otec přijal dnes v sobotu početnou skupinu anglických učitelů a studentů z hrabství Hampshire. Ve svém proslovu je ujistil, že si stále zachovává živou a milou vzpomínku na svou návštěvu v Anglii.

3) Pavel VI. zaslal paní Marii Sattlerové soustrastný telegram k nenadálému úmrtí jejího manžela Dietera Sattlera, který byl od března 1966 vyslancem Německé Spolkové republiky u svaté Stolice. Obdobný telegram zaslal vdově i substitut státního sekretariátu, mons. Benelli.

Skupina boloňských věřících odevzdá slavnostně zítra v neděli mons. Tomáš Balduinovi, biskupovi v brazilském městě Goias zvláštní turistické letadlo zařízené jako ambulance. Bude sloužit hlavně k dopravě nemocných a též k jiným pastorálním účelům.

Genuaii misiis
Hlavní rektor Salesiánů, don Luigi Ricceri visituje nyní salesiánské ústavy a domy ve východní Asii. V této oblasti je jich celkem 63.

Rádová sestra Cesarina Vestrini je první řeholnicí, která dosáhla doktorátu na lékařské fakultě katolické university Sacro Cuore.

Ve dnech 13-14 listopadu se v Římě sejdou na osmém valném zasedání italští vyšší představení rádů. Jejich svaz zahrnuje v 13 krajských obvodech 262 vyšších představených, kteří řídí 4.703 domů a pro apoštolát v Itálii mají k disposici 49.598 řeholníků. Hlavním tématem sjezdu bude: Bratří laici v kulturním a charitativním apoštolátě a při různých činnostech v rádových domech i v misiích.

1.) V sobotu večer bylo v Palazzo Pio v Římě slavnostně vzpomenuto X. výročí úmrtí papeže Pia XII. Slavnost organizaoval římský vikariát. V rámci tohoto výročí byla v sobotu ráno za zemřelého papeže sloužena mše svatá v bazilice sv. Vavřince za Hradbami za přítomnosti mnoha významných osobností. Po mši svaté římský starosta položil věnec k papežově soše na náměstí před chrámem.

V jihoitalském městě Taranto pokračují práce IV. schůze Svazu katolických italských novinářů. V sobotu vystoupili mezi řečníky P. Tucci, ředitel známé Civiltà Cattolica a Raimondo Manzini, ředitel vatikánského L'Osservatore Romano. Zdůraznili, že je nutno vybudovat v Itálii nejen tisk pro katolíky, nýbrž katolický tisk pro všechny.

24. listopadu bude ve Vídni oslaveno padesáti leté výročí založení organizace 'Rakouské Dílo sv. Petra Canisia pro formaci kandidátů kněžství. Jejími členy je na 100.000 věřících, jejichž příspěvky jsou věnovány ve prospěch 58 rakouských seminářů a kolejí.

Francouzský episkopát skončil na své valné schúzi v Lurdech diskuzí o dokumentu, který se vztahuje k encyklice Humanae vitae. Bylo k němu podáno téměř 700 připomínek.

V konžském městě Dungu se dokončuje stavba chrámu zasvěceného památky ugandských mučedníků. Je vybudován v typickém místním uměleckém stylu.

ústav pro studium
totalitních režimů

~~Příprava oběti~~ Poslechněte si myšlenky otce Ladislava k ústřední části mše sv. mešnímu kánonu /dne o jeho první části/.

Příprava oběti.

Kněz přejímá obětní dary shromážděných věřících. Mísu s chlebem a kalich s vínem obětuje Bohu: 'Svatý Otče, přijmi tyto neposkvrněné obětní dary!' Volá k Duchu svatému, aby posvětil oběť, kterou věřící přináší Otci. Mezi tím co kněz obětuje obětní dary, věřící jsou vyzváni, aby sami sebe nabídli jako duchovní obětní dar Otci. Příprava chleba a vína vyžaduje přípravu srdcí. Tak jak kněz pozdvihuje kalich s vínem, tak mají věřící pozdvihnout svá srdce k Bohu. Tak naleznou naše obětní dary blahovolné přijetí u našeho Pána.

Kánon.

Všechny dary jsou připraveny na oltáři /také košíčky s peněžními sary, neboť peníze nejsou o nic víc všední věci jako chléb a víno/. Kněz přistupuje k opravdovému a vlastnímu obětování, obětování Ježíše Krista. Neboť všechny naše dary jsou jen náznaky, nedokonalé obětní pokusy; jsou vším, co my lidé můžeme učinit, co však před Bohem nestačí. Nyní musí Bohem seslaný, milovaný Syn Boží, se chlubit iniciativy a dokončit naše dílčí dílo. Musí prozatím učinit platným, to, co je nepatrného učinit Bohu milé.

Když Ježíš při poslední večeři ustanovil křesťanskou bohoslužbu, pronesl nad chlebem a vínem děkovnou modlitbu; Eucharistia, říká původní řecký evangelia. text Písema-svatého Od tohoto slova slavnost jméno 'slavnost eucharistie', slavnost s díkůvzdáním.

Kněz se modlí slavnostní děkovnou modlitbu, zvanou preface. Vždy a všude děkujeme za veliké skutky Boží, které učinil pro naši spásu, vtělením a zjevením, ukřižováním, zmrvýchvstáním a nanebevstoupením, seláním Ducha svatého a svou vládou v církvi. Všechno toto působení se zpřítomňuje v meditaci bohoslužbě.

Lid Boží stojí a přidává se k chvalozpěvu kněze a andělů v nebi a uctivě zpívá: 'Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh zástupu!' Pak pokračuje kněz ve čtení kánonu, který obsahuje zprávu o ustanovení a slova svatého proměňování.

Laudetur Jesus Christus! Pochválen buđ Ježíš Kristus! - Posloucháte vaticánský rozhlas na krátkých vlnách v pásmu 41, 31. 25 a 19 m.

Právě skončila mše svatá sloužená v blízkosti hrobu apoštola sv. Petra a jeho nástupců Pia XII. a Jana XXIII. na úmysly sv. Otce Pavla VI.

Je neděle 23. po švatém Duchu. - První liturgické čtení je z listu apoštola Pavla Filipanům, ze 3. a 4. kapitoly. Svatý Pavel nám připomíná, že máme domovské právo v nebi. Proto nesmíme žít jako ti, kteří jsou proti Kristovu kříži, naopak máme následovat Pavlův příklad a zvláště jeho živou víru ve vzkříšení těla a ve věčný život. S touto myšlenkou se setkáváme i ve druhém liturgickém čtení - v evangeliu podle Matouše. Přečtěme si je!

"V ten čas, když mluvil Ježíš k zástupům lidu, najednou přišel jeden představený synagogy, uctivě ho pozdravil a řekl: "Pane, právě mi umřela dcera. Ale podâ, vlož na ni ruku, a zase oživne". Ježíš vstal a šel za ním, on i jeho učedníci. V té chvíli k němu přistoupila ze zadu jedna žena, která trpěla krvotokem dvanáct let, a dotkla se lemu jeho šatů. Rekla si totiž: "Dotknu-li se jen jeho šatů, budu zdráva". Ježíš se obrátil, podíval se na ni a řekl: "Buđ dobré myсли, dcero. Tvá víra tě uzdravila". A od té chvíle byla ta žena zdráva. Když pak Ježíš přišel do domu onoho představeného a uviděl pištce a hlučící dav lidí, řekl: "odejděte! Ta dívka neumřela, jenom spí." A dalí se mu do smíchu. Když lidi poslali ven, vstoupil, vzal ji za ruku, a dívka vstala. Zpráva o tom se roznesla po celé krajině.

Chvála tobě, Kriste! - Tak poděkujeme za slova života. S knězem /ale-spoñ v duchu/ políbíme svatou knihu a spolu s ním budeme prosit: "Ať skrze slova evangelia jsou zahlazeny naše viny". Víme dobře, že Boha může vidět a rozumět poselství jeho evangelia jen ten, kdo má čisté srdce. Jen ten slyší Boží slovo a rozumí mu, kdo je z Boha, kdo žije Božím životem milosti. Mluv tedy, Pane! Tvoji služebníci ti naslouchají.

A nyní se krátce zamyslíme, milí přátelé, nad prostinkou a velmi zkrácenou zprávou svatého Matouše, o dvou Kristových zázracích. Svatý Marek a svatý Lukáš nám tutéž událost líčí mnohem podrobněji: Představený synagogy se jmenoval Jair a když prosil Ježíše, aby zachránil jeho jediné umírající dítě, dvanáctiletou dcerku, přišel někdo z jeho domu se smutnou zprávou: "Tvá dcera právě umřela. Už Mistra neobtěžuj! Ale Ježíš mu řekl: "Neboj se! Jen věř a bude zachráněna". A když šli a zástupy ~~se~~ se tlačily kolem Ježíše,

jedna žena, nemocná nevyléčitelným krvotokem, se ho dotkla a byla uzdravena. Dala už lékařům celý majetek, ale nic jí to nepomohlo. A nyní jediný dotek Ježíšova roucha jí v okamžiku vrátil zdraví. Nebyl to fysický dotek Ježíšova šatu, byla to její víra, která ji uzdravila. Ježíš se k ní obrátil, pohlédl na ni a ujistil ji: "Buď dobré myсли, dcero! Tvá víra tě uzdravila! Nešlo tu o nějakou kouzelnou sílu Ježíšova šatu, kterou si žena tajně osvojila bez vědomí a proti vůli divotvůrce. Nejde o čary a kouzla, nýbrž o prostou a silnou víru, která nedovede pochybovat! Jde o víru, pro níž je všechno možné. Proto ji chtěl Kristus veřejně pochválit a upevnit ve víře i představeného synagogy, jehož dcerka zemřela.

Ve XII. století se poprvé setkáváme s legendární postavou Veroniky, která podala Kristu na jeho křížové cestě roušku k utření krve a potu se zmučené tváře. Legenda ztotožňuje Veroniku s touto zázračně uzdravenou ženou. Ať už je to jakkoliv, postava Veroničina je ztělesněním veliké víry této ženy a všech, kdo dovedli věřit jako ona. Víra byla podmínkou i druhého Kristova divu v domě Jairově, kde se už shromáždili smuteční pištci a plačky a dav smutečních hostí a zvědavců. "Odejděte, dívka neumřela, jenom spí!" Vysmáli se mu. Pro Ježíše nebylo však těžší vzkřísit někoho z mrtvých, než probudit někoho ze spánku. Dal vyprázdnit smuteční síň. Vzal s sebou rodiče dívky a tři z apoštolů, kteří budou později svědky jeho ponižujícího utrpení na Hoře Olivové: pak přistoupil k loži zemřelé. Vzal ji za ruku a řekl: "Talita, kum. - Dítě, vstaň". Dívce se vrátil život a hned vstala. Ježíš nato řekl, aby jí dali najíst. Ačkoliv zakázal, aby mluvili o zázraku, zpráva o tom se roznesla po celé krajině.

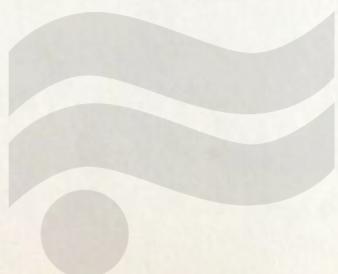
Ale evangelium neříká nic o hlubší změně v životě lidí, kteří uviděli ten zázrak. Byla to jen prchavá sensace. Brzo se na to zapomělo. Zapoměli i apoštolové v hodinách těžké zkoušky. Jejich víra zakolísala. Jenom apoštol Jan a panenská matka Ježíšova, hlouček žen, s vírou Veroniky a s láskou Magdaleny měli odvahu jít za Ježíšem až na Kalvárii. Pro ně Ježíš nebyl jen sensační divotvůrce, přítel chudých a trpících. Oni uvěřili, že je jediný Mesiáš, Spasitel, Boží Syn, který nás branou fysické smrti vede do věčného života. To je důležité, to je jedině nutné, co musíme pochopit z úryvku liturgických čtení. Věřit celým srdcem. Umět vsadit všechno, celý náš život na jednu kartu, na Ježíšovu kartu, na jeho slovo,

na jeho zaslíbení. On je Pánem života i smrti. Právě teď v listopadu, v měsíci Dušiček a všech svatých, kdy si živěji uvědomujeme jistotu smrti zahalené hlubokým tajemstvím, musejí nám tím přesvědčivěji zaznívat v duši Kristova slova: "Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude živ, a žádný z těch, kdo žijí s vírou ve mne, nikdy neumře". /Jan., 11,25-26/. Víme, jak nám o tom zpívá zádušní preface: "Pane, tvým věrným se život nebene, jen mění. A když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, je jim připraven věčný příbytek v nebi". Naši drazí nás jen předešli do našeho společného věčného domova. Shledáme se s nimi. Tam nebude už slz ani bolesti, ani loučení. Jen věčný život ve věčném Bohu, který je ve své podstatě láska a radost. Proto pro nás je Smrt ziskem", jak říká svatý Pavel. Ovšem je třeba, abychom mohli také se svatým Pavlem o sobě říci: "neziji už já, nýbrž žije ve mně Kristus" /Gal. 2,20/. Zít s Kristem zde na zemi, to znamená podle apoštola "být s ním přibit na kříž" /Gal. 16/.

Křest nám dává domovské právo na nebe. Nebe je naše pravá a definitivní vlast. Ale víme z Kristových slov, že do nebe se vchází těsnou branou. Neboť široká je brána a prostranná cesta, která vede do záhuby. A mnozí po ní jdou. Bohužel! Ale těsná je brána a úzká cesta, která vede do života, a málo lidí ji nalézá /srov. Mat. 7,13-14/ Po druhé, žel Bohu! Budeme tedy vroucně prosit Pána, aby v nás dokonal svou milostí, co nám udělil bez naší zásluhy. Aby nás posiloval svým Tělem, abychom nepodlehli pozemským nebezpečím /mešní orace/ a dal nám sílu a moudrost, abychom dovedli příkladem a slovem i druhým pomáhat nalézt ztracenou cestu k životu. Amen.

To byla nedělní homilie.

Posloucháte české vysílání vatikánského rozhlasu. Nejbližší české vysílání o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 41, 31 a 25 m. Večerní nedělní vysílání o půl deváté na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách 48, 41 a 31 m. Pochválen buď Ježíš Kristus! Laudetur Jesus Christus!

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy z Vatikánu a katolického světa.

Svůj krátký proslov v poledne před mariánským Andělem Páně sv. Otec věnoval Dně díkůvzdání, který dnes slaví italskí zemědělci. Tento den je příležitostí poděkovat nebeskému Otci za to, že dává slunci vzejít nad dobrými i zlými, že činí úrodnou lidskou práci; Den díkůvzdání je projev uznání pro prvnostní práci člověka, který poté své tváře si musí zjednávat chléb; připomíná, že do lidské práce zasahuje ještě třetí činitel: ~~xáxam~~ Boží prozřetelnost, která je přítomna v soudcích a v zákonech ve stvořených věcech a svou tajemnou svobodou a vytváří svůj dobrotivý úradek, a to i tehdy, když námaha je těžká a na venek prázdná, a přirodní život se mění v neštěstí a bolest.

Každý z nás má mít v úctě práci zemědělců, přát si, aby se jim dostalo spravedlivé odměny a sociální vážnosti; všichni si může vážit jakékoliv práce, ta není odloučena od náboženství ale je k němu zaměřena; musíme velebit Boha od něhož nám vše přichází a který nám vše to dává jako záruku dalších a větších darů v budoucnosti.

Ve velkém audiu Piova paláce se konala v sobotu večer akademie k 10. výročí smrti papeže Pia XII. Hlavním řečníkem byl italský ministr spravedlnosti Guido Gonella, který ~~podtrhl~~ především činnost Pia XII. jako učitele církve a lidstva, dále jeho práci za války: jeho úsilí, aby nedošlo k rasovému pronásledování, jeho provolání k válčícím stranám, jeho činnost ve prospěch všech trpících. Pro tuto jeho činnost můžeme právem považovat Pia XII. za předchůdce nauky, kterou později hlásal II. vat. sněm. K akademii poslal zvláštní list papež Pavel VI.

Svatý bátec pozval dnes k obědu polského primasa kard. Wyšinského, který dle v Římě, po prvé od zakončení sněmu. Kard. Wyšiński nemohl ani přijet na biskupský synod.

V bazilice B.S.P. na Montmartu v Paříži vzpomněli 100. výročí založení misijní společnosti bílých otců. Mezi koncelebranty byl též africký kardinál Zungrana z Ugadugu v republice Horní Volta. Kard. Zungrana pronesl v pátek přednášku na téma "Církev v Africe a misijní společnost". Vyvrátil myšlenky, že Afrika už nepotřebuje misionáře; spolupráce mezi cizími misionáři, a africkými kněžími, řeholníky a laiky je bohatstvím pro Afriku, je to nejkrásnější příklad dohody a spolupráce mezi rasami. Kard. Zungrana vyslovil politování nad tím, že v Evropě ubývá povolání k práci v misiích.

Nakonec upozornění: V našem pořadu v pondělí večer začne P. Jiří Novotný svou serii tří přednášek o životě ruské pravoslavné církvi v roce 1967.

Milý prof., mám ve studiu vyučování moderní historie, napsat
o této tématice dr. Petrku Tůrk z Litoměřic, aby byl odtisk
v RVM. Předložil jsem mu jeho práci a mi' dr. Tůrk
zahrál. ~~Jsem jím velmi~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 11-11-68.

Náš český pořad začneme první ze čtyř přednášek d p. Jiřího Novotného o životě ruské pravoslavné církve v roce 1967.

Mluvil P. Jiří Novotný. V kronice ruské pravoslavné církve v minulém roce bude pokračovat příští pondělí.

*bentiv
plánky*
Správy z Vatikánu a katolického světa: Svatý Otec Pavel VI. přijal v společné audienci tři skupiny řeholníků, kteří v tyto dny v Římě konají generální kapitulu: benediktiny, ~~z kongregace zvané xxvivxxxxxxmury~~ podle mateřského domu z Hory Oli. vetské, otcové od Ducha svatého a školské bratry ~~xxxix~~ od P. Marie, maristy. V rpo slovu je vyzval aby se na své generální kapitule zamyslili nad tím, co je v jejich řeholním životě podstatného a neměnného, a co je možné má se změnit podle okolnosti času a místa. V řeholním životě musí vždy mít své místo odříkání a lásky; zřeknutí toho, za čím jde svět, řeholníkovi uvolní cestu k Bohu. Svatý Otec odmítl názor těch, kdo chtějí v řeholním životě dát až na druhé místo rozhovor s Bohem, liturgii a svátostný život, a stavějí na první místo cíle lidské samy v sobě dobré, ale podřízené cíli prvnímu. Každá řeholní společnost má své charakteristické vlastnosti, jim má zůstat věrna a v jejich duchu provést změny, které dnes doba žádá. Všem řeholníkům a jejich činnosti pro církev sv. Otec přál hodně Božích milostí.

Odecní rada ze San Giovanni Rotondo rozhodla, že postaví pomník kapucínovi F. P. Piovi, který v místním klášteře P. Marie matky milosti pracoval více jak 50 let. Starosta obce byl též osobním lékařem P. Pia.

V Helsinki oslavovali místní pravoslavní 100. výročí posvěcení své katedrály. Byla to společná slavnost všech křesťanských církví: slavnostním bohoslužbám byl přítomen místní katolický biskup mons. Verschuren, leningradský metropolita Nikody a president republiky Urho Kekkonen. K jubileu byla v kryptě katedrály uspořádána vástava ikon.

V Jeruzalémě dlí v techto dnech belgický kněz, ^{P. Jose André} který za II. světové války zachránil život více než 200 židům; ^{50 z} těch, kdo mu vděčí za svůj život, ho nyní pozvalo a jsou jeho hostiteli. Uspořádali též sbírku pro jeho sociální podniky. P. André byl r. 1942 farářem u svatého Mikuláše v Namuru. Při navštěvách v rodinách se sěkal

s židy, kteří se skrývali před nacisty. Vzal je s sebou do své fary, staral se o ně a pozval několikrát i rabína, aby pro ně měl bohoslužby.

Komise pro současné dějiny při Bavorské akademii vydala knihu: Akta německých biskupů o situaci církve v letech 1933-1945. Kniha obsahuje mnoho vzácných dokumentů, které vyhájí světlo do vztahů mezi německými katolíky a názorů

nacistickými představiteli. Jsou mezi nimi listy státního tajemníka kard. Pacelliho, okružní listy kard. Bertrama, který byl tehdy předsedou německá biskupské konference, a jeho protesty proti opětnnému porušování konkordátů, a konečně společná prohlášení a výzvy biskupů k věřícím.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

HOVORY O NÁBOŽENSTVÍ. Katechismus pro křesťanské rodiny.

P. Tomáš Spidlík promluví O dnešním člověku a náboženství. Nakonec připojíme zprávy z katolického světa. Mluví Pater Spidlík.

Reg. 10`30`min.

Mluvil Pater Spidlík. Příští úterý bude hovořit o Bohu. Pořad Hovory o náboženství vysíláme každé úterý večer a opakujeme ve středu odpoledne.

-:-

Následují zprávy z katolického světa.

Z Francie: Od 7. do 9. listopadu zasedala v Paříži Unie vyšších představených mužských řádů a kongregací ve Francii. Jednali především o základech řeholního života a vyslechli také referát zástupce řeholí na plenárním zasedání francouzských biskupů v Lurdech. V Unii je organizováno asi 15,600 řeholníků, kněží i bratří.

Od 9. do 11. listopadu sešlo se na svém čtvrtém národním sjezdu v Paříži asi 250 vedoucích laiků a 50 kněží hnuti Katolické akce pro mládež "Cœurs vaillant et âmes vaillantes". Studovali zejména akční program apoštolátu mezi dospívající mužskou mládeží. Její celkový počet se ve Francii odhaduje na 8,300.000.

Francouzská Biblická Společnost oslavila v těchto dnech 150té výročí svého založení, Působí asi ve 150 zemích. Za dobu svého trvání dala přeložit Písmo svaté nebo jeho části do 1.330 jazyků nebo dialektů. Jubilejným oslavám předsedal Dr. Marc Boegner z Francouzské Protestantské Federace.

Z Anglie: Od nynějska budou při poradách Skotské Rady Církvi přítomni také dva katoličtí pozorovatelé. Tak rozhodla Skotská Rada Církvi na svém posledním zasedání v Dùnblane.

Z Rakouska: Ve Vídni se koná podzimní biskupská celostátní konference. Učastní se ji všichni ordináři i světici biskupové ze všech rakouských diecézí. Předsedá jí vídeňský arcibiskup, kardinál František König.

Z Belgie: Na Kortembergu u Bruselu se shromáždí v tomto týdnu zástupci evropských organizací katolických zemědělců. Delegáty poslaly z Francie, Irska, ~~Německa~~ Německa, Rakouska, Holandska, Belgie, Lucemburska, Španělska a Portugalska.

HOVORY O NÁBOŽENSTVÍ. Katechismus pro křesťanské rodiny.

P. spirituál Spidlík pokračuje ve výkladu katolického Kréda. Na konci vysílání připojíme přehled zpráv z latolického světa.

Dáter Tomáš Spidlík hovořil o náboženství a dnešku. — Příští úterý bude mluvit o Bohu. : Přepracujeme přehled zpráv z katolického světa.

LOGO —

details about our service we've got to offer the public.

Ústav pro studium

totalmischtechnik

Z Indie: Ve státu Maharaštra na žádost mnoha křesťanů opět svátečním dnem. Zato Velký pátek bude jen polosvátkem.

Z Ríma: Na papežské Gregoriánské universitě, jako první protestantský profesor, Dr. Robert Nelson z Bostonské univesity povede studijní seminář o projevech ekumenického hnutí v eklesiologii. Dr. Nelson je profesorem systematické teologie a zároveň předsedou jedné studijní komise ve Světové Radě Církví.

Ze Švýcarska: Švýcarská teologická společnost se bude na svém letošním zasedání v Bernu zabývat problémy křesťanské sociální morálky. Mezi řečníky vystoupí teologové Alois Müller z university ve Fribourgu a Franz Boeckle z bonnské univesity.

Z Brazílie: Brazilští biskupové založili Národní sekretariát pro nevěřící. Vede jej pomocný biskup ze São Paulo, mons. Pavel Arns. Podle jeho prohlášení při dialogu s nevěřícími v zemi bude třeba přihlížet k okolnosti, že ateismus v Brazili nemá dlouhou tradici. Dialog s marxisty bude pravděpodobně omezen jen na pouhou výměnu informací.

Konec zpráv. Upozorňujeme, že ve čtvrtéčním večerním vysílání Dr. Karel Vrána zahájí nový seriál o vztahu Krista k vesmíru u Teilharda de Chardina. V pátek ~~VATIKAN~~ večer obvyklý pořad pro nemocné.

Z VATIKÁNU: 12. listopadu jednala ~~právnická~~ kongregace obřadů o započetí procesu blahořečení biskupa z řádu kapucínů služebníka Božího Františka Simona Rodenas a zkoumala relace censorů o spisech 20ti služebníků a služebnic Božích, mezi nimiž je 5 zakladatelek žeholních kongregací a 13 mučedníků.

L'Osservatore Romano přinesl článek o přípravě nového italského katechismu od ~~presidenta~~ biskupské komise pro katechési ~~mons.~~ Castellana. Do všech italských diecézí byl zaslán základní návrh, podle nějž má být vypracováno definitivní znění nového katechismu podle směrnic II. vatikánského koncilu,

ústav pro studium
totalitních režimů

12 NOV. 1968

1

Dnešní člověk a náboženství

Dani' /náhle!: Právě jsem nedávno jazykem křížkou učil.

"Jediné náboženství dneška je ateismus. Bez Boha se dnešní mládež právě tak dobře obejde, jako se mládež minulého století obešla bez televize." Nevěnovali bychom pozornost tomuto výroku z jakéhosi manifestu, kdyby si nedělal nárok na znalost "dnešní mládeže". Právě této mládeže bychom se rádi zastali.

Snadno se v zápalu debaty mluví o ~~xx~~ dnešním člověku, o mládeži dneška. Nezapomínejme však, že žádný člověk nemůže žít jen z dneška a pro dnešek. Spíše by to mohlo platit o starcích, rozhodně však ne o mládeži. Čím hlubší a životnější je problém, se kterým se ~~xx~~ setkáváme, tím více cítíme potřebu řešit jej v celistvosti, v rámci celého lidství, v souvislosti světa a jeho dějin. To platí tedy i o otázce "dnešní člověk a náboženství".

Rozhodně bychom protestovali proti tomu, kdyby chtěl někdo ocenit zásluhy našeho celého života jen podle toho, co jsme dělali dnes. Nespravedlivě bychom soudili toho, kdo dnes chybuje, kdybychom nebrali ohled na jeho minulost. Potvrzujeme tím ~~xxxxx~~ stále pravdu, která v povrchní debatě uniká: člověk není takový, jaký se dnes jeví. Tedy tzv. "člověk dneška" je jakýsi druh iluze, kterou musíme překonat, chceme-li mít styk s ~~xxxxxx~~ opravdovým člověkem.

Nedivíme se proto těm, kteří nechtějí o tzv. ~~xxx~~ problémech dneška ani slyšet. Pravé učení, pravá věda, pravá filosofie je věčná. Michelangelo se bude líbit vědycky, zatímco "k" "dnešní" mazálkové mohou mít úspěch jen po dobu desetiletí. Pro lidi, kteří se takto dívají na věci, "dnešnost" problému znamená totéž, co povrchnost. Náboženskou otázku pak je lépe neřešit než řešit povrchně. Proto říkají: "chtějí-li se dnešní lidé něco dovědět o náboženství, ať čtou staré církevní Otce a staré příručky dogmatiky - tam najdou víc než pro dnešek potřebují!" Zajímavé však je, že jen velmi málo teologů by se dnes navenek přiznalo k typicky konservativnímu směru. Brání jim v tom pocit, že dnes není moderní.

Připustme tedy, že není rádno odvozovat příliš hluboké závěry z iluzorního obrazu "dnešního člověka". Zase však je nevyvratitelná pravda, že mám-li s někým mluvit, řešit společně otázky, mohu to udělat jen dnes. A ten druhý je ochoten poskytnout mi sluchu, když se to týká dnešního jeho zájmu.

Možná, že mému spolucestujícímu ve vlaku bouře před patnácti lety způsobila životní katastrofu. Ale o tom on mlčí. Mluvíme o zahřmění, které právě slyšíme. Naše řeč je ovšem povrchní rozhovor o počasí. Abystal zajímavý, bylo by potřeba z poznámky o ~~umění~~ zahřmění umět přejít k problémům vážnějším. To ovšem nedovedou všichni. Proto se setkáme ve vlaku snadno se společníky povrchními. Vyskytnou se tu sice i ti, kdo by rádi navázali debatu o vážných problémech, ale dělají to tak nevědomě a proto tak nezáživně, že všechn zájem ubíjí.

Problémy náboženské jsou problémy věčné. K Bohu však přicházíme z věci stvořených, tedy i k problémům věčným docházíme z otázek časných, z problémů dneška, které jsou odlišné od zájmů včerejška. A právě tyto ~~vážnější~~ dnešní zájmy prý člověka všude od Boha odvádějí. S tesklivým smutkem a s nostalgíí se vzpomíná na zašlé časy, kdy společnost, škola, stát, všecko vedlo člověka k Bohu, zatímco dnes už je tomu naopak.

Je to tvrzení dobré míněné, ale špatně dokázané. Zde se ostatně, že je pochybené. Nemůžeme v několika slovech podat obraz "dneška", můžeme však nasmětkou ~~zjistit~~ vybrat některé jeho klavní rasy. Jistě je, že našně člověk zásadně změnil svůj postoj k přírodě. Ještě na počátku tohoto století se psaly básně o matce přírodě, živici lidské děti. Pro staré národy byla příroda souhrn tajemných mocí a sil. Ti, kteří nezbožňovali slunce, měsíc, vody, hromy, cítili pokornou závislost od přírodních živlů. Na dešti závisel často osud celé zemědělské rodiny. Křesťanství naučilo člověka, že příroda a dění světa je v rukou Božích. Závislost na přírodě, na nevypočitatelných děních světa přimutila tedy člověka kleknout na kolena před Bohem.

Dnes 2 NOV 1968

Naopak dnes se cítí člověk pánum přírody. Ví, že její tvářnost závisí od něho. I dnes jsou ještě romantické duše, které na prázdniny prchají z města někam do panenské přírody. Ale i oni vědí, co se všecko musí podnikat, aby se tu a tam kousek té panenské krásy uchoval jako rezervace. Nemáme pocit, že chrání příroda člověka, ale člověk přírodu.

Co říci o tomto novém postoji? Je zásadně ateistický? Máme-li na mysli zbytky pohanského pojetí světa, pak musí dnes nutně nastat krize náboženství, které je zbudováno na zbožnění přírodních sil. Jde-li však o zjevení židovsko-křesťanské, pak si musíme přiznat, že moderní postoj člověka k přírodě daleko lépe odpovídá pojetí biblickému. Písmo totiž stále a stále usiluje o to, aby nám vštípilo myšlenku, že člověk je neskonale více než všechn viditelný svět, že Bůh postavil Adama v ráji s úkolem, aby vzdělával zemi, aby si podmanil všechna zvířata. V křesťanské tradici znamená podmanění těla a světa vykoupení od hříchu.

Namítá se však, že potíž je již hlavně psychologická. Ten, kdo se nebojí, přestane se ~~ky~~ modlit. Člověk se přestal světa bát, tedy zapomněl na Boha. Nepopíráme, že bázeň má dobrý pedagogický vliv a že je podle slov Písma "začátek moudrosti" (Žalm 110,10). Ani dítě, ani lidstvo však není stále v začátcích. Musíme se naučit modlit i tam, kde se už nebojíme. K tomu pomáhá zvláště cit odpovědnosti. Velmi zvrací poměr k Bohu u matky, která má děti a která cítí odpovědnost za jejich budoucnost.

Člověk se dnes stává pánum světa a kosmických prostorů. Jeme ještě v době přechodné a máme ještě mnoho povýšenosti zbohatlíka, který se stal důležitým. Poněhlu však pýcha nad technickými a hospodářskými úspěchy opadne a u všech lidí dobré vůle nastoupí vážný pocit odpovědnosti. Vědeme a řídíme svět, ale kam? Jsme si jisti, že to děláme dobře? Je to jakýsi druh nové bázně, daleko ušlechtilejší než strach z krupobití. Nemí to bázeň ze světa, ale o svět. Už dnes se začíná projevovat u myslících lidí. Jistě povede k novému hledání Boha a mravních zásad, a to tím více, čím více poroste pocit odpovědnosti.

A ještě jednu přednost má dnešní doba před věky minulými v náboženské psychologii. Náměty ze světové poezie, literatury a umění nás přesvědčují o tom, že roste více a více pocit osamocenosti člověka. Bojujeme právem o svobodu a domáháme se vlády nad svým vlastním životem. Vládcové jsou však vždycky osamocenější než poddaní. Dnešní člověk umírá na moderní klinice se vším pohodlím a vzornou lékařskou obsluhou, ale umírá sám. Poslání ho sem často vlastní děti, aby měl, jak se říká, "všechnu obsluhu". Je to zvláštní paradox. Čím více roste provoz na ulici, tím více se zvětšuje vnitřní osamocenost chodce. Z tíživého pocitu samoty dneška roste počet sebevražd, ale poroste jistě i počet těch, kteří hledají Krista. První mnichů hledali Boha na poušti, dnes snad sám Bůh hledá člověka v samotě velkoměsta. "Bůh není Bohem mrtvých, ale živých." (Mt 22,32)

Dokud je na světě život, dokud lidé žijí, budou hledat Boha. Nemůže totiž člověk, podle slov Newmana, být hodinu nábožným a hodinu bezbožným, právě tak jako nikdo nemůže být hodinu zdravý a hodinu nemocný. O zdraví usilujeme stále. "Neříkej, že doba je zlá," napsal už kdysi dávno svatý Řehoř Veliký, žádná doba zlá není. Není samo v sobě zlá ani dvacáté století, ani "mládež dneška".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 13-11-68

Generální audinci v bazilice sv.Petra byla také dnes přítomna skupina poutníků a turistů z Československa. Svatý Otec je krátce italsky pozdravil Ujistil je, že se zájmem sleduje politický vývoj v jejich vlasti, raduje se, že se poněkud zlepšila situace pro církev a náboženský život; důkazem toho je jejich přítomnost zde při ~~členku~~ audienci, po léta ~~to nebylo možné jim~~ přijít na audienci; sv.Otec přál vše nejlepší dalej ~~jejich~~ zemi; zvláště jim děkoval za příklad věrnosti církvi a Kristu; tato věrnost bude zdrojem blaho bytu a pokoje ~~také pro jejich vlast~~, jíž posílá své zvláštní apoštolské požehnání. - V hlavním proslovu Pavel VI. mluvil o naší povinnosti rozmnožovat své znalosti o Bohu a ~~Boha hledat~~: Bůh není mrtev, jak to hlásají někteří myslitelé; snad je mrtev v mysli člověka, který nedovede dát tomuto nevyslovitelnému ~~slovu~~ plný smysl a hodnotu. Neuhlaslo slunce, ale ~~oko~~ šlověka se zatemnilo, protože člověk si myslí, že v sobě a ve znalosti věcí našel tak velkou nezávislost, která ho osvobozuje od vztahu k vyššímu, nadpřirozenému principu. Náboženská lhostejnost je dnes módou; ~~je pravda~~ dodal potom sv.Otec, dnes je těžší sdělit lidem náboženské poselství;; nezhklamala Boží skutečnost, jen mentalita lidí je dnes méně uschopněna zachytit její paprsky a hlas. Přece jen je možné i dnes poznat Boha, je možné dokázat jeho existenci, je nutné odstranit hranice a povznést pojmy stvořených dokonalostí, které na Boha můžeme aplikovat. Sv.Otec nabádal přítomné, aby se radovali z poznání Boha, které už mají, a aby Boha hledali i dál, všude tam, kde nám dopřává se s ním setkat.
Další audienci sv.Otec udělil členům a poradcům sekretariátu pro jednotu křesťanů, kteří zasedali tyto dny; byl mezi nimi i pražský apoštolský administrátor biskup František Tomášek. Ve francouzském proslovu Pavel VI. jim děkoval za vše co konají pro věc ekumenismu; dosavadní práce našla konkrétní projev v ~~první části~~ Ekumenické příručky, která byla vydána začátkem října; sv.Otec nabádal přítomné, aby tuto příručku šířili; potom varoval před ukvapenými úkony ekumenismu spolupráce ~~případy~~ ~~jak~~ jako že nekatolíci byli připuštěni k sv.přijímání, nebo že katolíci šli k nekatolické večeři Páně, nebo liturgické ~~ukony~~ ~~duchovních~~ ~~různých~~ křesťanských vyznání, Pavel VI. řekl, že ekumenismu neprospívají, ale jej zadržují; ekumenismus nemůže se vyvarovat požadavků teologických pravd. ~~Máme přijmout pomalý chod vpřed a čestnost~~ v metodách jako pokání a svou věrnost Božímu slovu. Hodina jednoty nadejde, pravil sv.Otec; bude to vyvrcholení úsilí z jedné i druhé strany; Bůh ji přivedí, ne nás spěch, provázený nesprávným irenismem. ~~Byly byly~~

jsou to

Na své cestě budeme pokračovat směrem, který znáte: diskuse odborníků; společné pobožnosti, studium Písma a ústního podání; a konečně láska, ~~projevovaná~~ nejen přátelskými styky, ale především spoluprací ve vyřešení velkých úkolů, které klade dnešní stav lidstva: otázka míru, odzbrojení, sociální pokrok, povznesení rozvojových a chudých zemí, které volají o pomoc o vzdělání a o chléb. Sv. Otec nakonec poslal uctivý pozdrav všem ~~klasickým~~ křesťanům, kteří nejsou v plném společenství s katolickou církví, zvláště jmenoval patriarchu Atenagora, anglikánského arcibiskupa dr. Ramseye, tajemníka Světové rady církví dr. Evžena Carsona Blake a řeholníky z protestantského kláštera v Taizé ve Francii.

Jak pokračuje liturgická reforma? Poví nám to 42. číslo časopisu *Notitiae*, který vydává Rada pro provedení sněmovní konstituci o liturgii. Číslo vyšlo v těchto dnech. ^{z 8. září t.r.} Ajdeme tam řeč sv. Otce ~~z~~ ^z účastníkům sjezdu Italské společnosti sv. Cecílie o tom, jaké místo má zpěv a hudba v liturgii; jsou v jejích službách a jí jsou podřízeny; zpěv a hudba v kostele má proto mít důstojný ráz, i při své jednoduchosti, mají odpovídat hierarchickému a kolektivnímu rázu liturgie. - Z části vyhrazené dekretem nebo zprávám Rady a kongregace obřadů se zmíníme o dvou výnosech: Kongregace obřadů rozhodla o liturgickém kalendáři ^{na rok 1969} pro ty země, v nichž nejsou zasvěcenými svátky dny Zjevení a Nanebevstoupení Páně a Božího těla a jsou přeneseny na následující neděli. 16. července Rada schválila esperantský překlad Mešního řádu a kánonu, preface a některé části mešních ~~vlastních~~ textů. Jde stále ještě o Římský kánon; o schválení překladů nových tří kánonů se asi dočteme až v příštích číslech časopisu *Notitiae*; v latinském originálu je dovoleno jich užívat už od 15. srpna - v překladech jen se svolením ordináře, který má právo dát tyto překlady na zkoušku, na čas, před definitivním schválením. 35 stránek je věnováno referátu o tom, jak postupuje v jednotlivých zemích liturgická reforma. Referaty jsou z Kanady, Barmy, Filipín, Laosu, Ugandy a Tanzanie - ze zemí misijních. ^{Pakistanu} ^{Indii} Liturgické reformy jsou tam přijímány vesměs kladně: velkou těžkostí je rozdílnost řečí, nízká kulturní úroveň obyvatelstva a nesnáz dát liturgické texty nebo pomůcky tisknout. Kladně je přijímáno také obrácení oltáře tváří k lidu - jde tu vesměs o kostely nedávno postavené, obrácení oltáře není spojena s problémy rázu uměleckého a estetického. Z Laosu si přejí, aby i kánon byl rozhovor lidu s knězem, ne pouhý monolog kněze; z ~~Římských~~ kánonu že by měli být vyloučeni světci, kteří věřícím nejsou znáni; z Tanzanie si stěžují na přílišné zjednodušení, které snad odpovídá evropské západní mentalitě, a nebene ohled na Afričany, kteří si na trochu rozvláštností

potrpí; v Pakistanu zavedli biskupové jako jediné liturgické roucho bílou tuniku; věřící od 1. ledna t.r. při vchodu do kostela si sundávají obuv a přikrývají si hlavu, jak se to děje ve všech mohamedánských zemích. Přikrát si hlavu je pro polovinu světa znamením slušnosti a důstojnosti. V Pakistanu se už nepokleká, věřící se jen ~~ukláňají~~^{ukláňají}. Častěji se užívá kadidla a při slavnostních příležitostech voda pro umývání rukou bude navoněna růžovými lístky. Dvě změny byly zavedeny při obřadech uzavírání manželství: místo ~~prstenů~~ si snoubenci vymění věnec a vzájemně si ho dají kolem krku, při skládání přísahy snoubenci kladou ruku na bibi. Ponechává se co největší volnost ~~příkaz~~^{k užívání} domácí hudby a domácích nástrojů. To bylo několik zpráv o liturgickém reformy v církvi.

V Rímě v kostele sv. Ondřeje na Kvirinále oslavili dnes 400. výročí smrti sv. Stanislava Kostky, ^{Polačka} jezuitského novice, který zemřel v přilehlém noviciátě 14. srpna 1568. V poledne sloužil mše svatou generál jezuitů P. Petr Arrupe, večer polský primas kard. Štěpán Wyšinski, který právě dlí v Rímě.

„Myslí u tě dnu zvaný Rím, když je užívá v Rímě; měl bysme první jmenovat, ~~ale~~ po mnoha a mnoha věští v Rímě uchvatí; ale když tu byl, mnoha věští, by rád četl. jomini měl mi tam nejí mít.“

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Včera v Evropě

Téměř všechny evropské země vzpomněly v těchto dnech 50.výročí zakončení první světové války. Francie je oslavila v pondělí 11.listopadu kdy bylo podepsáno příměří. V odpoledních hodinách se konala vojenská přehlídka - před moderní francouzskou armádou kráčely oddíly vojsk osmi zemí, které bojovaly po boku Francie v letech 1914-1918. V dopoledních hodinách byla v katedrále Notre Dame slavná děkovná mše svatá a Te Deum. Kázání pronesl kardinál Feltin, někdejší pařížský arcibiskup, ordinář francouzských vojáků a účastník bojů u Verdunu. Kard.Feltin připomněl, že před 50 lety pařížský arcibiskup pozval Pařížany na Te Deum, ale členové vlády nepřišli; prý jim to nedovoľoval zákon o odluce církve od státu. Dnes se děkovné pobožnosti účastní president republiky; trvá rozluka církve od státu, ale vztahy jsou prodchnuty přátelstvím a srdečností. Kard.Feltin vzdal hold všem vojenským vedoucím, kteří se přičinili o vítězství: klidu a rozhodnosti Joffra ~~na~~ Maršala Joffra a Maršala Petaina u Verdunu a konečně důmyslu Foche, Za

~~pohlásil~~ své vítězství vděčíme ale nemálo tomu, který vládne na nebesích a řídí svět; děkovné Te Deum je tedy projev tohoto vědomí a zároveň i modlitba za vdovy a sirotky, ať patří ke kterémukoliv národu. Je naší povinností modlit se za ně a za všechny oběti válek; jen tak se uskutečnuje ono přátelství, které je nevyhnutelné pro mír ve světě. A kard.Feltin dodal: Naše mysl se plní úzkostí a my se ptáme, zda nejdeme znova vstříc ~~ne~~ neblahým dnům. Obracíme se proto k Bohu, který nám chce pomoci, a v něho skládáme svou důvěru. Právem zní poslední verš děkovného Te Deum: "V tebe, pane, doufám, nebudu zahanben."

Francouzským oslavám Dne příměří věnuje pařížský Le Monde celou stránku.

Je otištěna též vzpomínka maršála Petaina na čs.legionáře, Petain pronesl

ona slova r.1927 na Sorboně jako místopředseda Vyšší válečné rady. Úvahu

"Co je pravé vítězství" píše abbé Jean Toulet, že pravé vítězství je ochota uzavřít smír s tím, s kým jsme včera válčili; tak se předejdě nové válce.

Pisatel připomíná slova Benedikta XV. papeže, který nazval 1.světovou válku

"nejsmutnější tragédií lidského šílenství" a který 14.sprna 1917 nabídl své

zprostředkování a mírový plán válčícím stranám. "Papež se dal na stranu Němců

(prusky) řekl tehdy Clemenceau, podle Leona Bloye si Benedikt XV počíhal jako Pilát,

a Ludendorffněvem zuřil. R.1919 litoval Lyautey, že Francie nevyužila svého

vítězství a nešla do Berlín a neřekla: "Teď si podejme ruce a pracujme navzájem"

Byla by si ušetřila nové krvéprolití. Letošní oslavy 50.výročí příměří

byly prodchnuty touto vůlí po smíru: V Compiégne, blízko historického vozu,

v němž kapitulovalo Německo r.1918 a Francie

r.1940, koncelebroval mši svatou biskup z nedalekého Beauvais spolu s kněžími německými, belgickými, anglickými, italskými, kanadskými, americkými a francouzskými. Kněží ze zemí, které stály proti sobě, společně obětovali život oběť a pozvedali zraky k hostii, k oběti míru, která opakuje lidem dnes, stejně jako za dnů kdy ji pozvedaly ruce vojských kaplanů nad zákopy: Milujte se navzájem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pokoncillové aktuality. Církev a víra v problematice dneška.

Jak jsme vám už oznámili, dr Karel Vrána zahajuje dnes nový seriál:
KRISTUS A VESMÍR V POJETÍ Theillarda de Chardina. - Nejdříve si po-
slechněte zprávy z katolického světa. -

KONEC ZPRÁV. - Gong. - Následuje úvaha dr. Karla Vrány O Kristu a ves-
míru. Registr, 9,30 min.

Mluvil dr Karel Vrána. Bude pokračovat příští čtvrttek.

Audience nejdůst. Otce biskupa Tomáška trvala přes půl hodiny. Po audien-
ci představil pan biskup svatému Otcí i svého sekretáře vdp.inž. Mixu.
Svatý Otec s ním pohovořil a dal mu požehnání. Více vám, milí posluchači,
poví sám Otec biskup v nedělním večerním vysílání. -

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

IV. KRISTUS A VESMÍR

I.

Teilhard často a s velkým důrazem prohašloval, že mu během záleží jen na vypracování fenomenologické, jevové stránky vesmíra a lidských dějin. Nidky neměl v úmyslu napsat soustavnou a dokonalou metafyziku ~~nebo~~^{ani} teologie. Snažil se jen ukazovat a naznačovat nové světové perspektivy, schůdné cesty a přesnější směry, podle nichž by filosofie a teologie mohly přistupovat lépe a hlouběji k otázkám týkajících se posledních rozměrů vesmíru a člověka. V Teilhardově kosmické fenomenologii vystoupila velmi zřetelně do popředí vývojová, histomická a usměrněná povaha hmotného světa. Vesmír se mu stále více a stále ~~je~~ jasněji jeví nikoliv jako do sebe uzavřená a jednou proždy hotová stavba nýbrž jako geneze, rození a růst. Teilhardův vesmír je ve stavu stálého zrodu a vývojového pohybu, ve stavu dorůstání a narůstání a přerůstání, dozrávání, sjednocování a kůžilovitného sbíhání ke konečnému ohnisku a k poslednímu uskutečnění a naplnění. Lidstvo tvoří ústřední osu a nejhlbší smysl tohoto vstupného navijení kosmické látky. Řečeno ve zkratce a tailhardovou mluvou: kosmogeneze vyúsťuje v biogenezi, biogeneze přerůstá do noogeneze. Noogeneze se ~~k~~ vývojově pohybuje a vzpíná k bodu Omega.

Teilhard se však nezastavil na hranicích příkosmického vývoje, jak mu je narysovala jeho fenomenologie světa. Nemohl obývat dva světy: svět přírody a svět Kristův. Pokudil se tedy o prodloužení kosmogeneze ~~k~~ do kristogeneze; otevřel tím nové perspektivy a ovšem i nové otázky.

Historický a univerzální Kristus

"Omnia propter hominem" vše kvůli člověku, k člověku a pro člověka, III, 189) - touto prudkou zkratkou Teilhard vystihuje podstatu vývojového růstu vesmíru od atumu až po složité společenské útvary budoucího lidstva. "Omnia Uni" - vše bylo stvořeno pro jednoho a vše spěje k jedinému, ke Kristu, říká biblická teologie svatého Pavla a svatého Jana. Teilhard stojí celou svou bytostí na křesťanské půdě. V jeho duši se setkávají a postupně sjednocují, nikoliv bez napětí a bez krizí, dva světové obrazy: fenomenologický obraz, který vychází z vědeckého výzkumu jevů, a kristologickou vizi světa, která se opírá o biblické náboženství.

Dějiny vesmíru nemohou mít v sobě nic absurdního, nemohou se odehrávat mimo Bpží nadpřirozený plán a dějiny spásy. S nezúnavnou důsledností Teilhard po celá desetiletí promýšlí a prozkoumává "kosmické, fyzické, biologické a antropologické podmínky, které konkrétně vyměřují dozrávání světa, jenž se tak stává schopným přijmout plnost nadpřirozeného cíle" (sr. Cl. Tresmontant, Introduction, str. 86).

Snaží se vidět ústřední křesťanské tajemství Vtělení, Ukřižování a Zmrtvýchvstání Krista v kosmické vývojové perspektivě. Rozpracovává jakoby ze zdola, vycházejí z vědeckého pohledu na vesmír ve stavu obecného vývoje, teologickou větu, která stanovuje, že nadpřirozené skutečnosti neruší přírodu ani neznehodnucují její řády a síly nýbrž spíše je předpokládají, na nich staví a je zdokonalují. ("Supernaturale non destruit sed supponit et perficit naturale").

Teilhardův pokus semknout do jediného fenomenologického obrazu vesmíru a Boha, zem a Krista nemohl nezneklidnit soudobou

křesťanskou teologii. Je to spásné a plodné zneklidnění. I když sám přímo nevstoupil do teologických diskusí, ukázal teologii nové úkoly a nové možnosti zapojit se do dialogu světa, vědy a kultury, stát se opět rovnocenou partou humanistických věd v úsilí o obnovení světa. V tomto novém duchovním klímatu, k jehož vytvoření přispěl Teilhard a ovšem i jiní křesťanští vědci a učenci, teologie si opět uvědomila svou pluralistickou stavbu a svou plodnou tradici, hlavně si opět všimla svých kořenů v řecké patristice. Zjistila, že Teilhardův pokus o vypracování panchristické výzvy světa není v dějinách křesťanské kultury jevem ojedinělým ani zcela vyjimečný.

(Srv. hlavně: H.de Lubac, La pensée religieuse du Père Teilhard de Chardin; K.V. Truhlar, Teilhard und Solowjew; G.Crespy, La pensée théologique de Teilhard de Chardin; K. Pfleger, Die verweigerten Christozentriker; K. Rahner, Die Christologie innerhalb einer evolutiven Weltanschauung).

Někteří teologové vyslovili vážné obavy, že Teilhardova kosmo-kristologická vize narušuje nebezpečně nadpřirozenou povahu křesťanství, že zapomíná na transcendenci nadpřirozeného rádu a upadá do nového gnosticismu, který nezačleňuje vědu do teologie nýbrž rozpouští teologii ve vědě a v jejích dohadech. Důkladnější kritické studium Teilhardova kerygmatického a často básnického vyjadřování upozornilo na to, že je třeba dát stále zřetel na neúplnosť jeho přístupu k této otázce a na jeho celkovou fenomenologickou perspektivu a přílišné, nadměrné zdůrazňování některých zorných úhlů. Není třeba hned a bez zkoumání přijímat všechno, co jezuitský autor říká; ani není nutno ztotožňovat se s jeho způsobem vyjadřování, který je velmi osobní a podmíněný prostředím.

Ovšem není také zcela logické vytýkat Teilhardovi, že zdůrazňováním a kláděním přízvuku na některé málo povšimnuté rozměry křesťanství popírá neo dokonce převrací a znehodnocuje ostatní, tradičně uznávané hodnoty.

Uvedeme alespoň dva příklady. Teilhard neppírá tradiční pojem stvoření jako učinění nebo vytvoření skutečnosti z nižeho.

Propracovává jen jednu jeho tvář svým pojmem sjednocování, který se hlouběji a harmoničtěji - podle jeho názoru - shoduje s fenomenologickým chápáním vývojového stavu světa. Podobně se tomu má i s Teilhardovými názory na eucharistii. "Malá nehybná hostie - píše - se před mýma očima stává tak rozlehlou jako svět, hárá jako požár. Ovládá mě se všech stran. Chce mě do sebe uzavřít..." A jinde říká: "Protože dnes, pane, já Tvůj kněz ^{nemám} ani chleba, ani víno, ani oltář, vztahuji své ruce na celý vesmír a beru jeho nesmírnost jako látku ke své oběti. Není snad nekpnečný kruh věcí konečnou hostii, kterou chešš proměnit? Hárající výheň, v níž splývají a se taví činnost všech živých a kosmických bytostí, není snad bolestným kalikhem, který toužíš posvětit?" Teilhard věří s církví ve skutečnost pravého přepodstatnění chleba a vína. Zároveň však prožívá kosmickou dimenzi mše. Pohlíží na eucharistii jako na začátek božího požáru, který přetvoří a promění podstatu světa, který se nakonec stane universální hostii, až skrze Krista a v Kristu Bůh se stane vším ve všem.

Z Vatikánu: 3 Dnes ve čtvrttek byl zveřejněn text dopisu, který sv. Otec zaslal 1. listopadu mons. Jeanu Rodhainovi, presidentovi organizace "Caritas Internationalis". Papež v něm projevuje své uspokojení nad pomocí, kterou dosud organizace poskytla válkou a hladem postiženému obyvatelstvu Biafry, zvláště nevinným dětem a vybízí, aby jim pomáhali i nadále všemi možnými prostředky. Dále zdůrazňuje obětavost těch, kteří pracují pro hladovějící až s nasazením života. V závěru listu vyjadřuje naději, že tato velkorysá pomoc dá podnět i k lepšímu vzájemnému porozumění a konečnému míru mezi bojujícími stranami.

4 Dnes ve čtvrttek dopoledne ve slavnostní audienci odevzdal papeži své pověřovací listiny nový brazilský velvyslanec u sv. Stolice Žosé Žobem. Sv. Otec v krátkém proslovu ujistil velvyslance svou úctou a sympatiemi vůči Brazili. Je to jedna z největších katolických zemí světa, pokračoval, a díky svému současnemu rychlému rozvoji dostává se na jedno z prých míst na světě. Svatou Stolicí zajímá hlavně sociální pokrok této země. V tomto směru je církev ochotna všemožně přispět státním úřadům a organizacím, neboť jako duchovní matka všech křesťanů snaží se pečovat i o pozemské blaho svých synů. Jasně to dokazuje svými koncilními dokumenty a posledními encyklikami, zásadně však odmítá násilná řešení sociálních problémů. Snaží se je vyřešit výchovou a zdůrazňováním lidských a křesťanských morálních hodnot,

1 V ranních hodinách sv. Otec vykonal soukromou návštěvu u kardinála Bey, který leží nemocen na klinice Villa Stuart a jehož stav se v posledních hodinách zhoršil. Po několikaminutovém rozhovoru mu udělil své otcovské požehnání. Papež přivítal při jeho příchodu tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Willebrands, ředitel kliniky a kardinálův sekretář páter Schmidt.

2 V soukromých audiencích dnes ve čtvrttek sv. Otec přijal německé kardinály döpfnera a Bentsche a pražského apoštolského administrátora mons. dr. Františka Tomáška.

Z Itálie: 120 studentů seminářů v Miláně a Monze, které patří Papežskému Dílu zahraničních misií, odjelo s povolením svých představených pracovat do jedné z oblastí postižených nedávnými povodněmi.

Včera ve středu se v Rímě sešli na osmém shromáždění italští vyšší řeholní představení. Účastníci vyslechli tři referáty o hlavním tématu sjezdu, kterým jsou různé úkoly bratří laiků v rádech a kongregacích.

Z Němcka: V Mnichově byl dnes ve čtvrttek slavnostně pohřben velvyslanec Německé Spolkové republiky u sv. Stolice Dr. Dieter Sattler. Zádušní mše svatou sloužil opat kláštera v Scheyern.

Knihy náboženského a teologického obsahu zaujímají podle letošní statistiky šesté místo mezi 25 obory celkové německé knižní produkce. Překlady těchto knih do němčiny dosáhly čtvrté místo ve veškeré překladatelské činnosti.

Reditel tiskové kanceláře Protestantské misionářské rady v Hamburgu Dr. Melzer vydlovil přání, aby ekumenický dialog byl veden intenzivněji i na poli moderních sociálních sdělovacích prostředků.

V Königsteinu sebrali 91.000 podpisů pro blahořečení papeže Pia XII. Podpisové archy svázané do 9 svazků odevzdal Pavlu VI. biskup Kindermann, ředitel katolických ústavů v Königsteinu.

Z Francie: Ve Villé u Strasburgu, při příležitosti 50. výročí skončení Prvé světové války německá organizace "Dílo německých katolíků" a francouzská "Všeobecná katolická akce" uspořádaly společně mírový den. Byla zdůrazněna nutnost dalšího úsilí o sjednocení celé Evropy.

Francouzský primas, kardinál Renard, vyzdvihl ve svém projevu na Katolické universitě v Lyonu, že technický pokrok nepřinese žádný užitek, nebude-li prohlouben i duchovně. tj. neuvědomí-li si lidstvo své pravé určení.

Z Indie: Za posledních 10 let v Indii podstatně vzrostl počet kněžských a řeholních povolání. Světský klérus zaznamenal v tomto údobí 35%ní přírůstek; počet řeholníků a členů různých kongregací stoupł dokonce o 82,5%.

ústav pro studium
totalitních režimů

Drazí nemocní,

Jistě je mezi vámi mnoho těch, které choroba upoutala již delší dobu na lůžko. A během této doby jste, alespoň někteří z vás poznali, že fysická, ~~tělesná~~ bolest mnohdy není tím největším utrpením, kterému je nemocný vystaven a které musí snášet. Horší je často nepochopení, nevšímavost a nezájem vašeho okolí, které, jak se vám někdy zdá, o vás nechce mnoho vědět a snaží se vás jaksi vyloučit ze svého středu. Jak reagovat na tyto různé, někdy snad nechtěné a mimovolné projevy chladnosti a netečnosti? ~~Jak se zachovat?~~ Má cenu protestovat, snažit se upoutat na sebe pozornost za každou cenu, anebo je lépe mlčet a trpělivě to vše přezírat. Na tuto otázku vám chceme v dnešním vysílání alespoň nepřímo odpovědět příkladem. ~~Ano,~~ Nejste sami, kteří jste postiženi touto morální bolestí. Ve světě, v němž žijete a trpíte, jsou též bytosti, které musí podobné ústrky a nespravedlnosti snášet již po dvacet let. A mlčí, nenaříkají si. Jsou to klášterní sestry, jeptišky, z nichž mnohé zasvětily celý svůj život právě vám, nemocným a přesto jím jiní brání, aby vás zahrnuly celou tou nesmírnou láskou a péčí, kterou vůči vám cítí a kterou by vám chtěly věnovat.

Teprve dnes si alespoň někteří začínají uvědomovat, že jim křivdili a zachovali se k nim velmi, velmi špatně. Začínají se dokonce i zajímat, jak tyto sestry dnes žijí, co dělají a jak se dokázaly se všemi těmi křivdami vyrovnat. Přečteme vám několik úryvků z článku, který o nich napsala Ludmila Burajová v osmém čísle týdeníku "Politika". Začíná takto:

"Naše děti už vyrůstají bez nich, a tak se zdá, že jim ty ženy, zahalené do dlouhých černých hábitů s velkým křížem na prsou a s očima upřenýma většinou do země, vůbec nechybějí. Tak tiše, jak mezi námi žily, tak tiše i z naší společnosti odešly. Anebo lépe řečeno, naše společnost je vytrhla ze svého středu, odemkla ty věčně zamčené brány, a tiché dvory za nimi v něco proměnila, tak jako ty malinké světničky, vlastně celý, které kdysi ony ženy proměnily ve svůj domov bez ohledu na to, jak vypadal jejich domov dřívější, kde se narodily a vyrůstaly, protože tady panovala rovnost: v jídle, oblékání i bydlení. Tady si byly všechny rovny, tady platilo pravidlo odříkání a skromnosti pro všechny stejně".

Autorka článku se rozjela za sestrami řeholními do městečka Beňadiku nad Hronom, kde jsou soustředěny v tamním malém klášteře z nejrůznějších dřívějších řádů a klášterů. Své dojmy ze svého prvého důvěrnějšího setkání s jednou z těchto sester líčí těmito slovy:

"Z úst plynou kapitoly života jedné ženy, která se kdysi na jeho začátku rozhodla sama a dobrovolně, že opustí rodičovský dům, kde byl vždy dostatek nejen chleba, ale i koláčů, a že se přestěhuje do ti- chého domu, vzdáleného ruchu života, a všechno, co má, své ruce, rozum i trpělivost obětuje trpícím. 40 let pracovala v různých nemocnicích. Nejdřív byla u choromyslných, později ji přeložili na chirurgii. Všude u nemocnic byly nehonosné kláštery, spíš větší baráky a v nich malické světnice, tvrdá lůžka, jednoduchá strava, to nejnudnější oblečení a celé hodiny na operačních sálech, u lůžek nemocných i umírajících. Kolik bylo těch hodin, co proseděla u těžce nemocného v pooperačních hodinách, kolik bylo těch večerů a nocí? Každý si v životě vybere nějaký cíl, každý má svůj soukromý tajný plán na prožití života a jejím plánem byl tento tichý život, v něm hledala spokojenost i své štěstí.

A co jí a ostatním sestrám dala naše dnešní společnost za toto jejich celoživotní obětování pro druhé? Jak vypadá jejich současný domov a život, čím a jak byly odměněny?

"V tomto charitativním domově nad Hronským Beňadikem se jich sešlo 110 ze všech řádů. Jsou tu učitelky, profesorky i zdravotní sestry. Je tu víc starých než relativně mladých, mají hospodářství, kde pracují. Přivítala je zpustlá zahrada, dávají ji do pořádku, sbírají ovoce a chovají vepře. Ve volných chvílích se modlí, perou, spravují a ty mladší se především starají o přestárlé sestry, které celý život sloužily jiným a dnes už dosloužily. Za rok přibylo na místním hřbitově 66 hrobů s klášterními jmény sester, které kdysi zachovaly svá jména rodičovská ve světě, který opustily. A ty žijí? Ty se tísni po šesti v malinkých světnicích, kde se musí mezi 900letými zdmi dělit o místo se skříněmi, nočními stolkky. Iluzorní domov, chabá odplata za celoživotní práci.

Proč je druzí nenechali žít tak jak chtěly. Vždyť nikomu neublížily, naopak. Jeden autorčin známý, který kdysi osobně pomáhal likvidovat kláštery, se o těchto problémech vyjádřil takto:

"Ne, nic protistátního nenašli, a ani příliš nehledali. Říká se však, že nebylo dobré, když se sestry v nemocnicích u nemocných nebo umírajících modlily. Přemlouvaly někoho na svoji víru? To se prý nezjistilo. A tento můj známý sám přiznává, že přece není možné, aby nějaký agitátor za dva nebo tři týdny nebo i měsíce bez násilí někoho přetáhl na svou stranu. Pomáhaly svým bližním tam, kde bylo ze všeho nejvíce třeba trpělivosti a obětování. Sloužily dobře a sloužily všem stejně. Chudým i bohatým, věřícím i nevěřícím".

A co tím vlastně dosáhli ti, kteří považovaly řeholní sestry za živel pro společnost škodlivý a dělal jí vše možné, jen aby se jich zbavili. Zlepšila se celková situace v nemocnicích a charitativních ústavech po jejich mlčenlivém odchodu bez reptání? Je zajímavé, k jakému závěru dospěla autorka článku. Vyslechněte si jej!

"Statistiky nelžou, a právě z nich lze vyčíst, že ve všech nemocnicích, odkud řádové sestry vzali, museli někde zdvojnásobit, někde až ztrojnásobit stav ošetřujícího personálu. Tedy i po ekonomické stránce drahá legrace. Proč? To dneska už možná nikdo neví. Tyto ženy se bez společnosti obejdou. Společnost by je však potřebovala. To si možná uvědomíme až tehdy, když ty, které ještě dnes slouží u debilních dětí a ve starobincích, nebudou schopny práce. V řešení jejich případu pokulhává naše spravedlnost i nás humanismus. Miska na váze provinění se silně nakládá na naši stranu. Jak dlouho ještě?

Jak je to možné, že se tyto sestry, jak sama autorka přiznává, dokáží obejít bez společnosti, která je opustila a nechce o nich nic vědět. Snad proto, že mají někoho, kdo neumí být nespravedlivý, kdo nikdy neopustí ani toho nejvíce trpícího a pronásledovaného. Jistě už i vy, drazí posluchači tušíte, kdo to je. Ano uhodli jste: je to Bůh, Kristus. Ten vám určitě dokáže vynahradit celé to nevšímavé okolí, které se k vám snad mnohdy nechová tak, jak by mělo. Stačí se pouze k němu s důvěrou obrátit.

Připojujeme zprávy z katolického světa. /str4-5/

ústav pro studium
totalitních režimů

Z Vatikánu a Ríma: V Rímě skončilo letošní valné zasedání Sekretariátu pro jednotu křesťanů. Předsedal mu místo nemocného kardinála Bey biskup z Brug, mons. de Smedt. Bylo to první zasedání Sekretariátu po jeho ustavení za stálý orgán římské kurie. Hlavním předmětem 10denních jednání bylo studium dvou dokumentů, které mají být včleněny jako doplněk ke již uveřejněné části ekumenického direktáře. První z nich stanoví ráz a účel dialogu mezi katolickou církví a ostatními křesťanskými komunitami a rovněž jeho téma i formy. Druhý pojednává o ekumenické formaci na vyšších vzdělávacích institutech, všetně velkých seminářů. Obsahuje jak základní zásady tak i podrobnější směrnice. Diskutovalo se i o dalším celkovém zaměření ekumenického hnutí a o zaujetí jednotného stanoviska křesťanů k otázkám sociální i hospodářské spravedlnosti a světového míru, o společných překladech biblických textů, o rozličných teologických a pastoračních problémech. Sekretariát zhodnotil i dosavadní činnost na ekumenickém poli, hlavně mezinárodní sjezdy uspořádané v poslední době odloženými bratřími /v Uppsale, Lambeth, panortodoxní konference/ a uvažoval též, jak rozšířit dialog započatý se židy.

Rovněž v Rímě byla ukončena osmá schůze italských vyšších řeholních představených, zabývající se hlavně otázkou bratří laiků. Dospěla k závěru, že ve školách a v nemocnicích jsou tito bratři, kterých je dnes na 50.000, nenahraditelní. Je jich však třeba ještě více a proto je nutno uvažovat o rozumných metodách, jak zvýšit mezi mladými lidmi počet jejich povolání.

Z Itálie: V Padově zahájil v bazilice sv. Antonína kardinál Lercaro 24. rok teologických studií pro laiky. Ve svém proslovu zdůraznil význam, který koncil přiřkl teologicky připraveným laikům. Tento zjev není dočasnou modou, naopak postupem doby potřeba laiků s teologickým vzděláním bude stále naléhavější.

V Neapoli se koná 19. národní sjezd italských katolických právníků, zabývající se hlavně právem a veřejnou morálkou v zemi. Sjezdu zaslali pozdravná poselství sv. Otec, italský president a další osobnosti.

V Rímě skončila své prvé zasedání generální kapitula Otců Svatého Ducha. Projednala celkovou povahu, zaměření a cíle apoštolátu této misijnářské kongregace. Generální kapitule se opět sejde na podzim příštího roku.

Z Francie: Příští neděli ^{27.} bude v celé zemi ~~zastaven~~ národní den francouzské dobročinné organizace "Secours catholique". Věřící budou se známeni s její dosavadní činností, hlavně s ~~pomoci kleru mluv~~, které dosáhla v poslední době ^(prostření občem občanské rady) v Nigerii a vyzvání jednak k větší aktivní spolupráci, jednak k modlitbám o vzrůst ducha skutečné křesťanské lásky.

Z Anglie: V Londýně se shromázdila první společná schůze Katolické ekumenické komise pro Anglii a Wales a Komise pro styky s katolíky ustanovená anglikánským arcibiskupem z Canterbury. Práce mají důvěrnější ráz a koňají se s vyloučením širší veřejnosti.

Ze Spojených Států: Biskup z Rochestru, mons. Fulton Sheen byl vyznamenán medailí Katolického ~~záchranného~~ rozhlasového a televizního apoštolátu. Toto vyznamenání se každoročně uděluje osobnosti, která se nejvíce zasloužila o šíření a obranu křesťanských principů.

Ve Washingtonu zřídily Americká Národní Rada církví, katoličtí biskupové a Rada amerických synagog mezikonfesní komitét pro šíření a upevnování ekumenického dialogu ve Spojených Státech. Komitét se bude pravidelně scházet, aby koordinoval práce, s nimiž se již započalo na různých polích. Jeho předsedou byl jmenován Dr. Espy z Národní Rady církví.

Z Iráku: Do Bagdádu přijel syrský antiošský patriarcha mons. Ignác Hayek, aby navštívil různé křesťanské komunity v této zemi.

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Vážení a milí posluchači, v dnešním pořadu věnujeme nejdříve vzpomínce kardinálovi Augustinovi Beovi, který zemřel v noci z pátku na sobotu, při pojíme zprávy z Vatikánu a z katolického světa a zakončíme poznámkou k mešní liturgii.

-:-

Z VATIKÁNU. - Svatý Otec Pavel VI. přijal pověřovací listiny nového velvyslance ^{José Rometa Lozy} z Bolívie a při v odpovědi rekl, že pozorně sleduje politický vývoj v zemi a zdůraznil, že všechno co se děje pro zlepšení životní úrovně dělníků a vůbec chudých lidí je dílo lásky a spravedlnosti a nesmí se přitom ani zapomínat na zvýšení kulturního niveau těchto tříd a jim mít možnost dosáhnout odborného vzdělání a formovat jejich občanské a politické uvědomění, aby tak mohli s větší odpovědností spolupracovat na rozvoji státu.

A Z ITÁLIE:

Z RÍMA. - 2. prosince vydá Svrchovaný řád malézských rytířů novou sérii poštovních známek s třemi vánočními motivy zvěstování, narození Páně a klanění tří králů. Motivy jsou vzaty ze starých vlámských gobeliňů z koventuálního kostela sv. Jana na Maltě.

Kardinál Emil Léger, bývalý arcibiskup montrealský, po návštěvě u sv. Otce se vrátil do misie Yaoundé v Kamerunu, kde se věnuje službě malomocným.

Z Milána odletělo let zvláštní letadlo s více než 30 tunami potravin pro hladovějící děti v Biafře. Je to společný dar organizace "Caritas Internationalis", místní milánské dobročinné organitace a jedné potravinářské firmy.

Z Rakouska: Vídeňský arcibiskup kardinál König a jeho koadjutor mons. Jachym předsedali ve farním kostele v Lainzu slavnostnímu obřadu, jímž byli potvrzeni ve své funkci účastnici první pokonciové synody vídeňské arcidiecéze, která se bude konat v lednu příštího roku. Celkem jich bude 340 a budou se zabývat konkrétní aplikací konciových směrnic,

Z Japonska: Na světové výstavě v Osace, která se bude konat v r. 1970 bude i zvláštní křesťanský pavilon. Oko a ruka před jeho vchodem budou znázorňovat, že Kristus je světlem světa a povinnost sloužit svým bližním.

Z Německa: Příští Katholikentag se bude konat r. 1970 v Trevíru. Rozhodl to Ústřední výbor německých katolíků na své valné schůzi ve Frankfurtu. Schválila též, aby se v r. 1971 konal společný kongres s protestanty.

V noci na sobotu, ve 2 hodiny 37 minut zemřel na klinice Villa St. Stuart ve věku 87 let kardinál Augustin Bea, předseda Sekretariátu pro jednotu křesťanů, jedna z největších a nejváženějších osob současné církve a jeden z nevzdělanějších členů kardinálského sboru. Svatý Otec, jakmile obdržel zprávu o jeho úmrtí, pomodlil se za něho a ráno sloužil ve své soukromé kapli mši sv. za pokoj jeho duše. Dále poslal dva soustrastné telegramy. V prvém, určeném předsedovi německé biskupské konference, kardinálovi Döpfnerovi, vyjadřuje svou osobní bolest nad kardinálovým skonem. Zvláště připomíná jeho zásluhy na ekumenickém poli, kde pracoval téměř po deset let hned po ustavení Sekretariátu pro jednotu křesťanů. V druhém telegramu adresovaném generálu Tovaryšstva Ježíšova, pateru Arrupe zdůrazňuje opět vzácné vlastnosti zesnulého a záslužnou práci pro celou církev. Mezi prvními, kteří se dostavili přišli pomodlit k jeho tělenským pozůstatkům, byli kardinálové Felici, Ottaviani, Fürstenberg a Zerba a řada dalších osobností. Zádušní mši svatou na klinice sloužil generální sekretář tajemník Sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Willebrands spolu s ostatními jeho členy. Pohřební obřady se budou konat v úterý dopoledne ve Svato-petrské basilice. Po jejich skončení rakev se zesnulým bude dopravena do Německa a uložena v jeho rodišti do hrobky, do níž dal kardinál přenést ostatky svých rodičů. Po smrti kardinála Bey má nyní kardinálský sbor 102 členy a z toho 4 kardinálové jsou německé národnosti.

Kardinál Bea se narodil 28. května 1881 v Riedböhringen v Badensku v diecézi Freiburgské. Na Freiburské universitě začal svá filosofická a teologická studia a v 21 letech vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Po noviciátě pokračoval ve filosofických a teologických studiích na řádovém učilišti ve Valkenburgu v Holandsku. Klasickou a orientální filologii studoval na universitách v Innsbrucku a Berlíně. Řadu let byl profesorem exegese na řádovém učilišti ve Valkenburgu. R. 1921 stal se prvním provinciálem znovuzřízené jihoněmecké provincie Tovaryšstva. R. 1924 přesídlil do Říma, kde byl profesorem biblické teologie na papežské universitě Gregoriánské a na Papežském Biblickém Ústavě. Po 19 roků byl také rektorem Papežského Biblického Ústavu a řadu let redaktorem časopisu "Biblica". Jako rektor Biblického Ústavu byl v posledních letech ~~ve~~ života Pia XII. jeho zpovědníkem. Jan XXIII. ho jmenoval r. 1959 kardinálem a r. 1960 se

stal presidentem nově zřízeného sekretariátu pro jednotu křesťanů. Velmi se uplatnil již v přípravném období II. Vatikánského koncilu, kdy za jeho vedení byla připravena některá důležitá schemata koncilových dokumentů, např. "O Božím Slově", "O katolickém ekumenismu", "O židech", "O náboženské svobodě". Tyto texty byly podkladem pro koncilní dekret "O ekumenismu" a pro 2 koncilní prohlášení "O náboženské svobodě" a "O poměru církve k nekřesťanským náboženstvím". Po zahájení koncilu kardinál Bea patřil k nejaktivnějším a nejvlivnějším koncilovým Otcům. Rozhodující měl podíl měl při konečné redakci dogmatické konstituce "O zjevení": "Dei Verbum". Pozornost široké veřejnosti obrátil na sebe svými projevy na koncilu o problému židů a jejich odpovědnosti za Kristovu smrt a o zásadách náboženské snášenlivosti. Připomněl v nich, co církev od židů převzala a zastával názor, že vinu na Kristově ukřižování nenesе ani celý židovský národ jako takový ani všichni židé tehdy žijící, nýbrž jen ti jednotlivci, kteří ho přímo odsoudili. Židovský národ proto nemůže být pokládán za prokletý a zatracený. Rozhodně odsoudil všechny formy antisemitismu. Možno říci, že poslední část svého života, když se stal kardinálem, zasvětil ekumenismu a práci pro jednotu všech křesťanů. Tato činnost byla brzy korunována významnými a konkrétními úspěchy. Nejvýznamnější událostí tohoto období byla setkání anglikánských primasů Fischera a Dr. Ramseye s papežem Pavlem VI., cesty ~~Hlavice~~ papežovy do Svaté země a do Istambulu a návštěva ekumenického patriarchy Athenagory ve Vatikánu, dále účast Sekretariátu pro jednotu křesťanů na ekumenických shromážděních Světové Rady církví v Uppsale a jiných menšího významu, dále na poradách organizovaných pravoslavnou církví ruskou v Zagorsku u Moskvy a v řadě jiných smíšených komisí katolické církve a jiných křesťanských vyznání. Tyto zásluhy uznala Světová Rada církví zvláště při kardinálově návštěvě v hlavním sídle Světové rady v Zenevě. Ale možno říci, že největšího uznání se dostalo Kardinálovi Beovi tím, že Sekretariát, který organizoval a řadu let vedl, stal se stálým orgánem římské kurie. Jeho jméno zůstane navždy spojeno s ekumenickým hnutím a bude počítán za jednoho z největších apoštolů pro sblížení křesťanů a jednotu Kristovy církve. Rada čestných doktorátů evropských i amerických universit, členství v různých vědeckých akademích dosvědčují jak veliké vážnosti kardinál Bea požíval ve vědeckém světě, nejen u katolíků, nýbrž

i u jinověrců. K těmto úspěchům přispělo nejenom jeho hluboké vzdělání, nýbrž i jeho znalost lidí, milá povaha a skromné vystupování. ~~Vstupem~~ Jistě na něho vzpomenou vděčně v modlitbě jeho bývalí žáci z Biblického ústavu a všichni pracovníci pro sbíření a sjednocení křesťanských církví. i v Československu. Doufáme však, že plně ocení jeho životní dílo ten, jemuž v mládí zasvětil celý svůj život, a který řekl: "Cokoliv jste učinili jednomu z nejmenších mých bratří, učinili jste mě". On mu bude

To byla vzpomínka na zesnulého kardinála Augústina Beu. Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Upozorňujeme, že ~~sé~~ v nedělním večerním vysílání promluví z našeho studia pražský apoštolský administrátor, nejdůstojnější otec biskup František Tomášek.

Zprávy - konec zpráv.

Zakončíme poznámkou otce Ladislava k mešní liturgii.

Posledně jsme se zmínili o první části mešního kánonu. Dnes několik slov o Proměňování a malém Pozdvihovalní až k modlitbě Páně.

Samojediný stojí nymí kněz u oltáře. Co se tam nyní děje, kněz může konat jen z moci Ježíše Krista. Podobně jako Kristus, i on bere do svých rukou chléb, pozvedá oči k nebi a říká: Vezměte a jezte, toto je mé tělo. Ze svatého napodobení stává se božská přítomnost. Poslední večeře nás uvádí dle tajemství poslušné odevzdanosti Ježíše Krista Bohu Otci. V obětovaném těle a obětované krvi našeho Pána se zpřítomňuje na oltáři jeho smrt na kříži i jeho zmrtvýchvstání. I kříž nad oltářem nám připomíná, že při mši svaté vstupujeme do oblasti působení spasitelné oběti Ježíše Krista.

Věřící se dívají na oltář, na kněze, který pozvedá svaté způsoby chleba a vína v obětním kalichu. Ježíš je mezi námi. máme se obětovat spolu s ním nebeskému Otci: "Ježíši, s tebou žiji Otci, Ježíši, s tebou naležím Otci v životě i ve smrti, amen"

Malé pozdvihovalní: Na konci mešního kánonu pozdvihuje kněz svatou hostii s kalichem a říká při tom doxologii, "Skrze Krista a s Kristem a v Kristu budiž tobě, vsemohoucí Otče, v jednotě Ducha svatého všechna čest a chvála po všechny věky věkův!" V tomto chvalozpěvu je vyjádřeno tajemství naší víry: "Všechna čest a sláva Boží je obsažena v Kristu, jeho nejmilejším jediném synu! On je náš prostředník, skrze něho máme přístup k Otci, Jsme údy jeho tajemného těla, žijeme s ním, milujeme a chválíme Boha v něm a skrze něho. Amen, kterým věřící se připojují k tomuto chvalozpěvu, má zaznít celým chrámem a má být společným vyznáním všech přítomných že při této oběti nechtějí být pouhými diváky, nýbrž chtějí se na ní podílet svou osobní obětí. Jen tak můžeme důstojně žít modlit se modlitbu Páně "Otče náš",

V našem českém pořadu vás dnes pozdraví pražský apoštolský administrátor otec biskup František Tomášek. Nejdříve zprávy z Vatikánu a katolického světa.

Neděle 17.listopadu byl v Itálii den dobrého tisku. Tomuto tématu věnoval sv Otec svůj projev před poledním Anděl Páně; zval přítomné a katolíky všem, aby podporovali dobrý katolický tisk, protože slouží k obraně mrvního a náboženského dědictví a k kulturnímu a občanskému pokroku. Svatý Otec též poslal svůj pozdrav všem katolickým novinářům: vykonávají záslužnou práci a přispívají k výchově a vytváření veřejného mínění.

Nedělní římský tisk věnuje opět články kardinálu Augustinu Beovi, který ze mřel v noci na sobotu ve věku 87 let. Zdůrazňuje se jeho přínos a vliv za druhého vatikánského sněmu; jeho zásluhou bylo vypracováno a schváleno definitivní znění výnosů o poměru církve k vyznavačům mimokřesťanských náboženství, zvláště k židům, dále výnosů o náboženské svobodě a o Božím zjevení. Kard. Bea možno považovat za průkopníka sblížení mezi katolickou církví a odloučenými církvemi; vhodnou přípravou pro tuto ekumenickou činnost byla jeho velká erudice na poli Písma svatého, které nás pojí s nekatolíky. Kard. Bea první navázal oficiální styky s představiteli křesťanských církví a tak připravil jejich cestu do Říma a setkání s papeži Janem a Pavlem. Hlavní etapy ze života kard. Bey připomněla italské veřejnosti televize ve zvláštním dokumentárním snímku. Díkazem vážnosti, jíž se kardinál Bea těšil všude ve světě, jsou telegramy, které stále přicházejí do Říma; poslali je mj. italský president Saragat a ministerský předseda Leon, německý spolkový president Lübke a kancléř Kienis ger. Soustrast projevili představitelé protestantských a pravoslavných církví: převor protestantského kláštera v Taizé reverend Roger Schutz, děkan svatého synodu ekumenického patriarchátu cařhradského a zástupující president ústředního výboru Světové rady církví metropolita Meliton a další osobnosti. Pohřeb kard. Bey se koná v úterý v bazilice sv. Petra-Zádušní mše svatou bude sloužit tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Willebrands a výkrop nad rakví vykoná jménem sv. Otce kard. Aloisi Masella, komoří svaté římské církve. Tělesné pozůstatky budou potom převezeny do rodiště kardinála v Riedböhringen, kde budou pochovány blízko hrobu rodičů.

V uplynulém týdnu skončilo ve Vatikánu zasedání sekretariátu pro jednotu křesťanů. Byl mu přítomen také náš biskup Tomášek. V proslovu při audienci, kterou členům a poradcům sekretariátu udělil, Pavel VI. vyslovil svůj nesouhlas s některými uvaženými způsoby ekumenického sblížení mezi katolíky a představiteli

účastníků

odloučených křesťanských církví; případy, že katolíci se účastní nekatoličtí večeře Páně nebo že nekatolíci jsou připuštěni k přijímání při katolické mši svaté nejenže neprospívají ekumenismu a sjednocení církví, nýbrž jej zdržují. Při ekumenické práci nelze odezírat od teologických rozdílů, která nás stále dělí. - Při generální audienci ve středu sv.Otec znova pozdravil přítomné české a slovenské poutníky a turisty.

Své posluchače upozorňujeme na některé pořady příští dny: v pondělí mluví P.Jiří Novotný o životě pravoslavné církve v roce 1967, v úterý pokračuje ve svých konferencích P.Tomáš Špidlík, ve středu zprávy a aktuality z Vatikánu a kat.světa, ve čtvrtek mluví Ep.dr.Karel Vrána na téma Teihard a Kristus, v pátek mluví P. František Mrázek na téma o mužích velikých v historii.

→

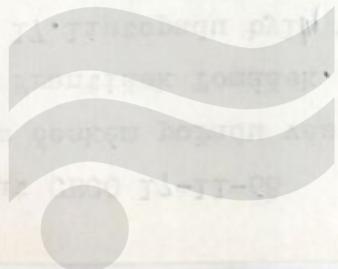
Mgr. František Mrázek na téma "Má mluvčí"

v 12. do 14. hodin ve dnech

pečlivostí a věrnosti

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat CECO 18-11-68 *luer*

V našem českém pořadu pokračuje P.Jiří Novotný ve své kronice o činnosti ruské pravoslavné církve v roce 1967.

O činnosti ruské pravoslavné církve v roce 1967 mluvil P.Jiří Novotný.

Bude pokračovat příští pondělí.

Zprávy z katolického světa: Svatý Otec přijal v soukromé audienci ministra financí USA Henry Fowlera, dále ministryni pro informace a sociální blaho bytì indického státu Madras, paní Sathavani Muthuovou a řeckopravoslavného arcibiskupa pro severní a jižní Ameriku mons. Jakova s jeho dvěma sekretáři; provázela je P.Duprey, podtajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů.

Tělesné pozůstatky kard. Augustina Bey byly dnes večer přeneseny z kliniky Villa Stuart do baziliky sv.Petra, kde se v úterý dopoledne budou konat pohřební obřady.

Němečtí biskupové vyzvali farní duchovenstvo, aby za téma kázání příští neděli vzali lidská práva. Kat.církev v Německu se tak chce připojit k iniciativám v rámci Roku lidských práv, který vyhlásila OSN k 20.výročí schválení Listiny lidských práv.

Kard. Emil Legér, bývalý arcibiskup z Montrealu, dnes misionář v Kamerunu, udělil 8.prosince jáhenské svěcení osmi ženatým mužům z diecéze Dula.

První to první jáhni v Africe; pro země Latinské Ameriky vysvětil první jáhny sám sv.Otec za dnù Světového eucharistického sjezdu v Bogotě. NSR má už 16 jáhnù; v dubnu vysvětil kard.Frings prvních pět v Kolíně a nedávno přijalo toto svěcení 11 dospělých mužů z diecéze rottenburské. *Tito byli* ~~Na jáhny by~~ ~~ti~~ vysvěceni přímo, ~~aniž předtím přijali nižší svěcení a svěcení podjáhen~~ Vídeňská fundace Pro Oriente, kterou založil arc.kard.König pře upevnování stykù mezi římskou církví a pravoslavím, koná 26.listopadu ve Vídni symposium na téma: Ekumenismus po IV.zasedání Světové rady církví. Promluví mj. děkan satého synodu cařihradského ekumenického patriarchátu metropolita Meliton, zástupce vídeňského starosty dr.Drimmel a kard.König.

Profesoři křestanské sociální nauky z rakouských universit žádali na svém podzimním zasedání, aby bohoslovci se dostalo lepšího vzdělání na oblasti moderních sociálních věd, a zvláště otázkách světového míru a rozvoje.

Francouzská diecéze z Orléansu má svou Lackou diecézní radu. Rada bude ~~úzce~~ spolupracovat s Kněžskou radou a s Radou řeholních sester na místním biskupem na organickém řízení pastorační práce.

Biskup ze Štýrského Hradce mons.Schoiswohl ~~úzce~~ spolupracovat s Kněžskou radou a s Radou řeholních sester na místním biskupem na organickém řízení pastorační práce. Tato moc mu dala římská kongregace pro

ab

udělování svátostí. Biskup vyzval farní duchovenstvo, aby mu zaslalo jména mužů, ~~mladší~~^{a hůnku} kteří mají víc než 25 let, ~~mají~~ dobrá povstě po krátké přípravě jim bude dovoleno rozdávat svaté přijímání. Diecéze ze Štyrského Hradce je první rakouská diecéze, která dostala z Říma toto dovolení.

V Berlíně začal vycházet nový katolický týdeník "Křestan".

(Der Christ

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

HOVORY O NÀBOZENSTVÌ. Katechismus pro křestanské rodiny. - Začneme zprávami z katolického světa. Po nich bude pokračovat P. Tomáš Špidlík ve svých úvahách o poznání Boha.

Dopoledne přijal sv. Otec v audienci gabonského presidenta Alberta Bernarda Bongo a po něm představitele nekatolických církví, kteří se zúčastnili pohřbu kardinála Bey. Metropolita Meliton nažval žesnulého bojovníkem za jednotu křestanů e jejím symbolem. Proto ho všechny církve považovaly v určitém smyslu za svého člena. Poděkoval též římské církvi za její činnost na ekumenickém poli. Sv. Otec ve své odpovědi zdůraznil, že kardinál Bea zůstane stále mezi námi a svou přímluvou nám pomůže urychlit sjednocení všech křestanů.

Ve svatopetrské basilice se dopoledne konaly slavnostní pohřební obřady za zesnulého kardinála Beu. Zádušní mši sv. sloužil mons. Willebrands za asistence jiných členů Sekretariátu pro jednotu křestanů, jehož byl mrtvý předsedou. Kardinál Masella pak vykropil rakev s pozůstatky zemřelého. Spolu s mnoha význačnými představiteli církve a veřejného života bylo přítomno i 25 kardinálů. Z nekatolických církví zastupoval metropolita Meliton ekumenického patriarchum metropolita Kotljarov moskevského patriarchu Alexeje, dr. Vissert Hooft Ekumenickou Radu církví, dr. Allison a kanovník Findlow anglikánskou církev, převor Schutz protestantskou komunitu v Taizé, dr. Schuster Americký židovský komitát a mnoho dalších. Byl přítomen i generál jesuitů P. Petr Arrupe a členové diplomatického sboru. Poprvé bylo při obřadech 100 obvyklých svící nahrazeno jedinou velikonoční a rakev ležela pouze na zemi. Do rodné oce zemřelého ji doprovodí mons Willebrands a osobní sekretář Beův Dr. Schmidt.

Postavu a činnost kardinála Bey zhodnotili při té příležitosti ve svých projevech a telegramech generální sekretář ekumenické Rady církví dr. Evžen Carson Blake, předseda Amerického židovského komitátu Arthur Goldberg a převor protestantské komunity v Taizé Roger Schutz. První z nich zdůraznil hlavně Beovu osobní odvahu a ochotu vzít na sebe zodpovědnost i za iniciativy spojené se značným rizikem, jen když z toho kynul prospěch ekumenismu. Za II. Vatikánského koncilu dovedl kouzlem své osobnosti strhnout ostatní a svými hlubokými biblickými znalostmi dokázal, že biskupové začali poprvé nazývat nekatolíky odloučenými bratry. Dalším rysem jeho

povahy byla i silná naděje, která mu umožňovala překonávat i zdánlivě ne-překonatelné překážky. Jméном Ekumenické Rady pak poděkoval Bohu za vše, co zemřelý učinil pro ekumenický ideál.

Arthur Goldberg prohlásil ve svém telegramu státnímu sekretáři, že židé pocitují smrt kardinála Bey jako svou vlastní ztrátu. Jeho památka bude inspirovat příští generace při jejich budování lidštějšího světa založeného na vzájemném porozumění a důvěře.

Protestantský převor z Taizé přiznal, že 7 let dialogu se zesnulým působilo radost jeho mysli i srdci. Jeho dílo otevřelo nové oblasti pravého křesťanského svědomí, v minulosti zakryté vzájemnými rozpory.

X

Kardinál státní sekretář Amleto Cicognani zaslal jménem sv. Otce řeckému ministru zahraničí telegram, v němž prosí, aby byla udělena milost na smrt odsouzenému Alexandru Panagulisovi.

Z Rakouska: Organizace MIWA pro motorizaci misií zašle letos do misijních zemí 36 motorových vozidel. Od r. 1947, kdy byla založena, poslala do misií přes 800 aut, motorových člunů a jiných dopravních prostřídků.

Z Ríma: V nové aule pro papežské audience, která se buduje mezi palácem kongregace pro učení víry a zakristíí vatikánské basiliky, bude také okno od známého malíře Chagala.

Z Chile: V Santiago de Chile připravuje se mezinárodní sjezd křesťanské dělnické mládeže jocistů; delegáti z 22 zemí bude jednat o společné akci pro zlepšení hospodářské a sociální situace dělnictva v Latinské Americe.

ústav pro studium
totalitních režimů

Bůh Zem' jinaké!

"Častěji je potřeba myslet na Boha než dýchat." Tato věta je, jak piše oxfordský profesor H. Chadwick, vyjadřuje charakteristickou myšlenku dobře známou z nejstarší křesťanské literatury. A přece se zdá přehnaná a neuskutečnitelná. Vždyť dnes lidé na Boha zapomínají úplně.

Je ~~zákazník~~ sice pravda, že se od prvního okamžiku života rodíme pro Boha. Myslet na Boha se však ~~učíme~~ ~~učíme~~ posléze, a někdy i skutečně velmi pozdě. První otevření očí patří viditelnému světu a jeho divům. Jejich úchvatnost je zpočátku tak složitá, že není schopna ani dítě ohromit. Oči si z toho stolu hojnosti vyberou jen malé drobky skutečnosti. Dospělí mu je pomáhají zachytit tím, že jim dávají jména. Dítě brzy ví, co je tata, máma, co je koníček a co je panenka. Načátku se i ukázat, kde je zámbíčko. Ale to není ještě Bůh. Je to jen dřevo růže nebo malovaný obrázek na stěně.

"Co je to? A co je to?" Dokud je člověk schopen klást si tyto otázky, je pořád ~~zákazník~~ ještě mladý. Viditelný svět je nevyčerpateLNÝ. Podle slov římska přivedl Bůh všecky živočichy k Adamovi a člověk jim dával jména. Raděl je poznávat, značkovat se jich, jimi vladnout. (srov. Gen. 2, 1.) Mohl by být spokojen? A přece není. "Znamenití se oto pohledem, až ucho se nenašíplí posloucháním." (Kaz. 1, 8)

~~Možnost~~ usava je. Proto spojuje. ~~Strhané kvítí~~ se svítí do kvítice, jinak by nás netěšilo. Posbírané dojmy a ~~zákazník~~ obrazy viditelného světa spojujeme a svazujeme svazkem příčinnosti. Nestačí se ptát stále jenom: "Co je to?" I malé dítě mnohokrát dál a ~~zákazník~~ svídá: "Proč je to?" Jeme si vědomi, že to, co tu před našimi očima probíhá, všecko spolu souvisí, že všechno má nějakou příčinu.

Dítěti stačí důvod jehožkoliv, nejblíží. "Ikož příjí?" "Nestače se zamračit." Vášně člověk všecku hledá bloutčí a kloubčí. Nestačí mu zjišťovat, konstatovat, sbírat faktá. Hledá synthesesi, jednotný pohled na všecko, poslední důvod všeho. Ví, že musí tato jednota existovat, jinak by

celý svět neměl smyslu, nebyl by kosmos, vesmír, ale chaos, zmatek. Tam, kde není pořádek a zákony, nebyla by myslitelná věda.

Lidstvo tedy došlo k pojmu první příčiny usuzováním, vědecky. Věda, která by popřela Boha, popřela by i sama sebe, možnost spořádaného myšlení. Nesdílejí na tom, jak už Boha vědci nazvali, zda prvním hybatelem (primo motore - Leonardo da Vinci), nebo ideou krásy a Boha (Plato), nebo čistým konem (Aristoteles).

Protože Bůh je základ všechno, ~~že~~ existuje, díl se říci, že všechny cesty světa mohou a mají vést k Bohu. Tzv. šest cest sv. Tomáše Akvinského, ~~xxxjxxxxxenemmmmmxxxxxx~~ kterými se dokazuje existence Boží, je jen schematické rozdělení nevyčerpateLNÉ věclidské zkušenosti.

K Bohu se přichází osobitým způsobem. Myslitelé starého Řecka přicházeli k nejvyšší bytosti pozorováním přírody, divu a pořádku viditelného světa, podobného harfě, kterou sladilo a rozezvučelo nejvyšší bytost. Kočovnický národ židovský přechovával pietně vyprávění svých kojků. Proto se mladý Izraelita naučil v dějinách svého národa poznávat toho Boha, který vedl Abraháma, Izáka, Jakuba, ojnice, který některu slíbil svému národu Moisídu. / moderní člověk tříše k individualismu. Jeho vlastní život je nejdůležitější svět, který mu často stačí. / rote moderní konverzitné nacházejí Božia ve svých vlastních osudech, v písmenech svého života.

Cesta vědy a filosofie je totiž dlouhá a nesnadná. Je všechni rádi resumují. Všechn věc má již a musí být. Což je život slova, je všechna tečnostidaleko najdavější než celý viditelný svět, dramatičejší než vánik s mánik hvězd. Střídá se tu radost a želost, naděje a zkoušení, láska a nenávist, družnost a osamocení, zdraví a nemoc, a všechno to nenávratně letí ke smrti. Někdy je život dlouhý, někdy krátký, ale smysl musí mít vědycky, jinak by bylo lépe nežít. Neměl by pak smysl, kdyby tu nebylo jednoty, kdyby nesrňoval k jednotnému cíli, kterém může být nic jiného než dokonalá dobrata, tráva, pravda, to je Bůh.

~~xxxix~~

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
ústav pro studium
totalitních režimů

Hledat Boha znamená tedy hledat smysl života. Myslit na Boha znamená žít a vědět proč, mít radost, že nepracujeme a nemoříme se nadarmo. Žít pro Boha znamená mít jistotu, že směřujeme k dobru, že pracujeme pro spravedlnost, že uvidíme krásu a dosáhneme štěstí. To všechno jsou hodnoty, o kterých se dá méně uvažovat, které se však cítí srdcem, ozývají se i hlasu svědomí. Čím čistší a nevinnější je svědomí člověka, tím neukoncjitelnější cítí touhu po Bohu. "Blahoslavení čistého srdce, protože oni budou vidět Boha." (Mt 5,8)

Pozdní platonici říkali, že ze všech našich představ nejlépe vyjadřuje svět nadzemský světlo. Bůh je "čisté světlo", které není vázáno na žádný předmět, na žádnou formu a barvu, na žádný zdroj. Nezávisí od světa. Ale celý svět osvěcuje. Svět je krásný, plný forem a barev jen když je ozářen světlem, Myšlenka na Boha je tímto světlem, které osvěcuje, dává formu, barvu a krásu celému viditelnému světu.

Každý člověk se na své vlastní cestě jednou s Bohem setká, dříve nebo později. Uvidí jako Mojžíš hořící keř (srov. Ex. 3,2.). Pozná, že strom není jen strom, že moře není jen moře, že člověk není jen člověk, zjistí, že svět by mohl a měl být průsvitný jako sklo okna a propustit planoucí světlo, které je za ním, že celý svět jakoby "hořel".

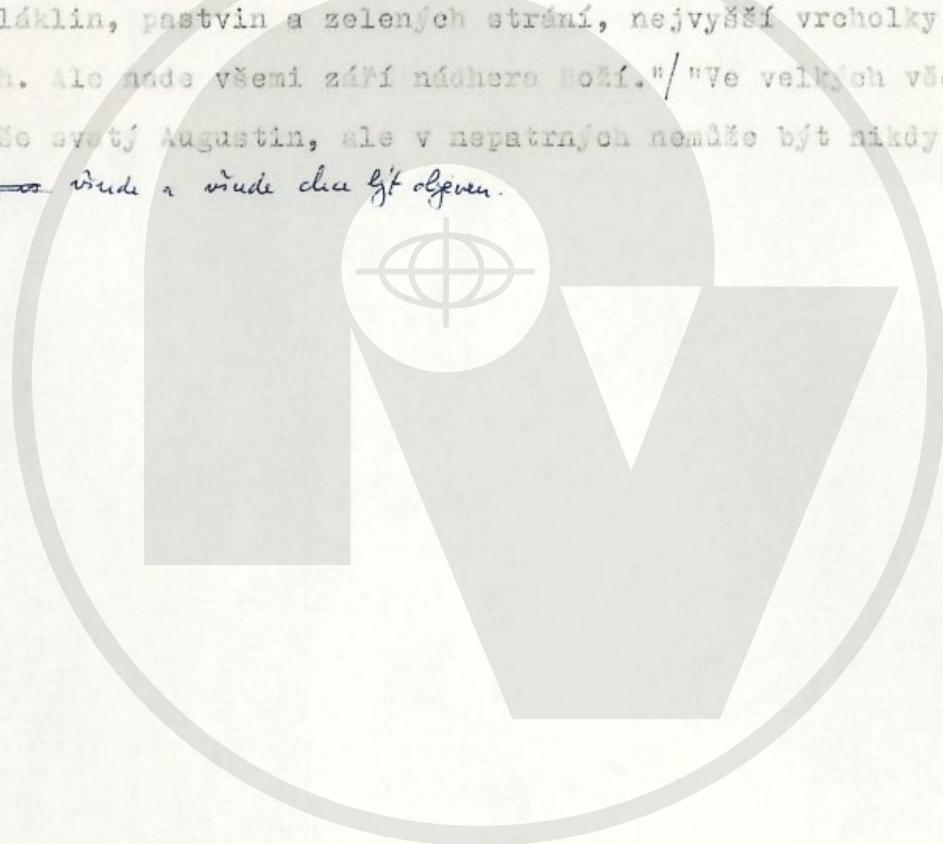
Jakousi představu o Bohu mají všichni, i ti, kteří jej popírají. Větší či menší správnost těchto představ není nejdůležitější. Pro duchovní život však je nepostradatelný zážitek přítomnosti Boží, vědomí, že Bůh je zde, na úchvatném dosah ruky, všude a ve všem.

Myšlenka na Boha pak už není úvahou ani představou, ale čistým světlem, jak říkají mystici. O světle se nerozumuje, ale díváme se, jen pokud svítí. Plíce pracují jen pokud je vzduch. Matka myslí na práci, ale ta by jí sama z rukou vypadla, kdyby uslyšela, že zemřelo dítě, pro které se lopotí. Podobně i lidem se obzor stále více a více zatemňuje, životní tempo je začíná dusit, práce padá z rukou, nemají-li stále jasnější a jasnější pojem o Bohu, o jeho přítomnosti, síle a dobrotě.

François

J. P. Millet napsal v jednom dopise: "Mám plnou hlavu věho toho, co jsme viděli v Auvergnii. Mám v mozku měchanici sopečných hor, ostrých skal, proláklin, pastvin a zelených strání, nejvyšší vrcholky se halí v mračnech. Ale nad všemi září nášhero Boží."/ "Ve velkých věcech je Boh velký, píše svatý Augustin, ale v nepatrnych nemůže být nikdy ~~nikdy~~ malý."

Je stále všechno všechno dle byt objeven.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 20-11-68

..zprávy z katolického světa, pak ponámkou o úctě sv.Cyrila k svatému Klimen tu a nakonec vzpomeneme 100.výročí založení řeholní společnosti sester Dcer Boží lásky.

Při dnešní generální audienci sv.Otec Pavel VI. mluvil o hledání Boha;na všech oblastech svého života člověk hledá,pravil úvodem; má tedy hledat též Boha, který je skryt před našimi zraky a víc je toho, co o něm nevíme, než toho co víme; Pavel VI. potom odpověděl na některé námítky proti tomuto hledání: má smysl hledat Boha a člověk může Boha lépe odhalovat a poznávat, třebas toto poznání přesahuje jeho schopnosti poznávací. Člověk ve své podstatě je jsoucno duchové;ve svých nejvyšších schopnostech poznávat a milovat je podoben Bohu;je pro něho;každé větší poznání v člověku rozmnožuje neklid, touhu jít dál, k plnému poznání,které člověku dá plnou blaženosť a štěstí.Odstranit Boha jako cíl hledání znamená umenšit cosi v člověku.Tzv. smrt Boha se konec konců mění ve smrt člověka. Sv.Otec ještě dodal, že není jedině církev, která zajišťuje,že ~~kyzykyzyky~~^{do jisté míry} jdeme vstří smrti člověka, uvedl pro to svědectví představitelů moderní kultury,kteří hlásají, že jedinou vyhlídkou člověka je zoufání a beznaděje.Křestan má tu jiný názor: jeho hledání není zastaveno materialistickým a agnosticistickou moderní mentalitou, ani není zklamáno. tím že nedochází plného poznání.Je si vědom, že hledat je jeho povinností,že mu vždy přijde něco nového a užitečného. Rozum vedený vírou a víra vedená milostí jdou bez ustání ^{bliž} k neviditelnému Bohu.Sv.Otec končil výzvou, abyhom vždy měli před duchovními zraky Boha, je ~~kyzykyzyky~~^{stále s námi,} neustále ho potřebujeme a setkat se s ním očima víry je možné v každém okamžiku.

Zvláštní pozdrav sv.Otce platil některým skupinám přítomným: tak ke ~~kyzykyzyky~~^{skupině} mladým mužům a žen z USA, kteří se účastní Olympijských her pro postižené obrnnou, sv.Otec řekl, že touto svou účastí dáváají příklad nezdolnosti a vytrvalosti myslí; italským kněžím, řeholníkům a řeholním sestrám,kteří odjedou pracovat do zemí Latinské Ameriky děkoval za tuto jejich obětavost ve službě církvi. Skupinu Čechů a Slováků vybízel k věrnosti vlasti a katolické víře. V městě Nassau zasedali biskupové z Malých Antil:v prohlášení,které poslali sv.Otci, mu děkuji za to,že v encyklice Humanae vitaeneohrozeně hájil svatos manželství a posvátný ráz lidského života.Rozhodli se dále požádat Svatou stolicí,aby ve svých biskupstvích mohli zavést jáhenství. Do generalátu misionářů synů božského srdce Páně v Římě přišla zpráva o

tragické smrti 35letého súdanského kněze P.Leopolda Anywara. Byl zavražděn
cestou do osady Palabeku v severní Ugandě.P.Anywara ~~utekl r.1962 ze Suda-~~
nu, když tam propuklo pronásledování katolíků. V ~~E~~akele v Ugandě řídil s
seminář pro bohoslovce, který rovněž utekli ze Súdanu; několikrát ^{se} tajně
do Súdánu vrátil, aby posloužil katolíkům jako kněz.P.Anywar je už čtvrtý
súdanský kněz, který byl zavražděn v posledních třech letech.

~~Biskupové dvou vých~~ mohou povlit mše svaté v rodinách; jsou to bis-
kupové z La Crosse a Altoona-Johnstown; v La Crosse se tak rodiny více za-
pojí do oslav 100.výročí trvání diecéze; v Altoona Johnstownu je dovolení
určeno především pto nemocné a starší osoby a pro věřící, kteří bydlí dale-
ko od farbího kostela.

V Rímě zasedal výkonný výbor Světové organizace bývalých žáků a studentů
katolických škol. Byli přítomni zástupci 11 světových federací, které se k
organizaci připojily. Bylo rozhodnuto, ~~aby organizace požádala o~~ statut
poradce při UNESCO a Fao. Předseda vyzval přítomné, aby jejich federace se
zapojily od oslav 20.výročí schválení Listiny lidských práv, a Světového
dne míru.

^{výb}
~~Náš závěrečný~~ pozdrav a blahopřání platí řeholním sestrám, členkám společ-
nosti Dcer Boží lásky. 21.listopadu slaví 100.výročí svého založení, a d
dnes též vstupojí v platnost nové jejich řeholní stanovy, upravené podle
požadavků II.vatikánského sněmu. Jejich zakladatelka ~~Františka~~ Lechnerová
pocházela z Bavorska, byla tam učitelkou, ale tato práce neuspokojovala její
obětavost a velkomyslnost. Šla do Vídně; tam se ujala dívek a žen, které při
cházely do hlavního města mochnářství hledat práci a obživu; zvláště starší
a ^{práce} neschopné služebně našly v ní matku a oporu. Z hlavního města se její
duchovní dcery rozešly do všech zemí Rakousko Uherska a pak i mimo ně;
zakládaly ústavy Marianum a ujímaly se chudých služebných, studentek, dětí
a nemocných. Dnes má řeh.společnost Dcer Boží lásky na 2000 sester, které
pracují v 10 provincích, pět z nich je v Polsku, Československu, Maďarsku a
Jugoslávii, a je tam skoro polovina všech sester, v Jugoslávii ~~mají~~ 38 no-
vicek. ~~X~~ejich činnost v těchto zemích je dost omezena vnějšími okolnostmi;
zato zajímavější je jejich práce ve dvou provincích brazilských, kde pra-
cují ve farnostech ~~bez~~ kněží: tam rozdávají sv.přijímání, udělují křest,
vedou pohřební obřady, připravují snoubence na manželství atd. 1.prosince
přenesou svůj generalát do Grottaferraty u Říma. Blahopřejeme sestřičkám
Dcerám Boží lásky, zvláště těm našim v českých zemích a na Slovensku

k jejich jubileu a voprošujeme na Pánu nový rozkvět, zevnější i
ten vnitřní, ^{v Boží lásce} a dohodlání sloužit Bohu v jeho bližních.

KNA ~~admirabilis~~

Nr. pol. z 14/11 ^{ver. 13/11} řečeného bude
zpr. zde) vše nejnovější dle aktuální pořeky prokazat
období v Bratislavě "Airstrip"; stejně ně
nenazývají pravomíru: Řekol mohl jistě
pravít, ale 3 z nich mohou mít vlastní vše
Tomi. Dň 14/11 mohla Caritas mluvit o tom
o mém]. v. chybě výroku zpravidla 624 letu
od sv. Jana křtitele mrtvosti.
dr. Bratay

V 800 ~~zpráv~~ studoval křt. vý.

spolehl se P. oto pol. za den.

— jehož funkce v ře. vznikla v lete 1941
23/11 zde se vysvětil v. Klement Černý ^{do R. v.}

lub - foto v. Peter Axel, o výjev, když byl publikován v.
časopisu

— oth. dr. dr. Karel Vaneček v něm uvede 1943 a v ro-

s. Šmid Karel mluví o tom, že dle mimoř. v oblasti Turecku
v letech

v řeči

ústav pro studium
totalitních režimů

Úcta k sv. Klimentu.

Italský časopis La Civiltà Cattolica ~~případně~~ podává dne 27. října 1880 komentář k encyklike Grande munus. Podtrhuje tu, že ~~zvláštní~~ úcta sv. Cyrilu k relikviím sv. Klimenta papeže potvrzuje jeho ~~národnost~~ zvláštní náklonnost ~~k~~ ke sv. Stolci. Poznamenává se tam správně: "Jakou úctou hořel sv. Cyril k celé Církvi, to dokázal na své cestě k Chazarům. Bylo tu totiž jeho pevným úmyslem hledat relikvie sv. Klimenta papeže, který byl podle svědecké tradice utopen na břehu Chersonesu. Když je našel, staly se mu tak drahými, že je vozil vždycky s sebou, k Chazarům i do Cařihradu, na Moravu, a nakonec, když jej papež Mikuláš I. zavolal do Říma, uložil svaté ostatky v tomto městě, kde sv. mučedník kdysi řídil Církev" /str. 272/.

Relikvie sv. Klimenta měly pro sv. Cyrila jistě daleko hlubší význam než pro ostatní ctitele tohoto svatého papeže. V ~~zájazdu~~ Cyril byl poslán k Chazarům /860-861/ a později ke Slovanům na Velkou Moravu /863/ císařem Michaelem III., bezpochyby ^{se} schválením patriarchy Fotia. Je sice pravda, že v té době nebylo ještě roztržky s papežem Mikulášem I. Jiný by se byl jistě spokojil s ~~maximální~~ autoritou, kterou měli ti, kteří jej vy-slali. Konstantinovi to však nestačilo. Věděl, že vykonává úřad apoštolský mimo hranice cařihradského patriarchátu a ~~maximálně~~ z dosahu byzantské říše. Toužil tedy ^{petrem} o to, aby se o přel o moc vyšší, univerzálnější, světější. Když šel k Chazarům, šel přes Chersones, a nepokračoval, dokud nenašel relikvie sv. Klimenta, přímého učedníka sv. Apoštola Petra a Pavla, třetího nástupce sv. Petra.

On sám nám popisuje, s jakou vytrvalostí relikvie hledal. Zachoval se nám slovanský spisek s titulem "Řeč o přenesení relikvií blaženého Klimenta," v níž se vypravuje, jak s pomocí Kristovou je objevili roku 6369 /t. j. 861/ ti, kteří je hledali s věrou a láskou." Bulharský učenec Jordan Trifonov dokázal že tento staroslovanský spisek není nicméně jiným než překladem, poněkud nepřesným, spisku řeckého z pera samého sv. Cyrila, v němž apoštol Slovanů vypráví o tom, jak 30. ledna 861 nalezl relikvie nedaleko od Chersonesu a přenesl je slavnostně do města

Trifonova studie nám osvětluje celou situaci. Sv. V Cyril pečlivě studoval dochované zprávy a mnoho se modlil. Pak našel relikvie na jednou z výběžků poloostrova ve zříeneinách města Chersonu, na jih od hory Jaily a od dnešního města Sebastopolu, Přesně nemůžeme místo stanovit. Aby tam dospěl, musil vykonat denní plavbu. Hledání a vykopání relikví se zúčastnil také metropolita Chersonu Jiří, se velkým počtem věřících a kleru, vedeni byli průvodcem ♂ Dighizou, dobrým znalcem těch míst. Vedle svatých ostatků našli i rezavé zbytky kotvy, s kterou byl sv. papež hozen do moře, a která pak byla uložena jako trofej v hrobě vedle svatého těla.

Tento objev se stal pro sv. Cyrila jakoby zřejmým potvrzením Božím jeho výpravy, kterou hned na to podnikl směrem k Volze a Kaspickému jezeru.

I později, kudy sv. Cyril šel, tudy nosil relikvie sv. papeže a ~~jm~~ ^{zde nejsou} val myslí i srdce směrem k Římu. Konečně r. 867 měl tu útěchu, že po skoro tříleté požehnané práci na Moravě, mohl přenést ostatky osobně do Říma, v průvody svého bratra Metoděje a prvních slovanských učedníků.

Jaký význam měl pro jednotu Církve ~~zataxnatí~~ tento příchod do to vyjádřil kardinál Pelegrinetti ve své přednášce "Kristologická kate sv. Cyrila a Metoděje". V ní praví: "Byl-li kdy v dějinách okamžik, kdy ta Kristovy Církve ~~měla~~ se objevila v plné a neporušené svatozáři, pak právě ten okamžik, kdy Cyril a Metoděj v krocili do Říma. Vyšli z Cařihradu, byli císařem Východu a požehnáni patriarchou, nesli s sebou ostatky papeže, jednoho z prvních nástupců sv. Petra, který se takto vezel do Říma z dalekého Krymu, byli obklopeni hloučkem učedníků slovanských, aby je dali vysvětit od samého papeže, nesli s sebou první knihy psané slovanskou řečí. Vyšli jim vstříc papež, klerus a římský lid s velkou radostí. Setkali se tu tři velké národní světy. Modlitby, světlo svic a dým kadidla stoupal k nebi jako pečeť této jednoty myslí v jedné katolické Církvi Kristově a v osobě jednoho papeže, který zůstane jakoby ~~základ~~ provždy ideálem anepřemožitelnou nadějí ~~návratu~~ k návratu celého stáda k jednomu Pasýři."

Pokoncillové aktuality. Církev a víra v problematice dneška.

Dr. Karel Vrána bude pokračovat ve svém seriálu o Theillard de Ghardi-novi: KRISTUS A VESMÍR. : Nejdříve si můžete poslechnout přehled zpráv z katolického světa.

Z Vatikánu a z Ríma: Svatý Otec zaslal při příležitosti stého stého výročí zřízení prvního apoštolského vikariátu v Tonkinu hanojskému arcibiskupovi mons. Josefovi Trin-Nhu-Khué-ovi dopis, v němž vyjadřuje svou lásku, kterou cítí vůči severovietnamskému kněžstvu a lidu. "Kdyby okolnosti byly příznivější" - píše - "buďte jisti, že rádi bychom přišli osobně mezi vás, abychom vás povzbudili v těžkých zkouškách a dali vám najevo, že i my je s vámi sdílíme". Dále je vyzývá k ještě větší důvěře v Matku Boží, které ostatně již první tamní apoštolský vikář zasvětil celý národ. "Známe vaši víru a zbožnou úctu k Matce Vykupitelové" - podotýká sv. Otec - "a zejména při tomto výročí vám vyprošujeme její zvláštní ochranu". Ona pomůže národu zachovat si katolickou víru, která bude posilou a útěchou i v dnešních ne-snázích. Závěrem Pavel VI. uděluje arcibiskupovi, všemu kněžstvu, řeholní-kům a věřícím své apoštolské požehnání.

V minulých dnech uveřejnili Dominikáni informační oběžník, který bliže vysvětluje některé z nejdůležitějších dokumentů, které nedávno schválila jejich řádová kapitula konaná v River Forest ve Spojených Státech. Uvádí hlavně ty části nové řádové konstituce, které jednají o studiích a kulturní formaci řeholníků, o správě řádu a o pravidlech při volbě před-stavených. Pokud jde o studie, budou pořádány pravidelné schůze s výměnou zkušeností nejen v rámci komunity, nýbrž i mezi jednotlivými kláštery a pro-vinciami. Zřizuje se nová funkce promotoru studií, který bude koordinovat veškerou kulturní činnost řádu. Ti, kteří studují a vědecky pracují, budou moci volně diskutovat a budou mít plnou svobodu projevu a vědeckého bádání. Budou zavedeny i moderní vědecké studijní metody. Vlastní studium bude dvo-jího druhu, jednak společné pro všechny členy řádu, jednak speciální, které podle svých potřeb vypracují a předloží ke schválení jednotlivé provincie. Profesoři musí absolvovat při nejmenším 6leté studiu a 3letou vědeckou specialisaci. Pokud se týká správy řádu, ruší se různá privilegia, znova nabývají význam klášterní a provinciální kapituly a zavádí se všeobecné hla-sování. Větší uznání a pozornost jsou věnovány i bratrům laikům. Aktivní a pasivní volební právo bylo rozšířeno na značně větší počet reholníků než dříve.

Z Rakouska: Ve vídni zasedala podzimní valná schůze rakouského episkopátu. Účastníci se po 3 dny zabývali za předsednictví kardinála Königa zejména přípravou evropské biskupské konference, která se sejde příštího roku v červenci ve švýcarském Churu. Dále schůze vypracovala směrnice pro důstojnou oslavu příštího dne míru a Vánoc, které hlavně obchodníci zneužívají jako příležitost k zvýšenému odbytu zboží. Mons. Rusch referoval o studijní teologické reformě v seminářích a na universitách v zemi. Pro koordinaci pastorační činnosti v duch koncilu bude ustanovena zvláštní mezidiecésní komise.

Rovněž ve Vídni skončila každoroční podzimní schůze vyšších představených mužských i ženských řádů a kongregací v Rakousku. Kromě všeobecných otázek pokoncilové obnovy byly probrány i speciálnější problémy týkající se pole apoštolské působnosti jednotlivých řádů. Současně probíhá v hlavním městě i schůze novicmistrů.

Z Anglie: Skupina benediktinů se rozhodla zřídit v údolí Apurimac v chilských Andách nový klášter, jehož řeholníci se budou věnovat duchovní i kulturní formaci místních Inků. Účast přislíbilo i na 100 laiků, kteří si vezmou na starost technické školení tamního obyvatelstva.

Z Ríma: Papežův vikář pro římskou diecézi, kardinál Dell'Acqua otevře v pátek v bazilice sv. Cecolie v Zátičeří, po mnohaleté práci nově upravenou kapli. Finanční pomocí pro tento podnik přispěli hlavně chicagský kardinál Cody a bostonský arcibiskup Cushing.

Z Francie: První prosincovou neděli bude zahájena v marseilské arcidiécési 10letá akce pro stavbu nových kostelů. Během mše sv. budou věřícím místo kázání vysvětleny cíle této sbírky, která chce každý rok vybrat milion franků.

Z Japonska: Skupina mládeže v městě Nyeri začala vydávat pod vedením salesiánského misionáře P. Mazzocchiho nový katolický časopis s názvem "Růženec", určený hlavně mladým.

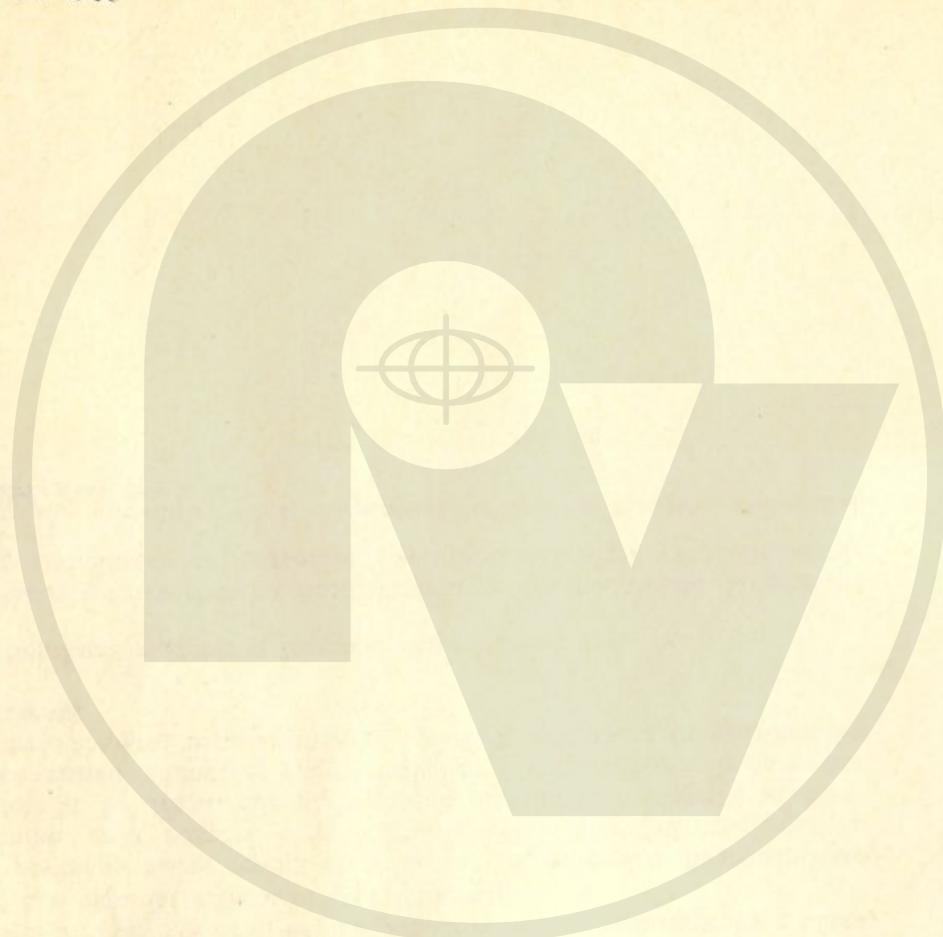
Z Indonésie: Pro domorodce z ostrovů Mentaway u Sumatry, mezi nimiž je z celkového počtu 50.000 na 5.000 katolíků, byl přeložen Nový Zákon do jejich jazyka meñtawayana.

Pražský apoštolský administrátor, nejdůstojnější Otec biskup Dr. Fr. Tomášek odletěl ve čtvrtek dopoledne z římského mezinárodního letiště do Prahy. — Upozorňujeme, že v pátek večer dokončí P. Cyril Stavěl svou přednášku o benediktinské spiritualitě.

21 NOV. 1960

II

3

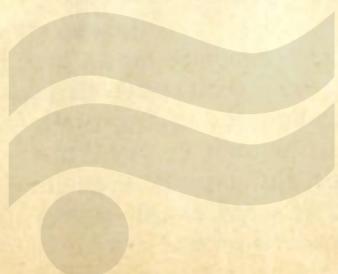

RadioVaticana.cz

Historická postava Ježíše Krista, jak ji známe z biblické

zprávy a křesťanské tradice, neztrácí nic ze své skutečnosti, nýbrž

~~nakýká~~ rozrůstá se do svých opravdových rozměrů v kosmických per-
spektivách Otce Teilharda. Lépe a jinými slovy: v Teilhardově pohledu
a vývojovém modelu vesmíru Kristus se nemění v sobě; mění se jen

ústav pro studium
totalitních režimů

náš zorný úhel, který nám umožňuje zahlednout skutečnost Kristovu velikost, objevit jeho skutečné vnitřní tvořivé vztahy s vesmírem. Kosmický Kristus, o němž mluví ~~Pavalk~~ apoštol Pavel a který uchvacuje Teilhardovu myšlenku, má "pro nás smysl a hodnotu jen tehdy, je-li prodloužením Krista, který se narodil z Marie a zemřel na kříži" (II, 141). Kristus je pro Teilharda skutečně Vtělený Bůh : "vtělené osobní absolutno". Síla, již Kristus sjednocuje a přitahuje vesmír, a světlo, kterým osvěcuje a ozařuje stvoření, pramení z historického ohniska. Vidět a potkávat Krista na vnitřní rovině individuální duše a ve skryté intimitě osobní modlitby a víry znamená pro Teilharda "zkracovat Boha", zkreslovat jeho zjevování ve světě a komolit jeho absolutní, transcendentní skutečnost. Roku 1917 se Teilhard modlil: " Pane, toužím a prahnu po tom, abych se mohl stát apoštolem a, smím-li říci, zvěstovatelem Tvého Krista ve vesmíru".

St. Alfonse Chedeaux

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Teilhard se nemohl nezamyslet nad vztahem mezi konečným

cílem vesmírného vývoje, bodem Omega, v němž se sbíhají a zauzlují veškeré vývojové cesty, a Kristem evangelií, Kristem apoštola Pavla, Kristem, který " se narodil z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, zemřel na kříži a třetího dne vstal z mrtvých a který přijde souduť živé i mrtvé". Vědecké perspektivy, jimž obepínáme v harmonické jednotě celý vesmír, prodloužené důležitě Teilhardem naž na nejzašší hranici, zachycují na vrcholu antropogeneze existenci středu a skutečnost posledního ohniska vědomí, reflexe a osobního ducha, které oživuje, nese, řídí a vede žárem své absolutní lásky veškeré dějiny vesmíru. Pro Teilharda je právě tento bod Omega ideálním prostorem,

z něhož Kristus může vyzařovat svou božskou energii do celé kosmogeneze a zasahovat zcela organicky a vnitřně do všech vývýjových pásů a os vesmíru.

Teilhardovo propojování, prolinání a stmelování víry a vědy se zdá některým vědcům a teologům návratem do minulosti a nemístným narušováním "mírového soužití" a vzájemné nezávislosti dvou různých pblastí. ~~Věda~~ Přírodní věda se zajímají o jevovou stránku jeho hmotného světa, vykádají a popisují zákony a vztahy ~~jejich~~ dění. ~~Víra~~ Náboženská víra mluví o dějinách spásy; jejím posláním není podávat vědecký obraz světa, ~~informovat~~ ani senznamovat člověka se zákony přírody nýbrž uskutečňovat setkání člověka s Bohem. Teilhard tedy zbytečně zaměňuje dvě roviny, které se sice navzájem nevylučují ale ani nestýkají. Jiní zase mají za to, že kristologický dodatek Teilhardovy kosmické fénomenologie je nadbytečný. Pokládají jej za taktický ústupek vědce Teilharda katolické církvi a představeným, kterým chtěl dokázat, že jeho světový názor se pohybuje zcela věrně a bezpečně v rámci křesťanského dogmatu.

Teilhard se ovšem nespokojil s řešením "mírového soužití" a zásadního rozdělení vědy a víry. Nepopíral, že věda ~~víra~~ jsou dvě pásma s hlubokou povahou rozdílností a atavěbní jinakostí. Ale byl také živelně přesvědčen o jejich konvergenci v konkrétním historickém světě lidské existence a jejich zápasů o totálního člověka. Kosmogeneze přerůstá v antropogenezi. Antropogeneze sama o sobě nemůže být poslední dějem nebo událostí ve vesmíru; už proto ne, že je ve své jevové historicitě a časové podmíněnosti mrtelná a pomíjející. Máme-li zachránit člověka a smysl jeho dějin, nemáme-li prohlásit jeho zápasy a jeho kultury za nesmyslnou sisypovskou frašku

a za ukrutný, tragický žert a klam, který nakonec vyústí s neúprosnou nutností do všeobecné smrti všechno a všech, pak musíme zakotvit pevně antropogenezi v Bohu.

Pro křesťana se setkání člověka s Bohem uskutečňuje v Kristu. Nejmírná vzdálenost mezi lidskou imamencí a Boží transcendentcí je překlenuta provždy Kristem a v Kristu. Kristus v Teilhardově kosmické perspektivě nemůže tedy znamenat jen pouhý nadbytečný ozdobný doplněk nebo přívěsek, který můžeme kdykoliv odhodit a nenarušit celkový obraz světa. Nelze také tvrdit, že Teilhard narušil těžko vydobyté hranice mezi vědou a náboženskou vírou. Vyústění kosmického a dějinného dění do "hypotetického" bodu Omega, do průsečíku všech vývojových linií je otázkou universálního fenomenologického pohledu a vidění. Na této cestě může Teilharda sledovat každý myslící člověk, pohan, křesťan, marxista...

Historický vstup věčného Logu do kosmického dění, jeho zjevení ve Vtělení a jeho druhý příchod (parusie) na konci věků jsou události, jimiž se uskutečňují nadpřirozené dějiny spásy. Dějiny spásy se netýkají jen výhradně žáků, některých lidí nebo jen lidské duchovní duše, nýbrž celého konkrétního historického člověka, celého lidstva a tudíž i celého vesmíru, jehož člověk je ústřední osou. Kristus jako Alfa a Omega, První a Poslední, Počátek a Konec (Zjev. 22,14) dějin spásy je předmětem křesťanské víry. Teilhard nikdy nežádal ani nečekal, aby vědecká fenomenologie sama ze sebe a ze své vnitřní potřeby sledovala jeho myšlenky náboženskou vizi a přijímala Krista jako korunu, ohnisko, osu a svorník vesmíru. "Jestliže Teilhard zečleňuje Krista do univerzálního pohledu na svět" - píše Guggenberger (str. 90-1) - "pak to není z žádného jiného důvodu než z toho, který platí odjakživa pro víru a theologii: víra

vždy považovala a doposud považuje Krista za hlavu veškerého lidstva a celého vesmíru, za "střed" celého stvořeného prostoru a všech časů. (Srv. Bonnard P.-E., La Sagesse en personne annoncée et venue: Jésus-Christ, Paris 1966; Bonnefoy J., La Primauté du Christ selon l'Écriture et la tradition, Roma 1959; Cerfaux L., Le Christ dans la théologie de saint Paul, Paris 1954²; Feuillet A., Le Christ, sagesse de Dieu, Paris 1967; Kehl N., Der Christushymnus Kol 1,12-20, Stuttgart 1967).

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Emauzský benedikt n P.Cyril Stavěl bude dnes opět mluvit o ideálu mnichství podle sv. Benedikta.

Hovořil P.Cyril Stavěl. V konferencích o životě a významu řádů pokračuje me příští pátek. Uslyšíte o benediktinech v dějinách církve.

Zprávy z katoického světa: Svatý Otec posal soustrastný telegram rodícům Costovým z italského městečka Campiglia Marittima, kterým se otrávily kysličníkem uhelnatým jejich pět dětí.

Ve zvláštní audienci přijal skupinu osobnosti z několika států ve střední Africe: v krátkém francouzském proslovu mluvil o přátelských vztažích mezi Svatou stolicí a Africkými státy; i on se raduje z toho, že víc a víc zaujímají místo, které jim patří ve světovém životě: Tento vývoj žádá moudrost, statečnost, nezíštnost, hledání solidarity, lásku k míru, tak aby všichni mohli splnit svůj dějinný úkol. Neexistuje pravý humanismus, který by nebyl svůj základ v Bohu a nebyl otevřen vůči absolutnu. Proto vyzývám katolíky, aby pracovali v tomto smyslu se vší horlivostí, kterou jim může dát křestanská víra; všechny lidi dobré vůle vybízím, aby pomáhali při této práci za mír a spravedlnost.

Generální sekretariát, který je pověřen vyřizováním záležitostí, týkajících se biskupského synodu rozesílal všem předsedům biskupských konferencí a členům synodu zvláštní list: je v něm řeč o hlavních tématech, o nichž se na synodě jednalo, a o provedení rozhodnutí, která byla na synodu přijata. Generální sekretariát žádá biskupy, aby navrhli theology, kteří by mohli být jmenováni do theologické komise, po jejímž založení se volalo; mají konečně poslat do Říma připomínky k přehlédnutí Synodálního jednacího řádu.

Tělesné pozůstatky kard.Bey byly ve čtvrtek uloženy k věčnému odpočinku v kněžství kostela jeho rodném Riedböringenu v NSR. Tam už odpočívají jeho rodiče.

Pohřebním obřadům byli též přítomni zástupci starokatolíků a evangelíků, zástupce spolkové vlády, dva kardinálové a řada biskupů. O životním díle kard.Bey promluvil tajemník sekretariátu pro jednotu křesťanů mons.Wille brands.

V katedrále v Dallasu v USA byl vysvěcen na kněze 76letý P.Artur Hughes, který byl úspěšným podnikatelem a záslužně pracoval na oblasti sociální. Také diecéze ze Štýrského Hradce bude mít svou diecézní synodu. Její téma bude "Vstříc člověku". Dvě třetiny účastníků si zvolí věřící, jedna třetina jmeneje biskup.

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa připojíme poznámku k stému výročí narození Ghandiho a zakončíme liturgickou myšlenkou na neděli.

Z Vatikánu a z Ríma: V budově Svazu italských katolických novinářů se koná schůze Rady Mezinárodního katolického tiskového svazu, který hodnotí výsledky svého 8. světového kongresu konaného minulého července v Berlíně. Jednalo se též o statutech federací, z nichž se Rada skládá. Po polledni, ve 12,30 přijal její členy sv. Otec. Ve francouzském projevu rozebral úlohu katolického tisku při podávání informací. Podotkl, že sám podrobně sleduje odpovědnou práci novinářů a uznává nesmírné služby, které nyní prokazují církvi. "Nikdo nemůže popřít" - řekl - "že současná doba je obtížná. Je nositelkou nejkrásnějších nadějí a zároveň i nejtěžších risik pro vývoj církve a pro mírumilovné a úspěšné splnění jejího poslání mezi lidmi". Poděkoval pak novinářům, že svou prací umožňují myšlenkovou jednotu mezi ním jako hlavou církve a jejími jednotlivými členy a podávají spolehlivé informace uvnitř církevní komunity. Po II. koncilu si všímá církve i tisk, který se o ni dříve nezajímal. Církev však očekává od katolických novinářů ještě něco jiného, totiž: skutečnou positivní spolupráci při zprostředkování životně důležitého spojení mezi její hlavou a údy. Tato spolupráce nemá být jednosměrná, nýbrž má seznamovat i se směrnicemi, které vydává církevní hierarchie a jak žije Boží lid na celém světě, jaké má starosti a problémy, jaká je jeho víra. Ve svém zpravodajství se musí snažit podat co nejúplnejší obraz života celé církve a vychovávat věřící k opravodovému církevnímu čtení, tak aby si sami dovedli správně vybrat mezi toliku různorodými názory. To ovšem ~~přez~~ vyžaduje značnou dávku objektivity. Novináři by neměli zdůrazňovat právě ty tendenze, které se nejméně srovnávají se zdravými církevními tradicemi a s koncilními texty. Tím církvi nijak neposlouží a berou na sebe risiko, že vnesou zmatek do širokých mas věřících. Těmto různým negativním proudům, zejména pokud jde o tak důležité otázky jako je např. autorita v církvi, celibát nebo nerozlučitelnost manželství, by se měli spíše opřít než je následovat. Povinností katolických novinářů je uvést tyto záporné zjevy na pravou míru, nepřehánět jejich význam, nesnažit se je ospravedlňovat a dávat na jeho svůj souhlas s nimi, když je církev svým učitelským úřadem odsuzuje. Závěrem udělil Pavel VI. všem přítomným své apoštolské požehnání.

Kardinál Paolo Marella, předseda Sekretariátu pro nevěřící zahájil slavnostně nový akademický rok na papežské universitě Propaganda Fide. V úvodu svého projevu poznamenal, že uznávání hodnot obsažených v jiných kulturách a náboženstvích není v křesťanské tradici ničím novým. Při II. Vatikánském koncilu dozrálo nové stanovisko církve k prvkům pravdy a Boží milosti, pokud jsou i v jiných vyznáních, V současné době vyvstává nová otázka, totiž jaký má být vztah mezi posláním církve hlásat evangelium a dialogem. Podle slov kardinála Marelly není účelem dialogu zmenšit význam tohoto poslání. Dialog není jeho alternativou, nýbrž ~~xpiskem~~^{prostředkem} a metodou v soudobé společnosti. Základním cílem dialogu není bezprostřední ani budoucí jednota mezi různými náboženstvími, nýbrž bližší poznání a vzájemné ocenění mezi osobami, které tento dialog vedou. Sekretariát pro nekřesťany prozatím nepomýšlí na sestavení direktáře pro dialog s nekřesťany, nýbrž chystá se vydat speciální směrnice pro dialog s různými jednotlivými náboženstvími. Jako hlavní překážky v tomto úsilí uvedl v závěru svého proslovu současný isolacionismus, synkretismus a relativismus. V žádém případě - zdůraznil - nesmí být křesťanská víra pod záminkou přizpůsobení jiným mentalitám zbavována svých vlastních a základních prvků. -X

Z Rakouska: Pětisté výročí zřízení vídeňské arcidiecéze nebude slaveno tradičními nákladnými slavnostmi. Místo nich se budou konat sbírky na rozšíření vídeňského Domu milosrdensví.

Z Německa: Kardinál Döpfner posvětil v Mnichově nový ūstav pro Latinskou Ameriku. Bydlí v něm už 134 studentů z 32 národností Latinské Ameriky, Afriky a Asie. Ústav bude zároveň střediskem pro všechny studenty z Jižní Ameriky, studující v Mnichově. Ústav stál přes 800.000 dolarů. K jeho vybudování přispěly stejným dílem Federální vláda, bavorská vláda a Spolek sv. Ludvíka pro misie.

Německá televize věnovala půlhodinovou reportáž zesnulému kardinálovi Augustinu Beovi s názvem kardinál jednoty.

Z Francie: Ve Vichy skončily studijní dny o misionářské spolupráci a jejím oživení. Zúčastnilo se jich na 160 delegátů pomocných misijních papežských děl. Mezi jiným byl zvláště zdůrazněn vztah mezi evangelizací a problémy rozvoje. Misijní pastorační činnost musí mít vždy před očima celého člověka a jeho celkovou výchovu.

V Indii zahájili oslavy stého výročí Gandhiho narozenin. Jeho životní dílo a základní metoda jeho činnosti by se daly vyjádřit heslem: Pravda je cílem, láskou je cestou k jejímu dosažení. Poslechněte si několik myšlenek našeho indického kolegy Otce Xavera o Mahatmovi Gandhim.

Viz stranu 4. a 5. (1)

prvního

To byla k jubileu indického filosofa a státníka Mahatmy Gandhiho.

Zakončíme ji ukázkou ze sbírky veršovaných meditací Fanina Krši, kterou vydala Křesťanská Akademie v Rímě pod názvem "Domine, non sum dignus".

Poslechněte si jednu parafrázi na úryvek z prvního listu sv. Jana.

Registrováno **Mo. 5 (2)**

~~závěrem~~ Závěrem liturgickou poznámku na neděli vám přečteme konec výkladu otce Ladislava k obnovené mše svaté.

Věřící obec se připravuje na hostinu. Jako stolní modlitbu se modlí "Otče-náš". Na výzvu kněze povstávají a spínají ruce. Modlitba Páně nesmí být bezduchým ~~mluvitím~~ odříkáváním. Prosíme, aby skrze naší bohoslužbu bylo posvěceno a uctíváno jméno Páně, aby s Kristem, jehož tělo přijmeme, k nám přišlo i Boží království, jeho láska a jeho mír.. Kéž je nám dnes dán náš vezdejší chléb i chléb, který nás živí k věčnému životu. Prosíme o milosrdněství Boží, aby nám Pán odpustil, a slibujeme, že i my odpustíme svým bližním.

Následuje obětní hostina. Liturgická reforma nám vrátila krásný prvotní zvyk: kněz ukazuje přijímajícímu svatou hostii a říká: "Tělo Kristovo..." a ten odpovídá "Amen". Tímto slovem vyznáváme svou víru, vdděčnost a lásku. Svatý pokrm je určen pro všechny účastníky bohoslužby, proto všichni mají být ve stavu milosti, aby mohli důstojně přijmout tělo Páně.

Bohoslužba končí pozdravem kněze: "Jděte s pokojem". Odpovídáme "Božidíky". Toto požehnání nás má provázet do nového týdne. Liturgická mše sv. skončila. Začíná mše křesťanského všedního života. Jako Kristus před svým vstoupením na nebesa požehnal apoštolum a rozeslal je do celého světa, ta k i nás církev s požehnáním ~~pax~~ vzzývá abychom vydávali praktické svědectví Kristově pravdě a lásce.

23 NOV. 1968

(1)

"Pravda je cílem, láska je cestou"

/K stému výročí narození Gandhiho/ 14

2. října 1869 narodil se v Porbandaru na severoindickém pobřeží Mohandas Gandhi, který se stal ve své vlasti i na celém světě známý svým učením zavrhuješcím veškeré násilí. Nebyl sice jeho objevitelem, avšak skloubil tuto teorii v ucelený systém a učinil z ní i mocnou a obávanou politickou zbraň. Naučil masy chudých Indů, jak mají míru-milovně, pouhou kázni a bez jakéhokoliv násilí vítězně čelit mohutnému britskému imperiu.

Techniku tohoto boje Gandhi objevil za svého pobytu v Jižní Africe. Vlastním politikem se stal až na konci Prvé světové války, po svém návratu do vlasti. Zpočátku se Indové stavěli vůči jeho novému učení se značnou nedůvěrou, během doby však jeho metoda zvaná *satyaghara*, tj. doslovně přeloženy, vytrvávání v pravdě, získávala stále více půdu, až nakonec ovládla široké lidové masy.

Filosoficky bychom mohli tuto Gandhiego teorii shrnout asi takto. Z počátečního tvrzení, že Bůh je pravda, Gandhi dospěl k jeho převrácení, tj. k přesvědčení o převaze složky pravdy nad složkou Boha, tedy Pravda je Bůh.

Gandhi rozeznával tři druhy tzv. "ahmisà", tj. nenásilí. Prvním je nenásilí silných, které lze vyjádřit jako zásadu, podle níž se řídí celý tpůsob života. Druhý je vázán na svou vhodnost při různých situacích a jako metoda je používán, není-li po ruce nic lepšího. Třetím konečně je nenásilí, které pramení ze strachu a zbabělosti. Je zajímavé podotknout že tímto posledním druhem nenásilí Gandhi hluboce pohrdal.

V Indii nebylo toto učení něčím zbrusu novým, naopak, mělo svou hlubokou tradici již z pradávných dob, kdy byly sepsány posvátné védské knihy. Gandhi však v něm dokázal dokonale zladit tři základní principy míru, pokroku a spravedlnosti a jejich praktické uplatnění v dynamické politické metodě, která se nakonec projevila jako velmi účinný způsob boje za svobodu a nezávislost celého národa.

~~Bylo~~ toho, co bylo řečeno můžeme vyvodit jednu prakticky velmi důležitou otázkou: Platí tato teorie jen v indickém prostředí, kde má základ v mentalitě tamního obyvatelstva, anebo je použitelná i v současných celosvětových politických podmírkách?

Crook

Prozatím žádná vláda nepřijala Gandhiho linii za základ své ná-
nebo mezinárodní politiky. Plyne z toho snad že Ganhiego pojetí bylo
čistě idealistické? Gandhi sám to v zásadě nepopíral, dodával však,
že se považuje za praktického idealistu. Při podrobnější rozboru jeho
učení je třeba vycházet z jeho pojetí lidské přirozenosti, neboť věří,
že člověk jako takový je v základě dobrý a zlo je v něm pouze určitou
úchylkou.

Všeobecně je nutno připustit, že pro politika, který se snaží
o bezprostřední dosažení svých cílů, Gandhiho metoda je málo konkretní.
Presto však nenásilí, a z něho plynoucí pasivní resistance, zůstane
vždy velmi, vznešeným pojmem a mocnou duchovní zbraní pro každého, kdo
je přesvědčen o převaze duchovního prvku nad tělesným.

X

(2)

4.

„Nic se nedivte, bratří, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme
bratry. Kdo nemiluje, zůstává ve smrti.“

Podejte si ruce, lidé ... Vznikne tak náramek z části vystřížený
z mědi, vysoustruhovaný z uhlí, hnětený z paprsků zlata, useknutý z luny,
který sepne bochník země, aby se snad nerozlomil ohnivým šrapnělem války.
Podejte si ruce, lidé, a buďte bratry.

Podejte si srdce, lidé ... Vznikne nekonečný věnec z rudých kapek
růží. Osvěžíte-li jej rosou nesmírné pokory, neroznetne jej meč zloby,
neprostřelí jej nenávist, nepřetrhne barbarství. Podejte si srdce, lidé,
a buďte bratry.

ústav pro studium
totalitních režimů

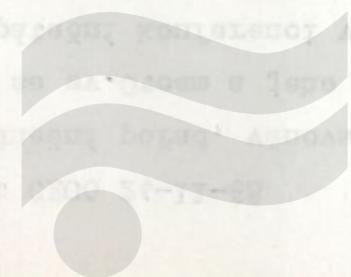
Náš dnešní pořad, věnovaný vatikánským aktualitám, zakončíme modlitbou Ánděl Páně se sv.Otcem a jeho požehnáním, jak je udělil v poledne.

Tři páteční konferenci v tiskovém sálu Svaté stolice mluvil k novinářům generální tajemník biskupského synodu polský biskup mons. Ladislav Rubin. Romak ~~Seznámil~~ je s dopisem, který sekretariát ~~biskupského~~ synodu poslal všem předsedům biskupských konferencí a všem, kdo byli přítomni ~~komisi~~ synodálnímu zasedání. (kromě Ionskému) V listě je podán přehled témat, o nichž bylo jednáno a souhrn diskusních příspěvků: o revizi církevního zákoníku, o hlavních omylech, které dnes ohrožují existenci víry, o reformě seminářů, o smíšených manželstvích a o výsledcích a postupu liturgické reformy. List je důkazem, že biskupský synod nebyl jen osamocenou epizodou v životě pokoncilové církve, ale že se už jedná o provedení některých rozhodnutí, která tvoří závěr diskuí nebo která si biskupové přáli a tak to sdělili sv.Otci. I když se na biskupském synodu hlasovalo, synod neměl moc rozhodovat sám, hlasování mělo význam jen poradní, tj.ukázalo, jak biskupové o jednotlivých otázkách smýšlejí, a jeho výsledky posloužily sv.Otci a ústředním církevním úřadům jako základ k rozhodnutím, která oni by měli učinit. Jedno z těchto přání synodu se blíží ukončení: Je to zřízení komise teologů z nejrůznějších zemí, kteří by byli dotazováni při významnějších otázkách. V listě předsedem biskupských konferencí, o kterém mluvil mons.Rubin, se žádají, aby sekretariát sdělili jména vhodných teologů ze své země, kteří by do této komise mohli být jmenováni. Sestavení této komise nebude lehké, dodal: bude nutné dbát, aby byly zastoupeny pokud možné všechny theologické školy a také všechny země. Na ionském synodu si Otcové též přáli, aby Svatá stolice po poradě s biskupskými konferencemi vydala pozitivní a pastorační prohlášení o věroučných otázkách, které dnes jsou nejvíce přetřásány; také o tomto prohlášení se pracuje, ale vydat je je pravomoci sv.Otce. On sám, dodal biskup Rubin, vidí toto prohlášení ve Vyznání víry Božího lidu, které Pavel VI. pronesl při zakončení Roku víry; Mons. Rubin nakonec řekl, že v nejbližších dnech bude sestavena komise, která prozkoumá návrhy a pripominky k Synodálnímu jednacímu řádu; aby podle nich byl opraven k příštímu druhému zasedání. Novináři z těchto slov usuzovali, že k druhému zasedání dojde v blízké budoucnosti. Z činnosti svatého otce v minulém týdnu našla v tisku velký ohlas jedna věta z listu, který Pavel VI. poslal hanojskému arcibiskupovi Josefу Trin nho Khu-ševi k 100. výročí založení prvního apoštolského vikariátu v te-

RaVat CECO 24-11-68

Náš dnešní pořad, věnovaný vatikanským aktualitám zakončíme modlitbou Anděl Páně spolu se sv.Otcem a jeho apoštolským požehnáním.

Při páteční ~~xxxviii~~ konferenci v tiskovém sálu Svaté stolice se novináři dověděli řadu podrobností o listu, který byl v posledních dnech rozeslan předsedům biskupských konferencí a všem, kdo mají právo

ústav pro studium
totalitních režimů

laskou a Sv.Otec ujištěje arcibiskupa a severovietnamské kněžstvo a věřící svou
účasti a díky písce.
Sv.Otec ujištěje arcibiskupa a severovietnamské kněžstvo a věřící svou
tehdejším Tonkinu. "Kdyby okolnosti byly příznivější, píše sv.Otec, buďte
jisti, že bych rád přišel osobně mezi vás, abych vás povzbudil v těžkých
zkouškách a dal vám najevo, že je s vámi sdílím"; v řadě římských deníků
žurnalisté viděli v těchto slovech, že Pavel VI. neglučoval nebo nevyloučuje možnost cesty do severního Vietnamu. Vedoucí tiskového sálu při Svaté
stolici mons.Vallainc ale řekl že takové plány neexistují.

Zmínky ještě zasluhuje audience, kterou Pavel VI. udělil skupině osobností z několika států ve střední Africe: přál jejich vlastem, aby co nejdříve za ujaly ~~nechte~~ místo ve společenství národů, na které jim patří pro jejich velké duchovní hodnoty. Africké katolíky a všechny lidi dobré vůle zval, aby pracovali za příchod plného ~~ukázání~~ míru a spravedlnosti."Neexistuje a za všeobecné povznesení spoluobčanů.

pravý humanismus, který by neměl svůj základ v Bohu a nebyl otevřen vůči absolutnu, dodal. Při generální audienci ve středu Pavel VI. o povinnosti člověka, hledat Boha prostřednictvím stvořených viditelných věcí; krátce zase pozdravil skupinu Čechů a Slováků, kteří právě projízděli Římem a na audienci přišli. Ve zvláštní audienci přijal mj. představitele odloučených křesťanských církví, kteří byli přítomni pohřebním obřadům za kardinála Ben bývalého předsedu sekretariátu pro ~~ukázání~~ sjednocení křesťanů. T lesné pozůstatky kardinálový byly uloženy po boku jeho rodiče ve farním kostele v jeho rodné obci Riedböhingen, ve kterém před 56 lety sloužil svou první mši svatou.

V Římě pokračuje zasedání předsednické rady Mezinárodní unie pro katolický tisk. Generální sekretář Španěl mons.Ibábarren mluvil o stycích, které Unie navazuje s OSN a s Unesco; Unie byla povzánána na mezikonfesijní konferenci o vlivu, který mají pro křesťany významný význam v světě umělé satelity. Příští světový sjezd katolických novinářů se bude konat v Dublinu r.1971;

bude mít téma: Veřejné mínění v Církvi. Představitelé koptských církevních obcí v Sjednocené arabské republice vydali společné prohlášení ke všem křesťanským církvím ve světě; vyzývají je k modlitbě, aby se do zemí středního Východu, v nichž se situace znova zhoršila, vrátil mír. Prohlášení podepsali koptský odloučený patriarcha Cyri kard.Stefanos Sidarus, patriarcha katolických koptů a dr.Ibrahim Said, hlava koptských evangelíků.

Nakonec se sv.Otcem pomodlíme Anděl Páně - jak se je modlil s věřícími dnes v poledne. On sám jim pro tuto modlitbu stanovil úmysl: aby národy byly vedeny správným způsobem a aby si křesťané uchovali pravou víru.

V Poslední neděli liturgického roku nám církev staví před oči to, co bude tvořit závěr světa a jeho dějin; do budoucna se tedy dnes obracejí naše zraky; modleme se, aby národy byly moudře vedeny: tak aby si byly vědomy svého dějinného poslání, aby jejich politickým a sociálním přímosti, aby mezi národy vládl vědomí spolupráce a pro bratrství, aby si lidé uvědomili, že je jejich společnou povinností usilovat o mír v ovzduší spravedlnosti a svobody. A modleme se také za církev, aby v ní vždy zářilo světlo víry, kterou dostala od apoštola, aby neuchladl žár pravé lásky; tato láska nám přichází od Boha, našeho otce, abychom ji ze své strany zaměřili ke svým bratřím v Kristu, a aby se pak vrátila ve vanutí Ducha svatého ke svému prameni jako ke svému poslednímu ohnisku.

..v pondělí večer bude mluvit opět P. Novotný o životě ruské pravoslavné církve v r. 1967, ve čtvrtek pokračuje P-Špidlík ve svých konferencích v pořadu "Katechismus okolo rodinného stolu", ve čtvrtek dr. Karel Vojta vylek „Kurz vnu - vaše Tříkráloví“.

Fig. 1. a. Sol. Ben zählt die Zahl nicht mehr kann' ich eben

~~num; tkt~~ num. tkt at time ^{rec'd} ~~on book~~
at first rec'd in Post. on Post. Min W. 126.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Vracíme se ke kronice o životě pravoslavné církve v roce 1967. Mluví P.Jiří Novotný. ...Mluvil P.Novotný.Příští pondělí svou kroniku zakončí.

~~Zprávy z katolického světa:~~Svatý Otec přijal v~~m~~ audienci členy finančního výboru mezinárodního hnutí katolických universitních studentů a intelektuálů Pax Romana. Blahopřál hnutí k tomu co vykonalo pro dobro církve mezi studenty,a intelektuály, tím že jim pomáhalo aby zůstat věrni své víře a si ji prohloubili.

X Ve Vatikáně začalo výroční zasedání Papežské komise pro sdělovací prostředky Je přítomno na 50 osob; ~~jsem~~ jednak představitelé ústředních církevních úřadů jednak 23 členů komise, které jmenoval sv.Otec. Úkolem zasedání je dokončit sestavení Pastorační příručky, ~~vyučující~~ vydaní této příručky ohlásil koncilový dekret Inter mirifica, o sdělovacích prostředcích.

V ~~V~~ Světová zdravotnická organizace vydala výsledek svého průzkumu o sebevraždě ~~výkaz~~ ~~je~~ popsány různé iniciativy, jak sebevraždě předejít, a podány ~~výkazy~~ statistiky o sebevraždách z let 1955-1966. Závěrem průzkumu je, že preventivní akce proti sebevraždě je jedním z hlavních úkolů moderní společnosti. V osmi industrializovaných zemích je sebevražda třetí příčinou smrti u osob ve věku 15 až 44 let; v dalších osmi opět industrializovaných zemích je sebevražda na čtvrtém místě. Do preventivní akce se vždy zapojovala i církev svými kněžími; jde o významnou činnost z hlediska lidského a křesťanského.

X arcidiecézni
V arcidiecézi malinské-bruselské se v neděli konala volba členů Pastorační rady. Listina kandidátů byla sestavena na poradách diecézních autorit s kněžími i laiky.

X Belgický katolický časopis "Vers l'Avenir - Vstříc budoucnosti" oslavil 50.výročí svého založení. Založil jej katolický laik Renát Delforge, nyní ho řídí jeho syn Marek.

X Nejstarším katolickým biskupem je bývalý biskup z Monterey-Fresna v USA mons.John McGinley. má 97 let.

Křesťanské rodinné hnutí s jihoamerické republiky Peru vydalo provolání vládě, aby založilo ministerstvo pro vyřešení otázek týkajících se mládeže rodiny a manželství. Polovina peruánského obyvatelstva má méně než 19 let; to nese s sebou složité problémy rázu právního, ekonomického, pedagogického a sociálního, které třeba vyřešit novými metodami.

X Mons.Pignedoli, sekretář kongregace pro evangelizaci národů a předseda Papežských pomocných misijních spolků poslal tisíc dolarů na rozvoj

útulku pro malomocné v Saigonu v jižním Vietnamu.

Katolický pozorovatel bude přítomen zasedáním synodu luterské církve v Hannoveru; bude se konat od 2. do 6. prosince. Představitel luterské církve dr.

Kurt Schmidt-Clausen byl přítomen synodě katolické církve hildesheimske, která se konala před několika měsíci. Dr. Schmidt-Clausen začal ~~přednášky~~ jednání, která mají vést k založení komise, složené ze zástupců tří katolických, a čtyř luterských diecézí v severním Německu a že zástupců evangelické reformované církve v severozápadním Německu. Úkolem komise bylo připravovat způsoby praktické spolupráce mezi křesťanskými církvemi.

17 misionářů křížovníků se vrátilo do konžské diecéze Bondo; ~~jejich~~ museli z tohoto kraje odejít v létě r. 1965, kdy tam bylo barbarsky zavražděno 30 jejich spolubratří; během uplynulých tří let se o vřící stalo 13 domácích kněží. Misijní stanice byly opraveny nebo znova postaveny a téměř všechny mají nyní stálého kněze. Na svá místa se vracejí i řeholní sestry. V diecézi Bondo se slibně ujala ^{jedna domácí} řeholní společnost, která byla nedávno založena.

Téměř polovina obyvatel na území konžské diecéze Luluaburg se hlásí k křesťanství; z 580 000 obyvatel je 260 000 katolíků a 75 000 protestantů. Arcibiskupem je Konžan mons. Bakole, pomáhá mu 86 kněží, většinou misionářů belgické společnosti ~~JKKK~~ od srdcí Ježíšova a Mariina, scheutistů, a asi 100 řeholních sester z 11 společností. Luluanská arcidiecéze má také svůj klášter karolitek. 10 je domácího původu.

v Jižní Africe

Asi 100 ~~zástupců náboženských společností~~, mezi nimi několik katolických kněží, odsoudilo v provolání rasistickou politiku vládní. Vyslovují svou solidaritu s 12 duchovními, ~~jejichž~~ protestní list ministerský předseda odmítl. "V Kristu Bůh odstanit hráze rozdělení a odlučování mezi sebou a člověkem a tím odstranil i rozdíly a hráze mezi lidmi, ať patří ke kterékoliv rase."

Ve washingtonské katedrále sv. Patrika sloužil apoštolský delegát mons. Raimondi mši svatou za blaho obou amerik. By přítomen arcibiskup kard. O'Boyle, kázal světicí biskup mons. Spence. Mše svatá za Ameriku se slouží pravidelně v tzv. Den díkůvzdání - poslední čtvrtek v listopadu - už 60 let.

Jeden obchodník z Wiesbadenu v NSR ~~JKKK~~ řekl, že dá 10% svého ročního příjmu na akci evangelické církve "Chléb pro svět", jestli se přihlásí dalších deset osob. K velkému překvapení veřejnosti se ^{jich} v několika dnech přihlásilo 57 - mezi nimi bylo pět studentů a učňů, 16 důchodců a tři ženy z domácnosti.

Počet kněží v Indii stoupel za posledních 9 let o 35%, řeholních kněží dokonče o 82%, počet řeholních sester o 45%. Velká větsina

největší přírůstek kněžských a řeholníc povolání **xxx** je z kraj! v jižní Indii; **kněžky** kynčivá vyučová

- В останні дні відбулося засідання під головуванням К. Ляшко, на якому було розглянуто питання про відставку міністра фінансів та інші питання.

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY **UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY**

—tät, som följelse av det otörliga tillståndet skilts åt. De släkterna kallades
Klostergårdar.

ON THE OTHER HAND, THE MARKETING OF THE PRODUCT IS NOT AS EASY AS IT WAS IN THE PAST.

уходящий из коллекции Тимура Абдусаламова, а также в коллекции М. Дубинина.

жеттек. О О саша о блоу.

totala. Apenas esto 900 000 é a cifra total de pessoas que vivem na faixa de 10 a 20 mil reais. O total da população é de 280 000 habitantes.

Vatikánská sekce pro významné osobnosti je jedna z nejdůležitějších sekcí Vatikánského rozhlasu. Její úkolem je poskytovat komplexní informace o duchovním životě, kultuře a politice Vatikánu a římského arcidiecéze. Sekce má také funkci podporovat vztahy mezi Vatikánem a cizími zeměmi, a to zejména s Evropskou unií a USA. V rámci sekce se také provádí výzkumy a analýzy v oblasti duchovního života a kultury v České republice.

железнодорожные склады и здания на территории Иркутска. Покупка контейнеров для перевозки грузов в Иркутске и доставка их в Красноярск и Новосибирск. Покупка контейнеров для перевозки грузов в Иркутске и доставка их в Красноярск и Новосибирск. Покупка контейнеров для перевозки грузов в Иркутске и доставка их в Красноярск и Новосибирск.

HOVORY O NÁBOŽENSTVÍ. - Katechismus pro křesťanské rodiny.
Po zprávách z katolického světa ~~promluví~~ vdp. P., Tomáš Spidlík
o původu člověka. -

Z Itálie: Při skončení zasedání generální kapituly Kapucínů v Rímě byl uveřejněn zeměpisný atlas tohoto řádu s mnoha podrobnými statistikami. V současné době mají Kapucíni 144 řádových obvodů a 1.993 domů.

V klášteře San Giovanni Rotondo byla kanonicky ustavena 742. modlitební skupina, která patří ke světové síti této organizace, kterou založil P., Pius de Pietrelcina. Je to skupina Panny Marie Milostné a jejím vedoucím je františkán P. Pellegrino, dlouholetý přítel a spolupracovník zesnulého zakladatele.

Z Německa: Při příležitosti desátého výročí založení dobročinné organizace Misereor bude se z podnětu kard. Frings konat příštího února v Bensbergu u Kolína n.R. mezinárodní konference o pomoci církve málo rozvinutým zemím.

Málokdo ví, že kard. Frings patří k nejlepším německým znalcům Shakespeara. Napsal předmluvu k letoší Shakespearově ročence a je zakládajícím členem Německé Shakespearovy Společnosti.

Katolická mládež z bamberské arcidiecéze zřídí tři poradny pro ty, kdo kvůli zábranám svědomí odmítají plnit různé zákonné předpisy, hlavně vojenskou službu. V každé z nich bude k dispozici kněz, psycholog a právník.

Z Jugoslavie: Jugoslávští katoličtí biskupové zaslali vládě novou petici, v níž žádají, aby Vánoce byly zařazeny mezi státně uznané svátky. K žádosti se připojil i srbský pravoslavný patriarcha Germanos, třebaže pravoslavní slaví Vánoce o 14 dní později.

Z Řecka: Za přítomnosti athénského řecko-pravoslavného arcibiskupa Jeronýma byla na Krétě slavnostně otevřena nová pravoslavná akademie. Bude se zabývat ^{také} studiem řeckých sociálních problémů a ekumenickým dialogem.

Z Francie: V Paříži zasedala Národní rada Katolického komitátu proti hladu. Asi 250 delegátů z různých francouzských diecézí zhodnotilo činnost této organizace v posledních dvou letech.

Z Portugalska: V Lisabonu se sešla za předsednictví patriarchy kard. Gonçalva Cerezeiry konference portugalského ~~metropolitního~~ episkopátu. Mezi Na pořadu prací bude i poslední papežská encyklika Humanae Vitae.

Z Vátikánu a Ríma: Posvátná Kongregace obřadů přejednala na svém posledním zasedání o dvou zázracích přičítaných přímluvě bl. Marie Terezie Viktorie Couderc, panny a zakladatelky řeholní kongregace, za účelem jejího svatořečení.

Poslední číslo L'Osservatore Romano přináší vyobrazení nové vánoční serie vatikánských poštovních známek, která bude vydána 28. listopadu. Je to už desátá vánoční serie a jejím motivem bude tentokrát milostné pražské Jezulátko. Je dílem miniaturistky Kazimíry Dombrovské a má 3 hodnoty - 20, 50 a 250 lir.

V hlavním římském chrámu Tovaryšstva Ježíšova, známého pod jménem Gesù v úterý večer generál Tovaryšstva P. Petr Arrupe s 12 koncelebranty sloužil zádušní mši sv. za zesnulého člena řádu, A. kard. Augustina Beu., za veliké účasti římských jezuitů z římských (domů řádu).

Prefekt Posvátné kongregace pro evangelizaci, kard. Agagianian otevřel slavnostně nové čínské kulturní středisko nazvané podle čínského mučedníka Augustina Cao. Jeho úlohou bude prohlubovat přátelské a kulturní styky mezi Itálií a Čínou.

Z Jižní Ameriky: Arcibiskup města Concepcion v Chile se rozhodl prodat svou biskupskou rezidenci, která se nachází v luxusní městské čtvrti a přesídlit do jiné, méně bohaté (lidové čtvrti). Již dříve navrhl, aby 2.700 ha půdy patřící církvi bylo rozděleno 32 rolnickým rodinám.

Poprvé v historii peruánské církve budou si kněží Limské arcidiéze sami volit své děkany a biskupy.

✓ Mons. Gutierrez, biskup z Cochabamby v Bolívii vydal obězník, v němž doporučuje svým kněžím větší demokratizaci vyučovacích metod a rozšíření vyučovací výchovné péče církve o nejchudší lidové vrstvy.

✗ Z Mexika: V hlavním městě se koná za účasti kněží, řeholníků i laiků kurs o pastorační práci pro kněžská povolání.

✗ Z Afriky: K významné ekumenické události došlo v jihoafrickém městě Durbanu, kde anglikánský biskupský synod konal své zasedání v budově katholických misionářů z kongregace Marianhill. Byli zde vysvěceni i 3 noví anglikánští biskupové.

✗ V Brazzaville, hlavním městě býv. Francouzského Konga bylo uveřejněno teologické pojednání o svátosti pokání s názvem "Spásosná síla", které je přizpůsobeno africké mentalitě. — *KONEC ZPRAV + O. Mluv h. fin. Trba.*

Původ člověka Dnes učení planoucí o původu člověka

"Styděl bych se za to, že pocházím z opice." "Jsem pyšný, že jsem z opice tak daleko dospěl." Tyto dvě věty z konce minulého století ukazují, jak planoucí byla tehdy diskuse o původu člověka a jak zašla až do kavárenského hádání.

Je tato otázka dnes ještě časová? Z hlediska přírodních věd jistě, apologetické bohosloví však už dávno odhodilo své ostré kordy a nemá chuť bojovat proti zdánlivým protivníkům. V minulém století se totiž výpady proti Církvi soustředily v tomto souboji: pochází člověk z opice nebo ho stvořil Bůh, jak vypráví Bible?

Postoj Církve k vývojové teorii je známý a je vyjádřen Piem MM XII. v encyklike Humani generis: ["Církevní úřad učitelský nezakazuje vědeckým a teologickým odborníkům pojednávat v disputacích a badatelských pracech o vývojové teorii podle dnešního stavu vědy, ovšem pokud jde o otázku původu lidského těla z předem existující a živé hmoty. Neboť katolická víra nám přikazuje podržet názor o bezprostředním tvoření duší se stranou Boží."]

Z hlediska teologického jsou dosud nevyjasněnosti v tzv. problému monogenese nebo polygenese. Připustíme-li vývoj člověka ze zvířete zvláštním zásahem Božím, pak se ptáme, stala-li se tato událost jen jednou v dějinách nebo vícekrát a na různých místech. Mají tedy všichni lidé jen jednoho praroditele nebo bylo prarodičů více?

Bohoslovci právem ukazují, že by bylo těžké v případě polygenese vysvětlit dědičný hřích a jednotu lidského pokolení v duchu textu svatého Pavla, který пиše, že "kvůli provinění toho jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt." (Řím 5,17) Ale ani tady by nemusela být překážka naprosto nepřekonatelná. Vždyť víme, že není smysl Písma podávat informace přírodovědecké a že jeho autoři mluví způsobem v jejich době obvyklým.

Mají tedy v poli své kompetence přírodovědci volnou ruku v bádání

vývojové nauky, která po stránce trpělivého a pozitivního shledávání faktů je jistě velmi obtížná a zdaleka ne tak senzační, jak byla první popularizační propagace teorie.

Pro celý svět však byla vždycky a stále bude v popředí zájmu otázka o původu člověka z hlediska náboženského. Abychom pochopili východisko úvah a postoj církevních Otců, když se tímto problémem zabývají, užijme přirovnání. Najde se v přírodě zvláštní kus nerostu. Donesou jej na výzkumnou ~~základnu~~ geologickou stanici. Tam jej podrobí analyse, aby zjistili složení a podle toho se snaží určit původ.

Tak se na př. tvrdí, že určité „bludné balvany“ se octly v kraji ještě v době ledové, kdy je posouval obrovský evropský ledovec až někde ze Skandinávie, protože jejich složení odpovídá severským nerostům. Své charakteristické složení mají i meteority, úlomky z cizích planet.

Podobné metody použili i řečtí Otcové ve svých úvahách o původu člověka. Podrobili analyse jeho složení. Zjistili, že člověk má tělo. To je hmotné jako celá země, na niž žijeme. Není tedy nejmenší pochybnosti o tom, že pochází, jak praví Bible, "z prachu země" (Gen 2,7). Nikdo nikdy nepředpokládal, že by Bůh vytvořil skutečnou hliněnou figuru, které by pak vdechl život. O konkrétním způsobu, jakým lidské tělo vzniklo, se před vznikem vývojové teorie však pramálo mluvilo.

S tělem souvisí i tělesné potřeby a žádosti, které nás úzce spojují se zvířaty. A přece si je člověk jasně vědom své nadřazenosti nad ně. Zabit člověka je vražda, zabít zvíře patří k denní obživě. Ten rozdíl musí připustit i nejpřesvědčenější materialista. Čím tedy vyniká člověk nad ostatní tvory? Mluví, vyjadřuje své myšlenky a přání. Poznává, miluje, a to nejenom věci, které vidí. Je schopen se nadchnout pro pravdu a dobro, pro hodnoty, které jsou všeobecné, universální, věčné.

Duševní činnost, kterou stále myslí vyvíjíme, předpokládá, že máme duši, která je duchovní, která má rozum a svobodnou vůli. Co je z hmoty, zaniká, nehmotné zůstává. Je tedy naše duše nesmrtevná, i když je

26 NOV. 1968

5

spojena s hmotným tělem. K tomuto závěru přišla i filosofie. Náboženství výsledky rozumové úvahy utvrzuje.

Duše však není věčná v tom smyslu, že by neměla začátek. Věčné stěhování duší, ve které někteří věří, odporuje zkušenosti. Jsem si pevně vědom svého "já". Narodil ~~jsm~~ jsem se a tím můj život začal. Duše tedy vznikají. Odkud? Nemohou vzniknout ze země, z těla, protože jsou nehmotné. Nezbývá, než je uznat za "bludné balvany", které přišly odtud, kde se normálně vyskytují jejich vlastnosti. Duše má určité vlastnosti Boží, je tedy od Boha, který jediný ji mohl stvořit.

Byli i mezi katolickými teology někteří, jimž se zdálo, že by nebylo vhodné, aby Bůh stále a stále zasahoval svým tvůrčím činem při vzniku nového života. Chtěli tedy vysvětlit začátek nové lidské duše jako jakousi odnož od duší rodičů. Tato dobré míněná teorie ničím nepodepřená, víc komplikuje než zjednoduší problém, který ostatně sám v sobě není tak nepechopitelný.

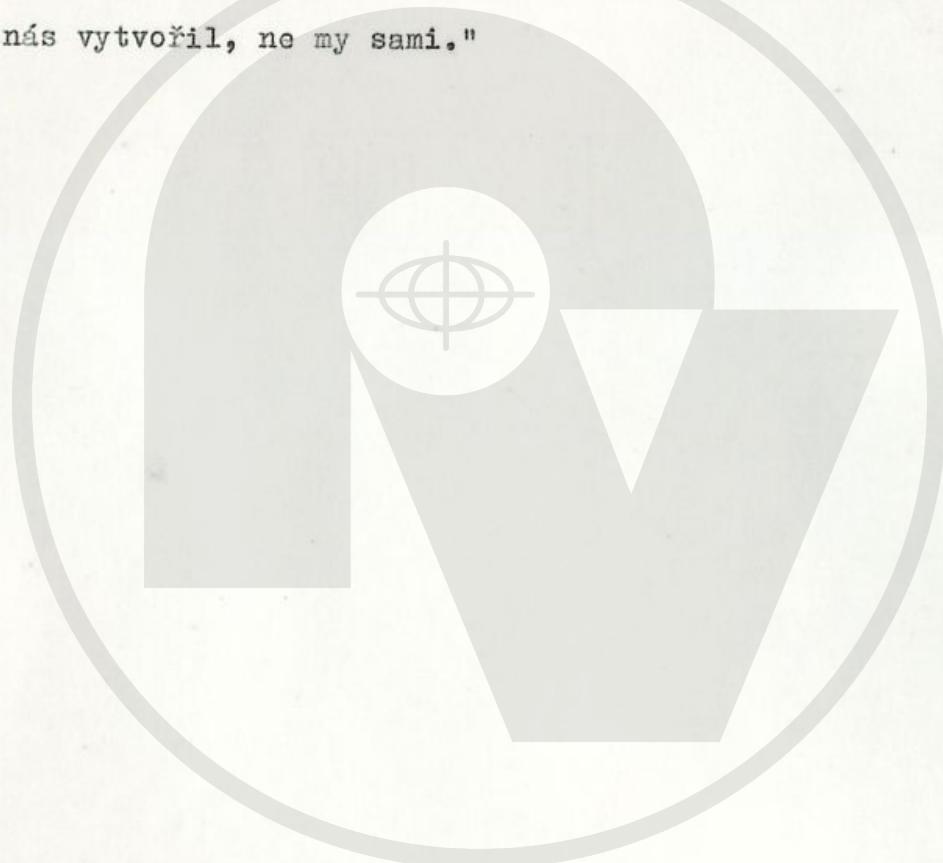
Tak obtíž se stálým zasahováním Božím do vzniku života pochází z naší představivosti. My, kteří žijeme v čase, v dějinném vývoji, vidíme události jednu po druhé v nepřetržitém běhu. Bůh však je mimo čas, a proto je vznik tolika duší obsažen v jednom tvůrčím rozhodnutí: "Stvořme člověka ke svému obrazu a podobenství." (Gen 1,27) Řečtí Otcové mluví v této souvislosti o pleromatu, plnosti celého člověčenstva, kterou má Bůh stále před očima a byla hned na počátku jako skutečnost. Otázka o původu člověka z Boha a k jeho podobě nemůže ovšem zůstat jen jakousi nezávaznou akademickou diskusí. Poznání, které je tak ohromující, zavazuje. Každý tvor musí žít podle své vlastní přirozenosti. Nemůže ostatně žít jinak, nemá-li se zničit. Jsme-li tedy k Božímu podobenství, zní hlavní pravidlo našeho života: žít podle Boha.

"Vzpamatuj se, člověče, píše svatý Lev, a připomeň si důstojnost své přirozenosti! Mysli stále na to, že jsi stvořen k obrazu Božímu!" Svatý Augustin pak poznamenává: "Nestvořil Bůh jen prvního člověka, z něhož

126 NOV. 1988

6

všichni pocházejí, ještě dnes tvoří Boh každého jednotlivce ... Na počátku stvořil člověka bez lidí, dnes tvoří člověka z člověka ... Stále však platí: On nás vytvořil, ne my sami."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z Vatikánu a katolického světa a pak referát o některých nových knihách.

Generální audience sv.Otce se konala v bazilice sv.Petra. V hlavním proslovu papež Pavel VI. pokračoval v úvahách o víře a o poznání Boha. Dnes zdůraznil, že lidský rozum je schopen dojít ^k ~~poznání Boha~~. ^{Otzázkou} Poznání Boha, pravil úvodem, byla vždycky pro člověka problémem; a je jím tím více dnes, kdy krtický a tzv. vědecký způsob poznání upírá člověku schopnost poznat to, co ~~je nad~~ jeho smyslovými schopnostmi. Současný ateismus ^{proto} opravdu hlásá, že se máme zříci ~~touhy~~ poznať Boha ^{s vlastním rozumem}. Tato odpověď, pokračoval sv. Otec, působí však v myšlení a životě člověka tak velké prázdro, že zachívá důvěrou v ~~ksam~~ samu poznávací schopnost a ~~popírá~~ ^{ale} pozitivní smysl života. Ti, kdo se domnívají, že mohou postavit humanismus na ateismu, ve skutečnosti se mění v proroky nihilismu; tento nihilismus činí vše nestálým, nesmyslným nahrazuje tyto své nedostatky empirickými nebo nedostatečnými pojmy nebo ~~neodolnými~~ a násilnými systémy a konečně závěry ^{která jsou} ~~pesimistickým~~, revolučním a vedou k zoufalství. Bůh, ten velký nepřítomný, se stává takořka fixní ideou pro toho, kdo žádá na svém rozumu, aby mu řekl, co je správné. Katolická církev naproti tomu přiznává člověku schopnost poznat Boha, třebas toto poznání není snadné a ~~není~~ beze stínů. I poznání Boha vírou předpokládá práci a ~~úvahu~~ rozumovou. Tak rozum poví člověku, že Bůh existuje, a dá mu o tom jistotu. Nedokonalejší je naproti tomu poznání rozumové o tom, co je Bůh: poví, co Bůh není a co nemůže být, a některé pojmy, vlastní nejvyššímu jsoucnu, zdokonalí a povýší. Je zajímavé, že v tomto poznání Boha dosáhnou často velké dokonalosti právě duše prosté a pokorné, ti, kdo mají čisté srdce. Pavel VI. potom poznámenal, že dnes nejsou ve velké oblibě důkazy, které ~~propracoval~~ sv.Tomáš Akvinský ve svých tzv.pěti cestách; a přece ~~jimiž~~ ~~ky~~ myslitel ^a vede k Bohu právě řád ve vesmíru, ^a ~~účelově~~ ^{most} nebo úvaha o tom, co věcem chybí, že nemají smysl samy v sobě, že si nejsou dostatečnou příčinou. Svatý Otec naléhal, abychom v sobě stále očištěovali pojem Boha a bohoslužby; prospějeme tím především mladým, aby u nich nový způsob myšlení ve světě ve kterém žijí, nezaštínil pjem Boha. ^{O existenci} Boží a nutnosti znát ho nás může přesvědčit též úvaha nad neblahými nás důsledky, kam člověka přivádí svět materialistický a ateistický: volá po Bohu, aby neupadl do strašných pojmu o pseudoabsolutnu a do nelidských forem života. Z moderního světa se jednou pozvedne k Bohu výkřik plný bolesti a

údivu; moderní svět se sebe udělal pána věcí, a přesto je jejich krutým obrokem. A bůh jednou zazáří před našimi zraky ~~v tom~~, co pro nás je: původ naší existence, základ našeho myšlení a zákon lásky, jak píše sv. Augustin - Bůh věčně nový, mléčník slovo, neviditelně přítomný, ~~vnitřní~~ propast radostí, ~~návrat~~ princip všeho, nejvyšší věčně živá bytost. Sv. Otec ještě vybízel přítomné, aby přemýšleli o Bohu, tak ho budou více a více ~~vnitřní~~, aby ho milovali, protože pak ho také najdou.

Svatý Otec také pozdravil větší skupiny: Čehy a Slováky ujistil, že s účastí sleduje události v jejich vlasti a přeje, jim šťastné vyřešení nynějších těžkostí. Celé jejich zemi platí jeho otcovské požehnání. - Krátký pravý plní

Ve čtvrtek vydají vatikánské pošty ^{serii} svých vánočních známek. Je na nich zobrazeno pražské Jezulátko v grafické úpravě Kazimiry Dambrovské.

Hnutí katolických studentů a intelektuálů Pax Romana ^{pořádá v Curychu} konference o důvodech, které vedou mnohé studenty z rozvojových zemích, aby zůstali v západních zemích, v nichž vystudovali. Bude též jednáno o tom, jak pomoci různým spolkům cizích studentů. Na konferenci budou povzání také zástupci jiných křesťanských církví.

Světová rada církví a katolická církev vyhlásily na červen příštího roku společný seminář o otázkách světového míru. Bude přítomno na 60 odborníků ze zemí Evropy ^{ských i mimoevropských}. Přípravou konference je pověřen jeden z ředitelů Ekumenického ústavu v Bossey ve Švýcarsku dr. Barkat a americký jezuita P. Danne, který je sekretářem ^{polečné smíření} pro společnost, rozvoj a mír.

X První neděle adventní je v Itálii a mnoha dalších zemích Den vystěhovačů generální vikář sv. Otce kard. Dell'Acqua. Jejich povinnost je zajímat se o duchovní blaho svých krajanů, kteří se vystěhovali. Těmto otázkám bude věnována jedna z průseb Modlitby věřících.

X Klenové kněžských rad všech osmi diecézí, které mají své území ve státě New York, se sešli na první společné zasedání. Bisкуп z Brooklynu mons. Mugavero zdůraznil, že je nutné, aby kněží měli větší účast ve vyřizování záležitostí své diecéze.

V brazilském městě Porto Allegre se bude konat od 14. do 24. července páté valné zasedání Světové luterské federace. Jejího generálního tajemníka dr. André Appela přijal v audienci místní katolický arcibiskup. Mluvili spolu o tématech, o nichž se bude na zasedání jednat. Dr. Appel už vykonal podobnou návštěvu u arcibiskupa koadjutora z Buenos Aires mons. Aramburu.

teri ponutkem z jugoslávského krize, jehožm, když se vydal
do Říma na konc o sancií W. Ignac a skupinou z botswanského
říšedivka Kolmanského Brda, když konců cestu kolm měla přes anta-
ktický pol- tel ohlasy vzpomnět D. rybník už admirále Brda
ne jenom Pol. Žárem říčních W. Pře mohlo bylo s ním
být; tři měly dva z Polska.

3

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Co má zvláštního idea Boha, jak se jeví v ~~Ruky~~ Bibli? Tuto otázku položili známému exegetovi P.Lyonnetovi a on na ni odpovídá zářijové čísle časopisu La civiltà cattolica. Velkou životní snahou Platonovou bylo očistit ~~þ~~ pojem duchovní reality a zvláště Boha od vší přimíšenosti a nedokonalosti. I Aristoteles definoval Boha "věčné a dokonalé ~~jsoucno~~". I Bible se pochopitelně snaží očistit pojem Boha a zdůrazňuje jeho vznešenosť a nadřazenost nad všecko ostatní. A přece má Bůh v Bibli něco docela zvláštního. ~~skála~~ Tato vznešenosť a nadřazenost se projevuje ne útěkem a vyhýbáním se všemu lidskému. Bůh se v Písmě naopak stále snaží o to, aby se lidu přiblížil. Děje se to už ve Starém Zákoně a vrcholí tato snaha v zákoně Novém, vtělením syna Božího. Máme-li tedy říci, jaká je zvláštnost pojmu Boha v Písmě, nemůžeme to lépe vyjádřit než slovy svatého Jana: Bůh je láska.

V poslední době vyšlo už mnoho knih, týkajících se dialogu křesťanů s ateisty. Velmi je ocenována francouzská publikace Dieu aujourd'hui, kterou vydal Desclée 1965 a obsahuje souhrn i úplné znění ~~následujících~~ mnohých referátů na Týdnu francozských intelektuálů r. 1965. Přednost této publikace je hlavně v tom, že neanalyzuje příliš situaci, ale dává prostě slovo, aby vyjádřili své ~~þ~~ vlastní přesvědčení upřímně jak význační ateisté, tak i věřící. Za nevěřící tu mluví především profesor Schwartz z pařížské univerzity, sociolog E.Morin, marxisté Mury a Bruhat. Za katolíky P.Dubarle, Morel a jiní.

La corresponsabilité dans l'Eglise d'aujourd'hui, Odpovědnost v dnešní Církvi, se jmenuje nová kniha kardinála Suenense, která vyšla letošního roku ~~1965~~ v nakladatelství Desclée. Kardinál se tu vrací k tématům, známým z koncilových diskusí, ale prohlubuje je novou pastorální zkušenosťí poslední doby. Je to myšlenka, která jemu samému velmi leží na srdci: Uvědomit všechny katolíky bez rozdílů, že všichni do jednoho mají odpovědnost za to, co se v Církvi koná, za její dobrý stav a budoucnost.

Francouzská patristická kolekce Sources Chrétiennes /Křesťanské prameny/, vydala v posledním svazku dva malé traktáty sv. Jana Zlatosústého: K mladé vdově a o jediném manželství. V úvodu podává M. Grillet zajímavou studii o manželském právu a zvyklostech v prvních dobách křesťanských. Církevní nauka o čistotě manželského styku, o nerozlučnosti manželství, o úplné čistotě panen a vdov proniká pomalu do společnosti, která je sice už pokřtěná, ale kde dosud vládne staré pohanské právo a zvyklosti. V tom se doba Jana Zlatouštého podobá společnosti naší. Státní zákony připouštějí to, co nedovoluje márnost křesťanská. A přece biskup cařihradský nebojácně hlásá tehdejšímu světu ideál, který se musí uskutečnit. Manželství je nerozlučné. A nejenom to. Svatý Jan Chrysostom se velmi přimlouvá za to, aby se ovšem dovolé manželky už podruhé nevdávaly a ukázaly světu, že jsou schopny i větší lásky, než se uskutečňuje v tělesném spojení. Je si vědom toho, že se tato zdrženlivost nedá všem předepsat. Akkolukuk Ti však, kteří pro Krista žijí v čistotě vyšší než je povinná, jsou příkladem všem, že je možné, aby i v manželském soužití vítězil duch nad tělem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Turinské plátno.

Otázka tzv. turinského plátna, rubáše, Santa Sindone, zajímalá mnohé i v Čechách. Vždyť o ní svého času mnoho psal a jí věnoval své lékařské studie Dr. Hynek a jeho práce pronikly i do ciziny. Letos vyšly znovu, skoro současně dvě knihy v italištině, která se zabývají stejným oborem. Je to kniha Ludvíka Fossati, ^{diskuse} Rozhovory a spory o svatém plátně /Conversazioni e discussioni sulla Santa Sindone, Turín 1968/ a Pietro Coero Borga, Svaté plátno. Fotografické dokumenty. Jak poznamenává recenze těchto knih v Civiltà cattolica, otázka pravdivosti, autentičnosti turinského plátna je stále dost problematická. Chybí nám historické důkazy z celých dvanácti století. Jak a kdy se plátno, v kterém měl být Kristus v hrobě zavalen, udrželo přechovávalo po první tisíciletí. K doplnění této nejistoty nestačí ani zázraky, které ~~existují~~ v Turíně staly. Bůh totiž vyslyší modlitbu těch, kdo se k němu obracejí, i když obraz nebo relikvie, před níž se zbožný člověk modlí, ~~existují~~ nejsou po případě nepravé. Jediná a to velice překvapující skutečnost týkající se turinského plátna že se týká oboru fotografie a lékařské anatomie. ~~Existuje~~ Jak víme, plátno turinské poskytuje ~~existuje~~ fotografický negativ. Pozitivní snímky, zhotovené z něho, ukazují tělo a tvář mrtvého člověka s takovou určitostí, že je prozatím nemožné najít ~~existující faktu~~ nějaké přirozené vysvětlení faktu. Kromě toho otisk tohoto těla ukazuje s určitostí rány a, které odpovídají všemu tomu, co čteme v evangeliu o ukřižování Krista. Tvář je rysů semitiských. Lékařské a anatomické studium rubáše se tedy jeví tak přesvědčivé, že i nejvážnější lékaři se kloní k tomu uznat jeho historickou pravost.

ústav pro studium
totalitních režimů

Pokoncillové aktuality, církve a víra v problematice dneška. Nejdříve si můžete poslechnout přehled zpráv z katolického světa. Potom bude Dr. Karel Vrána pokračovat ve svém seriálu o Teilhard de Chardinovi "Kristus a vesmír".

Z Vatikánu a z Říma: Z osobnosti, které sv. Otec přijal v soukromých audiencích uvádíme litoměřického biskupa ^{Nyní. Otce} Dr. Stěpána Trochta, vídeňského arcibiskupa a presidenta Sekretariátu pro nevěřící kard. Františka Koniiga, a poznaňského arcibiskupa mons. Baraniaka.

Závažný projev pronesl sv. Otec ke členům Papežské komise pro sociální sdělovací prostředky, která koná ve Vatikáně svou valnou schůzi. V jeho začájení řekl, že církev již překonala svou počáteční rezervovanost a nedůvěru vůči těmto prostředkům, jako ~~radio~~, televize a film. Začala vážně studovat jejich možnosti pro šíření víry a zřídila místní i ústřední organizace, které dnes již tvoří celosvětovou síť. Ve skutečnosti však dosud dosažené výsledky neodpovídají vynaloženému úsilí. Pavel VI. připomněl i některé papežské dokumenty, které se v poslední době touto otázkou zabývaly, např. "Miranda prorsus" Pia XII. a koncilní dekret "Inter mirifica". "Přestovšak to, co jsme dosud uskutečnili", pokračoval papež, "není přiměřené našim opravdovým požadavkům. Nechceme tím ovšem podceňovat některé značné blahodárné účinky určitých akcí tohoto druhu v různých zemích". Jmenoval výslovně Vatikánský rozhlas a Mezinárodní katolickou společnost pro radiotelevizi UNDA. To vše ale na dnešní poměry zdaleka nestačí. Stejná situace vládne i v oblasti filmu a tisku. Některé katolické denníky a časopisy musí bojovat nejen o odbyt, nýbrž přímo o holý život. "Musíme řešit tento problém v celém jeho rozsahu" podotkl dále sv. Otec. – "To co chceme není pouze katolický tisk, nýbrž aby církev pevně zakotvila i ve velmi rozšířeném tzv. neutrálním tisku". Papež zdůraznil, že k tomu je třeba velkého počtu svědomitých a odborně připravených katolických novinářů. Závěrem upozornil, že toto jeho realistické hodnocení současného stavu věcí na tomto poli nechce nikomu brát odvahu, nýbrž naopak podnítit k dalším akcím. Přál uvedené papežské komisi mnoho úspěchů v budoucí práci a nakonec udělil všem apoštolské požehnání.

Sv. Otec zaslal vlastnoruční běhopřejný dopis lisabonskému patriarchovi, kard. Gonçalvu Cerejeirovi k jeho 80. narozeninám. V listě se pochvalně zmíňuje o jeho zásluhách na poli pastoračním a o šíření víry pomocí tisku. Závěrem ho doporučuje do zvláštní ochrany P. Marie Fatimské.

V Rímě končí výstava dokumentů a bibliografie o sv. Janu od Kříže.

Uspořádala ji papežská teologická fakulta "Teresianum" při příležitosti čtyřsetletého výročí reformy mužské větve Karmelitánů. Byly vystaveny např. 3 vlastnoruční světcovy dopisy, dokumenty o průběhu jeho kanonizace a listy, které zaslali různí králové s prosbami o jeho svatořečení.

Rímská komunita řeckého obřadu vzpomene o první adventní neděli ze snulého kard. Augustina Beu liturgií sv. Jana Zlatouštého, po níž bude zapíán Trisagion. Mons. Arrighi ze Sekretariátu pro jednotu křesťanů promluví o osobnosti zemřelého apoštola jednoty mezi katolíky a pravoslavný

L'Osservatore Romano přináší podrobné směrnice k začátku nového církevního roku kardinál vikář Dell'Acqua o důkladnější katechesi dospělých i dětí o Nejsv. svátosti oltářní, o pastorační výchově k důstojné a aktivní účasti na mši sv. a o eucharistické úctě vůbec.

Z Francie: Pařížský arcibiskup mons. Marty připomíná v diecézním časopise různé současné pastorační problémy a vyzývá své kněze, aby mu sdělili své osobní názory respektive i podněty k další činnosti, např. k jakým změnám podle nich dochází v dnešním kněžském životě a jak by se dala reformovat církevní struktura jejich vlastní diecéze. Odpovědi mu mají zaslat do konce tohoto roku, aby na jejich základě mohl být vypracován program pro bezprostřední budoucnost.

Ze Švýcarska: V Ženevě se sešla každoroční konference sekretářů náboženských světových svazů. Vznikla r. 1957 jako volné sdružení pro ekumenickou spolupráci. Dnes ježi v ní kromě anglikánů zastoupena i řada protestantských a pravoslavných církví. Poprvé se konference zúčastnila i zástupce katolíků dominikán P. Hammer z římského sekretariátu pro jednotu křesťanů. Při diskusi o možnosti spolupráce s katolickou církví podotkl, že nic nebrání, aby církev jako světové rodinné náboženské společenství těsněji spolupracovala s ostatními světovými svazy jiných vyznání.

~~¶~~ V Emmensbrücke se bude konat kantonální sjezd věřících s výměnou zkušeností delegátů různých farností o tom, jak se osvědčily farní rady laiků, zřízené podle koncilního dekretu o laickém apoštolátu. Kněží i laici tvoří jeden Boží lid a všichni společně jsou odpovědní za náboženský život v jednotlivých farnostech. Farní rady jsou novou formou laického apoštolátu.

~~X~~ Z Formosy: V Taipei se již potřetí koná teologický kurs pro čínské řeholnice. Vyučuje se všem základním předmětům. Některé sestry kromě toho navštěvují i přednášky na teologické fakultě katolické university Fu Jen.

Z Jordánska: Vedoucí všech křesťanských vyznání v zemi: katolíci, pravoslavní řeckého a arménského obřadu i protestanté vydali společné prohlášení, v němž žádají, aby letošní se slavily jen náboženskými obřady a upustilo se ode všech obvyklých zevnějších oslav. Věřící se mají uskrovnit v osobních výdajích a věnovat ušetřené peníze ve prospěch tisíců uprchlíků žijících v nouzi.

Z Itálie: V zemi se konají přípravy na světový den vystěhovalců a uprchlíků, který připadně na první neděli adventní. Podle posledních statistik počet italských vystěhovalců v evropských zemích činí 2,215.000; pracuje mezi nimi 371 kněží misionářů. V zámořských zemích je 3,613.500 italských emigrantů, nejvíce v Argentině - 1.300.000 a v USA - asi milion. Ve Spojených státech Věnuje se jím 797 misionářů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

III

Teilhard se opírá o biblickou teologii apoštola Pavla,^{III}
 který ve svých listech ke křesťanským obcím v Efesu, v Kolosách, a
 v Korintě vyjádřil kosmická vztah Krista, jeho vládu nad světovými
 prostory a časy. Pochopitelně použil ke konkrétnímu vyslovení nábožen-
 ské skutečnosti kosmologického obrazu hebrejského a semitského kul-
 turního okrahu. Pavlovi samozřejmě nešlo o to, aby vykládal nebo
 aby doporučoval křesťanům nějaký vědecký historický obraz vesmíru.
 Běželo mu jenom o to, aby zvěstoval křesťanským obcím absolutní pri-
 mát Krista nad celým stvořením a nad všemi jeho bytostmi, pásmu a
 rozměry. Semitský obraz světa měl povahu statickou, nehistorickou
 a neměnnou. Proto apoštol Pavel vyslovuje Kristovo prvenství nad
 vesmírem pojmy jako "čelo", "hlava", "sedet po pravici Boží", "mít
 vše pod sebou", "základ trvání", "začátek stvoření" atd. Jsou to ves-
 mě s pojmy, které jsou ve shodě se statickým, archaickým obrazem
 vesmíru.

Teilhardovi se podařilo vyčlenit z Pavlovy kristologie
 výrazové prostředky a slovní obrazy historicky podmíněné a vázané
 na kulturní prostředí Semitských národů, a hlavně na jejich nedokon-
 alý, nevědecký názor na stavbu světa a země. Kristus Pantokrator

28 NOV. 1968

/4

jehož ikonografické exklávě jehož frasky a mosaiky doposud obdivujeme v absidách starých basilik, opravdu ovládá, proniká, sjednocuje a stmeluje skutečný vesmír, to je vesmír ve stavu vývoje, kosmogenezi. Místo statických pojmu čela, hlavy, středu je dnes přiměřenější vyžadovat Kristův absolutní primát ve vesmíru obrazy ohniska, cíle, osy, ^{Krista} Teilhard ho dokonce nazval evolutorem. Vesmír není totiž Kristu jen poddán, nýbrž je podle něho navržen a k němu vržen. Teilhard je přesvědčen, že vývojový, stoupající, dějinný model vesmíru tvoří velkorysejší a pravdivější rámec pro dějiny spásy, pro první i poslední příchod Kristův na zem než ~~moderní~~ archaický statický model světa.

Podstata křesťanské náboženské víry zůstavá nedotčena.

Teilhardová fenomenologie obecného kosmického vývoje napomáhá našemu zraku, abychom viděli křesťanské skutečnosti a hlavně Krista nově, živěji a konkrétněji. Teologie se vyvíjí. Proniká lépe a hlouběji do světa víry. Rozlišuje přesněji mezi podstatným jádrem Božího zjevení a lidským slovem, konkrétním obrazem vybostělým na půdě dějiného prostředí a tedy časově a prostorově podmíněným, nepodstatným a změnitelným. Lepší poznání světa nám otevřá nové obzory a perspektivy, v nichž můžeme ~~zhlédnout~~ zahlednout Boha a přiblížit se k nevyčerpateльнé plnosti vtěleného Logu, Krista.

Nepřekvapuje nás tedy, jestliže Teilhard ve svém pohledu na vesmír spojuje bod Omega, v němž jeho fenomenologie vidi poslední cíl vesmírného vývoje, s Kristem, kterého křesťanské víra zná jako hlavu, čelo, počátek a konec veškerenstva. Francouzský protestantský teolog G. Crespy je přesvědčen, že Teilhardová kosmická kristologie se dá upřesnit. Vesmír svým vývojem prochází poahem přemýšl

10 28 NOV. 1968

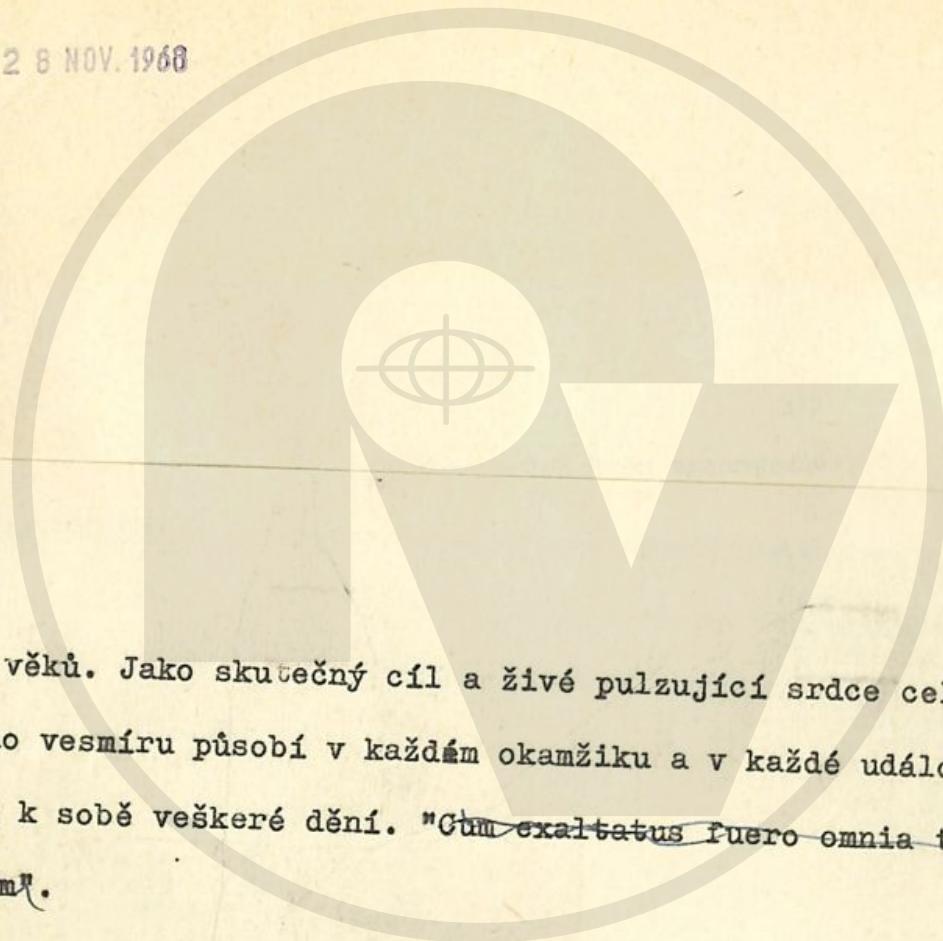
15
Omega

prahem přemýšlivosti a směruje svými osami k poslednímu průsečíku, v němž se soustřeďuje a proměnuje .Uvážime-li, říká Crespy, že Kristus ~~je~~ je ~~Zjednání~~ poslední knize Nového Zákona, ve "Zjevení" svatého Jana výslovně označen jako Alfa a Omega, nebude se nám zdát podivný Teilhardův pokus ztotožnit bod Omega vesmíru s Omega-Kristem. Jakmile ~~uskutečním~~ narýsujeme tuto kristokosmickou perspektivu jediného bodu Omega, vydtuupí náhle do popředí hluboké a bytostné vztahy Krista s vesmírem zcela ve shodě s teologií svatého Pavla. Tato stavební organické vztahy Prvorozeneho ze všeho tvorstva nabydou neočekávaně konkrétně a přímo hmatatelné pobody, jakmile se je promítнемe do vesmírného vývoje, do dynamického vývojového světa. Kristus není Pantokrator teoreticky a v důsledku vnějšího provolání a rozhodnutí nýbrž svou vnitřní povahou, svým bytím, ~~maxim~~ celou svou "fyziskou" skutečností. Chápeme-li svět jako jednotné vývojové dění, jako kosmogenezi, zjistíme, že veškerým svým pohybem a neklidem hledá a touží po plnosti svého posledního uskutečnění, pa nalezení svého nejvlasnéjšího smyslu, po své ~~z~~ "spásce" v Kristu zbaveném všech mytických obrazů semitská statická kosmologie. Kristus, který se ~~maxim~~ zdál vzdálený našemu prostoru a času, vstoupí opět ~~maxim~~ s celou svou slávou, se svým Vtělením, Křížem a Zmrtvýchvstáním do středu světových dějů, které se odehrávají nejen před našima očima nýbrž i v nás a s námi.

V Teilhardově perspektivě sjednocující ~~maxim~~ kosmický bod Omega s Kristem poznáme lépe a prožijeme hlouběji skutečnost, že Kristus volá svět k sobě a přitahuje ho ke svému srdci láskou, která není subjektivním pocitem nýbrž kosmickou tvořivou silou. V tomto vývojovém zorném úhlu Kristus se neobjevuje jakoby náhodou

16

26 NOV. 1968

11

na konci věků. Jako skutečný cíl a živé pulzující srdce celého ~~vse~~
stvořeného vesmíru působí v každém okamžiku a v každé události řídí
a strhává k sobě veškeré dění. "~~Cum exaltatus fuero omnia traham~~
~~ad me ipsum~~".

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

6/VI

29.11.68
říd. v duchu sv. řehoře - píš v učebnici

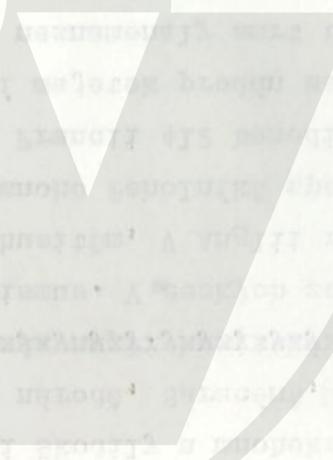
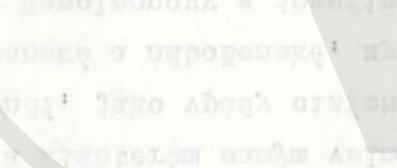
Benediktinský ideál mnišství, o kterém mluvil před týdnem P. Cyril Stavěl, je inspirací života a práce benediktinů, duchovních synů sv. Benedikta, který žil na rozhraní 5. a 6. století. Přerušil studia v Římě z Nursie, dnešní Norcie ského poustevníka Antonína do strohých skal u Subiaka žít životem modlitby a odříkání. První pokus žít společným životem se však nezdařil. Benedikt odchází do Montecassina (se svými duchovními žáky; Montecassino se stává kolébkou benediktinského řádu; tam sepsal benediktinskou reguli, řeholi, podle níž se dodnes řídí benediktini a všechny ostatní řády, MÝZEKÝ IXZEMECKÝ, které hlásí k sv. Benediktu jako k svému Otci. Nedaleko kláštera mužského Benediktova sestra Scholastika řídila klášter ženský, benediktinek. Když Benedikt umíral, řád měl již pevný základ a své kláštery, především v Itálii, ale už první kláštery mimo ni. Benediktinem byl slavný papež svatý Řehoř Velký; on r. 596 poslal 39 mnichů s opatem Augustinem do Anglie a tím ukázal benediktinům svět jako jejich působiště. Z Anglie benediktinští řeholníci misionáři se vrátili zpět na pevninu a začali kázat Krista mezi kmeny germánskými v dnešním Holandsku, Německu, Rakousku a pronikali i dál na Východ. Augustin se stal prvním arcibiskupem v Canterbury a svých 12 spolu-bratří vysvětil za své sufragánní biskupy. Benediktinem byl apoštol Německa svatý Bonifác, zakladatel Fuldy, svatý Vilibrord, apoštol Honadska, umučený od Frýzů; benediktinský klášter s katedrálou misionáři založili v Pasově, Rezeně, Magdeburku, Salcburku atd. Jeden po druhém rostly benediktinské kláštery. Pokud trvalo stěhování národů a na světové jeviště vystupovali polofi-voči národy, kdežto starý svět a stará kultura hynuly, benediktini se stárali o šíření a upřímnění víry, mravnosti a křesťanského ducha; když za klidnější dobu bylo jím možné pevně zakotvit, starali se o veškerou kulturu, kláštery se staly školami evangelia, útočištěm věd a umění, učiteli polního hospodářství a řemesel, středisky kolonií, které mýtily lesy a proměňovaly je v úrodná pole, zavodňovali vyprahlé krajiny, zakládali zahrady a vinice, odvodňovali močály; ujímali se chudých, přijímalu pocestné a zřizovali nemocnice. Stavěli chrámy a zakládali kolem nich nové osady, zřizovali školy a učili mládež a vychovávali. Ve svých klášteřích zakládali knihovny, opisovali díla starých klasických autorů a církevních spisovatelů. Jedním slovem kladli základ k tomu co dnes nazýváme evropskou civilizací - právě papež Pavel mohl svatého Benedikta jmenovat nebeským ochráncem jednotné a svorné Evropy; snad jeho duchovním žákům se podařilo poprvé tuto svobodnost a jednotu uskutečnit. - Řád benediktinský původně a dlouho do středověku měl pouze

jednotlivé kláštery s jejich menšími odbočkami; každý klášter byl zcela samostatný a podřízen přímo Svaté stolici. To vedlo v některých klášteřích k uvolnění řeholní kázně, především tam, kde se dovolovala světským knížatům jakási patronance nad kláštery a kde byli přijímáni synové ze šlechtických rodin, kteří neměli vždy pravé řeholní smýšlení; opatem ^{ne} dokonce mohla ~~bit~~ i světská osoba, jež brala z klášterního jmení důkhody, ale na vnitřním klášterním životě neměla zájem. Je k chloubě benediktinského řádu, že se v jeho lůně objevovaly stále řeholníci, kteří upozorňovali na uvolnění a zlorády; zmínky tu zasluhuje ^{abatyši} ^{v 10. století} hnutí, které vyslo z Clyny a k němuž se připojilo mnoho klášterů, ty tak vytvořili první tzv. kongregace, sdružení benediktinských klášterů. Touha po čistém benediktinském řeholním životě, po přísném odloučení od světa a všeho, co by mohlo rušit v rozhovoru s Bohem, vedla k odštěpení se od benediktinů a vzniku nových řádů, které se stále hlásí k sv. Benediktovi jako k svému Otci: jsou to cisterciáci, založení sv. Robertem z Cîteau, Cisterciáci latinsky jejich slavným členem byl sv. Bernard; dále bílí benediktini, zvaní podle svého mateřského kláštera olivetáni; kartuziáni, založení sv. Brunonem, a konečně ~~trapisté~~ ^{už v 17. století}.

Reformám ~~xanxx~~ v řádu a klášterům samým velmi škodily a mnohokrát zasadily smrtící ránu pohromy zvenčí, jako vpády cizích národů, Saracénů, Maďarů, Mongolů, Turků, války občanské a náboženské, ~~иудаизм и христианство~~, reformace, schisma, reformy Napoleonovy a josefinismus. V českých zemích např. snad nebylo kláštera, který by ušel ničícím husitům, V Anglii reorganizace znamenala konec pro 63 benediktinských klášterů, mnoho řeholníků zpečetilo věrnost papáje mučednickou smrtí. R. 1770 bylo ve Francii 412 benediktinských klášterů dvacet let později ani jeden. Klášterní majetek prodán za babku, sbírky, knihovny rozprášeny. Ale ani tyto pohromy neznamenaly smrt benediktinů, když se přehnala vichřice lidské zloby a nenávisti, povstávali znova benediktini někdy se jim podařilo vrátit se do svých dřívějších opatství, jindy si zakládali nové: r. 1846 benediktini si založili první klášter v Novém světě, v ~~иух~~ USA, kláštery byly zakládány i v jižní Americe, a dalších nově objevených světadílech. Záslužnou práci na této oblasti koná benediktinské Misijní sdružení sv. Ottolie, má misie na Zanzibaru a jinde ve vých. Africe.

Podle poslední Papežské ročenky mají na 12 000 členů ve více než 250 domech. Od r. 1893 jsou sdruženi v tzv. konfederaci pod opatem primasem ^(volebním na 12 let) jímž je nyní Američan Don Rembert Weakland; jeho předchůdcem byl nynější kardinál Benno Gut. V konfederaci je sdruženo 19 kongregací - skupin klášterů, něco

žijí mniši jiné v klášteři a pořádají obořitky světového blahořečení;
mniši v duchu spíři, v mniších, mniších pociťují svou vlastnost, vlastnosti své,
vše vši, co nám slouží o mnišině je.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

~~* na odtok kongregací a mnoho dalších vzniklo počátkem 20. století~~

jako provincií; jednou z těchto kongregací je slovanská sv. Vojtěcha jejímž představeným je emauzský opat Maurus Verzich; byla založena r. 1945^x; nejmladší je holandská, založená r. 1967; jiné kongregace jsou např. kasinská, subiacká, rakouská, maďarská, americká kasinská, k níž patří ~~opatství~~ ^{sv. Prokopa} z Lisse u Chicaga a sv. Svorada v Clevelandu, původně české a slovenské. K nejznámějším benediktinským opatstvím patří ~~opatství~~ ^{sv. Prokopa} Itálie subiaco a Montecassino a Svatý Pavel za hrabhami v Římě; Melk a Göttweig v Rakousku; Altötting, Ettau a Niederalteich v Německu; Einsiedeln ve Švýcarsku; Maredsous svým unionistickým apoštolařem a Solesmes svým pěstěním liturgického zpěvu. Je jich zpěv zakončí naší dnešní konferenci.

Zprávy z kat. světa: V Římě začala svůj nový akademický rok Papežská akademie pro archeologii. Slavnostní přednášku měl zástupce ředitele prof. Filip Magi Mluvil o objevech, které byly učiněny při opravě a konsolidaci baziliky sv. Marie Sněžné; jsou z doby od Cézara až po 4. století po Kristu. Tak např. byl odhalen nástěnný kreslený kalendář z r. 322.

Světící biskup z Benátek mons. Olivotti a předseda Papežského pomocného díla mons. Freschi odjeli do Gabonu, aby zjistili, čeho nejvíce potřebují uprchlíci z Biafry a jak co nejúčinněji pomoci v Biafře samé, kam oba preláti se budou hledět také dostat. V Itálii byla vyhlášena veřejná sbírka aby do Biafry byla poslána darem lodě s potravinami.

V Madridu skončilo valné zasedání španělských biskupů. Bylo jednáno o pastoraci v dnešním světě a o to, jak co nejlépe seznamovat věřící s životem církve. Otázka kněží dělníků byla zapojena do rámce evangelizace dělnického světa. Na pořadu byla též výměna názorů o nových obřadech pro udělování křtu a při pohřbu, o tom, jak věřící informovat o názorech biskupů, o ekumenické spolupráci a o pomoci církvi v zemích Latinské Ameriky. Biskupové vyzývají věřící, aby s poslušným smýšlením přijali pokyny, které dal sv. Otec v encyklike Humanae vitae.

Křestané a mohamedáni, kteří žijí v Syrii jsou bratři, kteří jdou vlastní cestou, ale setkávají se ve víře v jediného Boha - těmito slovy charakterizuje biskup maronitského obřadu mons. Doumith soužití občanů různého náboženství. Povinnosti občanské a náboženské nejsou v protikladu; jinak klademe náboženství do služeb nacionalismu a nationalismus do služeb náboženství. Obojí je omyl a vede ke zkáze.

Svatý Otec přijal v audienci abbe Josefa Follieta, povoláním universitního profesora, který byl před nedávnem vysvěcen na kněze. Před tím byl horlivým pracovníkem v národních i mezinárodních katolických spolcích, mj. předsedou Francouzských sociálních týdnů.

V dnešním pořadu po zprávách z katolického světa promluví vdp. Pater František Xaverský Silhan k začátku nového církevního roku a posvátné doby adventní.

Z VATIKÁNU A Z RÍMA.-

Svatý Otec přijal v soukromých audiencích prefekta Posvátné Kongregace pro biskupy kard. Gonfalonieriho, arcibiskupa z Filadelfie ve Spojených Státech Johna Josepha Krola, biskupa z Czenstochowé v Polsku Stefana Barelu a další osobnosti. Po poledni o čtvrt na jednu pak udělil audienci členům pařížské městské rady vedené jejím předsedou Bernardem Rocherem. Příležitostí k ní bylo sbratření se mezi Pařížem a Rímem. V krátkém projevu sv. Otec vyslovil přání, aby tato sbratřovací akce i nadále úspěšně pokračovala. "Přispěli jste k ní znamenitým způsobem - řekl jim a pokračoval - "nechť umožní vašemu městu, aby projevilo lépe svého ducha a aby zazářily před očima celého světa všechny jeho kulturní a duchovní hodnoty. Ze své strany nepřestaneme hledět s důvěrou na naše syny ve Francii, o jejichž lásce k církvi a zbožnosti dobře víme."

Po nich Pavel VI. přijal v Klementinském sále skupinu důstojníků a námořníků francouzské atlantické flotily. Rovněž k nim se obrátil se stručným proslovem, v němž zdůraznil, že mezi francouzským námořnictvem a svatou Stolicí vládne zvláště srdečná shoda. K tomu pak dodal: "Věrnost vůči církvi a radostné přilnutí k jejímu učení nikdy nekladly překážky intelektuálním snahám a nebrzdily pokrok. Naopak, jsou spíše pramenem duchovního obohacení a mravní pevnosti."

1. V posledním čísle "Acta Apostolicae Sedis" s datem 30.listopadu je uveřejněno prohlášení kardinálské komise o novém holandském katechismu. V historické části dokumentu se připomínají jednotlivé fáze dlouhého a nesnadného jednání. V naukové části se upozorňuje v 10 bodcích na opomenutí nebo nepřesnou formulaci některých pravd víry, které bude třeba v nových vydáních upravit. Prohlášení však některé nikde neužívá výraz "herese", nýbrž naopak chválí pastorační, biblické a liturgické zaměření tohoto katechismu a jeho snahu podat křesťanskou nauku způsobem co nejpřístupnějším moderní mentalitě. K tomuto předmětu se ještě vrátíme v některém z našich příštích vysílání.

V neděli 8. prosince, o svátku Neposkvrněného Početí Panny Marie, na který připadá sté výročí založení Italské Katolické akce a třetí výročí ukončení II. Vatikánského Koncilu, sv. Otec bude sloužit mši sv. v basilice sv. Petra. Odpoledne téhož dne vykoná tradiční poutě na Španělské náměstí ke znamé ~~se~~ mariánské soše, postavené na památku prohlášení tohoto dogmatu r. 1854.

Z Francie: Při tiskové konferenci v Paříži abbé Delsinne, sbormistr pěveckého souboru malých zpěváčků, nazvaného "Petits chanteurs à la Croix du Bois" podle dřevěného křížku, který nosí na prsou, seznámil širší veřejnost s činností a cíly tohoto sboru. Mezi jiným řekl: "Chceme být misionáři míru a toto své poslání, které nám ostatně potvrdil Jan XXIII., se snažíme splnit pomocí koncertů, jež pořádáme po celém světě". Uvedený sbor dal podnět k založení podobných kolektivů, v nichž je v současné době organizačováno na 180.000 malých zpěváčků ~~se~~ z různých zemí.

Z Israele: Během slavných křesťanských a musulmanských svátků, které zanedlouho nastanou, bude všem Arabům povolen přístup na svatá místa. Oznámil to izraelský ministerský předseda Levi Eškol shromážděným novinářům.

Konec zpráv.

I, "Mnozí spravedliví, proroci a králi" - české adventní písňě pražských madrigalistů /první strana desky/

II. "Z milosti tak hojně, štědře ukázané" dtto /druhá strana desky/

K začátku nového církevního roku a posvátné doby adventní promluvil d.p. P. František Xaver Silhan. Končíme vysílání vatikánského rozhlasu v české řeči ... /Varhany/

ústav pro studium
totalitních režimů

Začíná nový církevní rok - první adventní nedělě, a v našich kostelích zazní opět adventní píseň:

Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním a bude v ten den světlo veliké. Alleluja.

Dříve bylo snad těch hlasů více, které zpívaly tuto starobylou adventní píseň a příroda sama vytvářela prvními mrazy a prosincovým sněhem jakousi adventní poezii, na kterou se pamatuje už jen starší generace. Tu se chodilo s lucernou nevyšlapanými cestičkami za ranní tmy do kostela, kde se při svíčce zpívaly Roráty.

A d v e n t, to je příchod, je sice slovo cizí, ale u nás zdomácnělo a dnes skoro zevšednělo, že pro mnohé lidi teď znamená jen dobu předvánočního ruchu a očekávání vánočního volna. Ale je to přece jen doba příchodu různých starostí.

Kostelní sbory mají starost s nácvikem vánočních zpěvů, maminky přemyšlejí, kde koupí vánočního kapra a jak to bude s vánočkou, tatínek si zamlouvá pěkný vánoční stromek a dokonce zase pomáhá připravovat třebaš jen takový lepenkový Betlém, který se loni v pěkném provedení prodával a znova vzbudil zájem o domácí jesličky. Ostatně nám všem přináší advent nemálo starostí, když nenápadně a skoro tajně sháníme nejvhodnější vánoční dárek, kterým bychom překvapili ty, které máme rádi. Už skoro bez adventní příchuti jsou starosti mnohých mladých, zda napadne na Vánoce dosti sněhu a zda se pro ně najde ubytování v chatě.

At už chceme nebo nechceme, musíme vzít na vědomí i tyto adventní starosti, které jsou pro mnohé lidi skoro jedinou náplní adventních zážitků.

Ten pravý advent sahá ovšem svými kořeny mnohem hlouběji; vychází z náboženského vědomí, v kterém si připomínáme zrození Betlémského božského Dítka, které se stalo splněním dávných proroctví a zůstane příslibem útěšných nadějí.

Jeho zrození je mezníkem rozdělujícím časy světového dění, neboť je zakončením nedozírně dlouhé cesty, po které šlo lidstvo vždy v očekávání lepších časů, když se mu zatemňovaly obzory, a po kterých jde i dnes v dobách nesmírného rozmachu lidského ducha, který si přitahuje téměř na dosah ruky, vzdálené svět a v troufalosti dobyvatelských tužeb letí vstříc neznámým krajinám hvězdnatého vesmíru.

A po všech těchto cestách a ve všech dobách přichází Bůh k lidstvu, poněvadž ví, že lidé potřebují jeho pomocnou ruku, potřebují naději a sílu, když cítí bezmocnost svého úsilí o mravní vzestup a neúčinnost svých ideálů, z kterých se má zrodit člověk dobrý, šlechetný a šťastný.

Otvíram Písmo svaté a tam čtu hned na prvních stránkách o dávných dobách, kdy se člověk vydal na lopotnou cestu tímto světem, že se už tam Bůh s ním setkal, že se s ním procházel a s ním mluvil za večerního vánku. Je to jen symbol a obraz až příliš smělý a příliš zlidštěná představa o příchodu Boha, ale dávající lidstvu záruku a jistotu, že člověk už nepůjde sám. Bůh měl člověka skutečně rád, třebaže věděl, že v člověku dřímá vášeň bratrovražedné nenávisti, pýcha, která by chtěla stavět bablylonské věže a zloba hříšnosti, jež bude šlapat zákon bratrství a mravní řád Božích příkazů.

A otvíram opět Písmo svaté a čtu u proroka Ezechiela, jak si Bůh vyvolil svůj národ a svůj lid: uprostřed pohanského světa žije skupina kočovných kmenů v úrodném povodí Nilu, kam jejich předkové kdysi přišli; vysvobozuje se z otroctví egyptských faraónů a za dlouhého putování pouští se sjednocuje v jeden národ pod ochranou a jménem svého Boha Jahve, který se Mojžíšovi zjevil. Tak se rodí Israel, lid Boží. Jahve to byl, který si tento lid vyvolil a dal mu velké poslání. Ezechiel nám dojemně, ale drsnou mluvou orientální symboliky líčí, jak z kočovných beduinů vznikl nový lid Boží. ~~Jeho~~ ^{Církev} 16. kapitola u Ezechiela:

"Dne, kterého ses narodila, byla jsi pohozena na širé pole, protože se tebou opovrhovalo. Já, Jahve, jsem šel mimo tebe, a viděl jsem tě a řekl jsem ti: Zůstaň naživu a žij! Vodou jsem tě umyl a olejem pomazal. A učinil jsem, že ses byla svěží jako květina na nivě. Spojil jsem se s tebou přísahou a sjednal jsem s tebou smlouvu ... /Ezech. 16,1-7/."

Tento okamžik byl zase významným příchodem Božím mezi lidi. A Bůh i později jednal a mluvil a nikdo neví, kolik bylo těchto dalších příchodů a setkání Boží lásky s člověkem. Celé Písmo svaté o tom svědčí a proto mohl sv. Pavel o tom napsat: "V rozličných časech a rozmanitými způsoby mluvil kdysi Bůh k našim předkům skrze lidi shůry osvícené. Když však přišla doba poslední, promluvil k nám skrze svého Syna..." /Zid 1,1/.

A tak žije lidstvo pořád ještě v adventu a v očekávání příchodu Božího tak dlouho, dokud nebude napsána poslední stránka lidských dějin

Tak mluví Jahve, Hospodin, k Jerusalemu : Tvůj vznik a tvůj původ je ze země kananejské. Tvůj otec byl Emorit a tvá matka Chetitka, oba pohanského původu. Dne, kterého ses narodila, nebyla jsi umyta vodou k očistě ani plénkami zavinuta. Oko na tebe soucitně nepohlédlo a nikdo ti neprokázal milosrdně tyto služby, byla jsi pohozena na širé pole, protože se tebou opovrhovalo. Já, Jahve, jsem šel mimo tebe a řekl jsem ti : Zůstaň na živu a žij ! Vodou jsem tě umyl a olejem pomazal. A učinil jsem, že ses byla svěží jako květina polní. Spojil jsem se s tebou přísahou a sjednal jsem s tebou smlouvu... /Ezechiel 16,1-7/.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

a skutečně posledního příchodu Božího se znamením vykupitelského kříže Ježíše Krista na nebi - až přijde soudit živé i mrtvé - a pak už nebude dalšího příchodu Božího a nebude už putování lidí k Bohu, neboť pak by měli být už všichni u něho.

Ano, Bůh mluvil a lidé poslouchali,

Bůh přicházel a byl radostně uvítán;

ale nesmíme idealizovat:

Bůh přicházel a nesměl vstoupit, neboť zavírala se před ním lidská

Bůh chtěl být skutečně blízko lidí, ale byl odmítnut.

srdce,

A tak měl každý národ a každý z nás už mnohý advent příchodu Božího, a kdo chtěl tvrdit, že to byl už poslední,

(že se mi, že se někdy potoba)

Lidský život se dá znázornit různými symboly a ~~prudkými~~ i spirále: od jednoho pevného bodu se rozvíjejí závity stále volnější a stále vzdálenější od pevného středu.

Každý z nás by našel v tomto symbolu spirály smysl svého života, když by si položil otázku: Kam směřuje můj život? Je dostředivým pohybem k pevnému středu, kterým je Bůh, anebo se vzdaluje odstředivým pohybem stále více od Boha?

I letošní advent nám klade tuto naléhavou otázku a my si máme na ni dát poctivou odpověď.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů